

Liahona

Ymmärrä, mikä yhteys naisilla on pappuden voimaan, s. 34

Kolme kysymystä esitettäväksi itsellesi vaikeina aikoina, s. 12

Elämäsi mestariteos, s. 16

KIRKKO
ON
TÄÄLLÄ

Rooma Italia

Kun Rooman temppeli vihittään käyttöön 10.–12. maaliskuuta 2019, niin silloin myöhempien aikojen pyhät ympäri maailman riemuitsevat – etenkin pyhät Italiassa. Minkä merkityksellisemmän rakennuksen ”ikuinen kaupunki” voisi saada kuin Herran huoneen?

Temppeli, joka on ensimmäinen Italiassa, sijaitsee Rooman koillisosassa. Se on osa uskonto- ja kulttuurikeskusta, jossa on monikäyttöinen seurakuntakeskus (juhlasaleineen ja konferensseihin tarkoitettuine tiloineen), vierailukeskus, sukututkimuskeskus ja vierastalo, ja niitä kaikkia ympäröi puutarha.

Lähetystyö Italiassa alkoi vuonna 1850, mutta edistyminen keskeytyi kirkon vastaisen toiminnan ja ankarien lainsäädännöllisten vaatimusten vuoksi. Kirkko sai lopulta jatkaa lähetystyön tekemistä vuonna 1964. Vuonna 1993 Italia myönsi kirkolle laillisen aseman. Vuonna 2012 kirkko sai virallisen aseman ”valtion kumppanina”, minkä ansiosta kirkolla on aiempaa suurempi vapaus tehdä entistä enemmän hyvää niin kirkkona kuin yhteiskunnallisena instituutionakin.

- Nykyään Italiassa on lähes 27 000 myöhempien aikojen pyhää, jotka kokoontuvat 101 seurakunnassa.
- Rooman temppelin maanmurtotilaisuutta johti presidentti Thomas S. Monson (1927–2018), ja tilaisuuteen osallistui myös Rooman varapormestari.
- Italiassa on kaksi lähetyskenttää: Milanon lähetyskenttä ja Rooman lähetyskenttä.

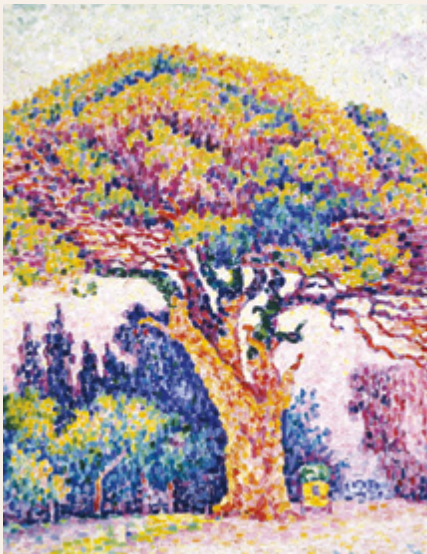

Jumalan tyttären
liittäminen Hänen
pappeutensa voimaan
Barbara Morgan Gardner

34

Seikkailunne läpi
kuolevaisuuden
Vanhin Dieter F. Uchtdorf

16

Minulla on todella paljon opittavaa pappeudesta

Kun olin nuori nainen ja myöhemmin lähetyssaarnaaja, muistan mietti-
neeni, soveltuivatko tietyt pyhien kirjoitusten jakeet minuun – etenkin
sellaiset, joissa puhutaan lähetystyöstä ja pappeudesta. Toimiessani nyt eri
tehtävissäni kirkossa ja uskonnonopettajana muut ovat esittäneet minulle
samankaltaisia kysymyksiä siitä, kuinka pappeus koskee heitä.

Kuten huomautan artikkelissani sivulla 34, kirkon
johtohenkilöt ovat muutamana viime vuonna pyytäneet jäseniä ymmärtämään paremmin pappeutta. Presidentti Russell M. Nelson on kantanut huolta siitä, että ”liian monet veljistämme ja sisaristamme eivät täysin ymmärrä pappeuden voiman ja valtuuden käsitettä”¹.

Sanonta, jonka mukaan ”tieto tuo innoitusta”, on totta. Kun olen tutkinut pappeutta ja opettanut tästä aiheesta yliopisto-opiskelijoille, niin olen oppinut ymmärtämään, kuinka vähän itse tiedän, ja mieleni ja sydämeni ovat avautuneet pappeutta koskeville iankaikkisille totuuksille.

Toivon, että kun saat tässä numerossa lisää tietoa pappeudesta, opit ymmärtämään, että taivaalliset vanhempamme haluavat siunata meitä pappeudella ja että myöhempien aikojen profeetat pyytävät hartaasti meitä käyttämään hyväksemme näitä etuoikeuksia – kenties etenkin niitä, jotka annetaan kelpoisille miehille ja naisille temppelissä.

Parhain terveisin
Barbara Morgan Gardner

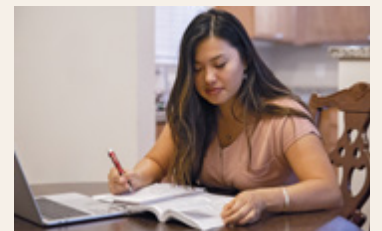
VIITE

1. Russell M. Nelson, ”Palvelemista Jumalan voimalla ja valtuudella”, *Liahona*, toukokuu 2018, s. 69.

Kuinka
lausua todistus
luontevammin

8

Opiskelemme uutta tapaa oppia
Pyhäkoulun ylin johtokunta

26

- 5 Pappisuuden valtuuden alkuperä**
Kuinka meillä on pappisuus kirkossa nykyään.
- 6 Henkilökuvia uskosta:** Jason ja Jackie Wong – Hongkong, Kiina
Jumala on äärimmäisen tärkeä suhteessamme. Ilman Häntä me olisimme saattaneet erota!
- 8 Palvelutyön periaatteita:** Kuinka lausua todistus luontevammin Yksinkertaisilla, jokapäiväisillä tavoilla todistaa voi olla suuri vaikutus.
- 12 Rauhan ja voiman lähteitä**
Vanhin Carlos A. Godoy
Kun kaikki muut voiman lähteet pettävät, me voimme turvata Kristukseen.
- 16 Seikkailunne läpi kuolevaisuuden**
Vanhin Dieter F. Uchtdorf
Elämäsi pisteet eivät ehkä yhdisty juuri nyt, mutta jos luotat Herraan ja teet parhaasi, niin jonakin päivänä näet, kuinka kaikki pisteet yhdistyvät.
- 26 Tule ja seuraa minua:** Opiskelemme uutta tapaa oppia *Pyhäkoulun ylin johtokunta*
Nämä viisi periaatetta voivat opastaa meitä evankeliumin oppimisessa ja opettamisessa.
- 30 Myöhempien aikojen pyhien kertomaa**
Tuolien laittamista paikoilleen ja pois, kirkon laulun hyräilemistä työssä, perheen kadottaminen pimeyteen, äänitorven toivotusta ja ajovalojen väläyttelyä.
- 34 Jumalan tyttären liittäminen Hänen pappautensa voimaan**
Barbara Morgan Gardner
Naisilla on mahdollisuus saada kaikki samat pappisuuden siunaukset kuin miehillä, ja näin se tapahtuu.

 Nopeaa luettavaa

Kannessa
Valokuva Matt Reier.

Osastot

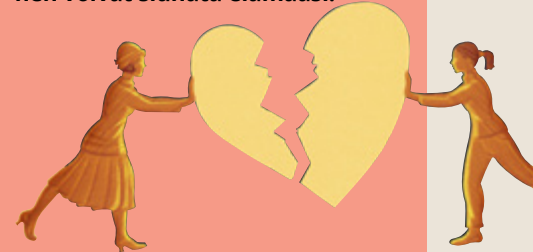
Nuorille aikuisille 42

Opi, kuinka valmistaudut paremmin **temppeeli-liittoihisi** sekä ymmärrät ja pidät ne.

Nuorille 50

Ota selville, kuinka **sukututkimuksen tekeminen, vastaus-**ten etsiminen kysymyksiin ja pienten **ihmeiden huomaaminen voivat siunata elämääsi!**

Lapsille

Ota selville, kuinka voit **olla enemmän Jeesuksen kaltainen** rukoilemalla ja rakastamalla muita!

LUE LISÄÄ

Evankeliumiaiheinen kirjasto -sovelluksessa ja sivustolla liahona.lds.org voit

- nähdä lehden uusimman numeron
- löytää sisältöä, joka julkaistaan vain sähköisenä
- hakea aiempia numeroita
- lähettää omia kertomuksia ja antaa palautetta
- tilata lehden tai tehdä lahjatilauksen
- tehostaa tutkimista sähköisin työkaluin
- jakaa mieluisia artikkeleita ja videoita
- ladata tai tulostaa artikkeleita
- kuunnella mieluisia artikkeleita.

OTA MEIHIN YHTEYTTÄ

Lähetä kysymyksesi ja palautteesi sähköpostitse osoitteeseen liahona@ldschurch.org.

Lähetä uskoa vahvistavia kertomuksiasi sivustolla liahona.lds.org tai postitse osoitteeseen *Liahona*, Floor 23
50 E. North Temple Street
Salt Lake City, UT 84150-0023, USA

VAIN SÄHKÖISENÄ
JULKAISTAVAT
ERIKOISARTIKKELIT

Lasimaalaus Rooman temppelin vierailukeskuksessa

Heather White Claridge ja Chakell Wardleigh

Päätäiteilijä, joka auttoi lasimaalauksen tekemisessä Rooman temppelin vierailukeskukseen Italiassa, selittää tämän taideteoksen merkitystä ja vertauskuvallisuutta.

Viisi syytä, miksi naimattomien pitäisi osallistua temppelisiin

Alex Hugie

Osallistuminen temppelisiin on innoittava kokemus kaikille endaumentin saaneille jäsenille – myös niille, jotka eivät ole naimisissa.

Riittävän hyvä temppeliin?

Zariah Inniss

Eräs nuori aikuinen Barbadoselta ymmärtää, ettei hänen tarvitse olla täydellinen ollakseen kelvollinen menemään temppeliin.

MAALISKUU 2019, 71. VUOSIKERTA,
NUMERO 3
LIAHONA 18603 130

Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon kansainvälinen julkaisu

Ensimmäinen presidenttikunta:

Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, Henry B. Eyring

Kahdentoista apostolin koorumi:

M. Russell Ballard, Jeffrey R. Holland, Dieter F. Uchtdorf, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen, Ronald A. Rasband, Gary E. Stevenson, Dale G. Renlund, Gerrit W. Gong, Ulisses Soares

Vastaava päätoimittaja: Randy D. Funk
Neuvojat: Brian K. Ashton, Randall K. Bennett, Becky Craven, Sharon Eubank, Cristina B. Franco, Donald L. Hallstrom, Larry S. Kacher, Erich W. Kopischke, Lynn G. Robbins

Toiminnanjohtaja: Richard I. Heaton
Kirkon lehtien johtaja: Allan R. Loyborg
Liiketoiminnan johtaja: Garff Cannon

Päätoimittaja: Adam C. Olson
Apulaispäätoimittaja: Ryan Carr

Julkaisuavustaja: Francisca Olson

Toimittajat: Maryssa Dennis, David Dickson, David A. Edwards, Matthew D. Flitton, Lori Fuller, Garrett H. Garff, LaRene Porter Gaunt, Jon Ryan Jensen, Charlotte Larcabal, Michael R. Morris, Eric B. Murdock, Sally Johnson Odekirk, Joshua J. Perkey, Jan Pinborough, Richard M. Romney, Mindy Selu, Chakell Wardleigh, Marissa Widdison

Vastaava taiteellinen johtaja:

J. Scott Knudsen

Taiteellinen johtaja: Tadd R. Peterson

Suunnittelu: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, Mandie Bentley, C. Kimball Bott, Thomas Child, Joshua Dennis, David Green, Colleen Hinckley, Eric P. Johnsen, Susan Lofgren, Scott M. Mooy, Emily Chieko Remington, Mark W. Robison, Brad Teare, K. Nicole Walkenhorst

Aineettoman omaisuuden koordinaattori: Collette Nebeker Aune

Tuotantopäällikkö: Jane Ann Peters

Tuotanto: Ira Glen Adair, Julie Burdett, Thomas G. Cronin, Bryan W. Gygi, Ginny J. Nilson, Marrissa M. Smith

Painatuksen valmistelu: Joshua Dennis, Ammon Harris

Painatusjohtaja: Steven T. Lewis

Levikkijohtaja: Troy R. Barker

Kotimaansivut: Timo Lehto

Sähköposti: timppa.lehto@gmail.com

Jakelu:

Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga MSR Filialen Sveagatan 8 A, 44132 Alingsås, Sverige

Tilastiedot:

Tilaukset ja osoitteenmuutokset tehdään asiakaspalveluun:

Puhelinnumero: +46 (0) 8500 655 20
Sähköposti: rcstockholm@ldschurch.org
Verkkotilaukset: store.lds.org

Vuositilauhinna: 9,20 €

Toimittakaa käsikirjoitukset ja tiedustelut verkossa osoitteessa liahona.lds.org tai postitse osoitteella *Liahona*, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA tai sähköpostitse osoitteeseen liahona@ldschurch.org.

Liahona (Mormonin kirjan sana, joka tarkoittaa 'kompssia' tai 'suunnannäyttäjää') ilmestyy albanian, armenian, bulgarian, cebun, englannin, espanjan, fidžin, hollannin,

indonesian, islannin, italian, japanin, khmerin, kiinan (sekä tavallisin että yksinkertaistetuin kirjoitusmerkein), kiribatn, korean, kreikan, kroaatin, latvian, liettuan, malagasin, marshallin, mongolin, norjan, portugalil, puolan, ranskan, romanian, ruotsin, saksan, samoan, sloveenin, suahilin, suomen, tagalogin, tahitin, tanskan, thain, tongan, tšekin, ukrainan, unkarin, urdun, venäjän, vietnamin ja viiron kielellä. (Ilmestysmerkerrät vaihtelevat kielittäin.)

© 2019 Intellectual Reserve, Inc. All rights reserved. Printed in the United States of America.

Tekijänoikeustiedot: Ellei toisin ole mainittu, voit kopioida aineistoa Liahonasta henkilökohtaiseen ei-kaupalliseen käyttöön (kuten kirkon tehtäviin). Tämä oikeus voidaan kumota milloin tahansa. Kuva-aineistoa ei kuitenkaan saa kopioida, mikäli se kielletään kuvituksen lähdemerkinnässä. Tekijänoikeutta koskevat kysymykset tulee lähettää osoitteeseen: Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., FL 13, Salt Lake City, UT 84150, USA, tai sähköpostiosoitteeseen cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States

and Canada: March 2019 Vol. 71 No. 3. LIAHONA (USPS 311-480) Finnish (ISSN 1522-9181) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address **must** be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Post Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2). NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

PAPPEUDEN VALTUUDEN ALKUPERÄ

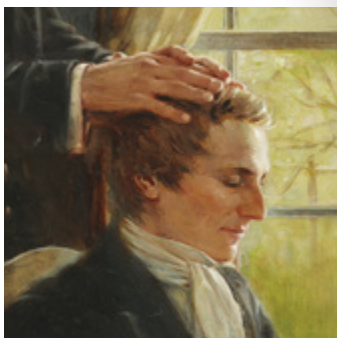
Pappeus on Jumalan voima ja valtuus, jonka Hän antaa meille avuksi pelastuksen työnsä toteuttamiseen (ks. *Käsikirja 2: Johtaminen ja palveleminen kirkossa*, 2010, s. 8). Herra on antanut pappeutensa valituille palvelijoille Aadamin ajoista lähtien. Koska pappeus annetaan kelvollisille miehille kätten päällepanemisella ja näistä asettamisista pidetään kirjaa, nykyiset pappeudenhaltijat voivat jäljittää pappeuden valtuusketjuna Joseph Smithiin, joka sai Melkisedekin pappeuden Jeesuksen Kristuksen apostoleilta.

1. Pietari, Jaakob ja Johannes

Palvelutyönsä aikana kuolevaisuudessa Jeesus Kristus antoi pappeutensa valtuuden apostoleilleen, kuten Pietarille, Jaakobille ja Johannekselle (ks. Matt. 10).

2. Joseph Smith ja Oliver Cowdery

Toukokuun 15. päivänä 1829 Johannes Kastaja ilmestyi Joseph Smithille ja Oliver Cowderylle ja antoi heille Aaronin pappeuden. Muutamaa viikkoa myöhemmin muinaiset apostolit Pietari, Jaakob ja Johannes antoivat Joseph Smithille ja Oliver Cowderylle Melkisedekin pappeuden (ks. OL 27:12; 128:20; *Teachings of the Prophet Joseph Smith*, toim. Joseph Fielding Smith, 1976, s. 81, 101).

3. Myöhempien aikojen apostolit ja johtohenkilöt

Profeetta Joseph Smith antoi pappeuden muille kelvollisille miehille, jotka profetaan ohjeiden alaisina antoivat sen muille kelvollisille miehille ja niin edelleen aina nykyaikaan saakka.

PAPPEUDEN AVAIMET

PAPPEUDEN AVAIMET OVAT
JUMALAN PAPPEUSJOHTAJILLE ANTAMA VALTUUS
JOHTAA HÄNEN PAPPEUTENSA KÄYTTÖÄ

maan päällä, kuten sitä, kuinka pappeus siirtyy yhdeltä pappeudenhaltijalta toiselle. Esimerkiksi vain piispa, jolla on pappeuden avaimet seurakuntaansa varten, voi valtuuttaa aikuisen miehen tai nuoren miehen seurakunnassaan saamaan Aaronin pappeuden. Huhtikuussa 1836 profeetta Joseph Smith sai tärkeitä pappeuden avaimia Moosekselta, Eliakselta ja Elialta Kirtlandin temppelissä (ks. OL 110). ■

PAPPEUDEN VALTUUSKETJU

Saat tietää pappeuden valtuusketjusi lähettämällä sähköpostiviestin osoitteeseen lineofauthority@ldschurch.org ja kirjoittamalla aiheville kirjaimet PLA (saatavissa englanniksi, espanjaksi ja portugalkiksi).

Lisää tietoa pappeudesta on artikkelissa "Jumalan tyttären liittäminen Hänen pappeutensa voimaan" sivulla 34.

YKSITYISKOHTA HARRY ANDERSONIN TEOKSESTA KRISTUS ASETTAA KÄRSIÖISTÄ APOSTOLIA TREVOR SOUTHERN VEISTOS "HETKI SEN JÄLKEEN"

YKSITYISKOHTA WALTER RANEN TEOKSESTA OLIVER COWDERY ASETTAA JOSEPH SMITHIN

Jason ja Jackie Wong

Hongkong, Kiina

Näkemykset sukupuolirooleista voivat vaihdella laajalti kulttuurista toiseen, mutta haaste tulla yhdeksi vastaviihittynä avioparina vaikuttaa olevan maailmanlaajuinen. Jason ja Jackie oppivat tärkeitä asioita tehdessään työtä yhdessä.

LESLIE NILSSON, VALOKUVAAJA

Jason:

Minä vartuin luullen, että tyttöjen kuului tehdä kaikki kotityöt. Opin pian, ettei se ollut realistista. Jackie oli hyvin kiireinen, ja hänellä oli työssään paljon paineita. Vaikka minullakin oli paljon paineita, tajusin, että minun pitäisi alkaa auttaa enemmän.

Jackie:

Vastaviihittynä oleminen on ollut käänne. Rehellisesti sanottuna Jumala on äärimmäisen tärkeä suhteessamme. Ilman Jumalaa me olisimme saattaneet erota!

Jason:

Tajusimme, että meidän pitää viettää enemmän aikaa yhdessä. Siksi teemme nyt kotityöt yhdessä. Näin saamme ne tehtyä ja voimme olla toistemme kanssa.

Jackie:

Yritämme myös varata iltaisin aikaa puhua päivästäme. Sitten rukoilemme ja luemme pyhiä kirjoituksia ennen kuin nukahdamme. Evankeliumin mukaan eläminen on siunannut avioliittoamme.

LUE LISÄÄ

Presidentti Russell M. Nelson todistaa selestisen avioliiton siunauksista osoitteessa lds.org/go/031906.

Etsi aineistoa avioliittosi ja perheesi vahvistamiseksi osoitteesta lds.org/go/031907.

Etsi lisää "Henkilökuvia uskosta" mediakirjastosta osoitteesta lds.org/go/18.

Palvelutyön periaatteita

KUINKA LAUSUA TODISTUS LUONTEVAMMIN

PALVELUTYÖ ON TODISTAMISTA.

KOSKA PALVELUTYÖ ON JOUSTAVAA, VOIMME SAADA LISÄÄ
TILAISUUKSIA LAUSUA TODISTUKSEMME MUODOLLISIN
JA EPÄMUODOLLISIN TAVOIN.

Olemme tehneet liiton olla ”Jumalan todistajina kaikkina aikoina ja kaikessa ja kaikkialla” (Moosia 18:9). Todistuksemme lausuminen on todistajana olemista, ja se on voimallinen keino kutsua Pyhä Henki koskettamaan jonkun sydäntä ja muuttamaan hänen elämänsä.

”Todistus – todellinen todistus, joka on syntynyt Hengestä ja on

Pyhän Hengen vahvistama – muuttaa elämän”, on sanonut presidentti M. Russell Ballard, kahdentoista apostolin koorumin virkaa toimittava presidentti.¹

Muutamille meistä todistuksen lausuminen voi kuitenkin olla pelottavaa tai epämurheellista. Se voi johtua siitä, että ajattelemme todistuksemme lausumisen kuuluvan paastosta ja todistuskokoukseen tai oppiaikoihin.

opettamiseen. Noissa muodollisissa tilanteissa käytämme usein tiettyjä sanoja ja ilmauksia, jotka eivät tunnu sopivan normaaliin keskusteluun.

Todistuksemme lausuminen voi siunata elämäämme ja muiden elämää säännöllisemmin, kun ymmärrämme, kuinka yksinkertaista arkipäivän tilanteissa voi olla kertoa, mihin uskomme. Tässä on muutamia ajatuksia, joilla pääset alkuun.

Sano se yksinkertaisesti

Todistuksen ei tarvitse alkaa sanoilla ”Haluaisin lausua todistukseni” eikä sen tarvitse päättyä sanoihin ”Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen.” Todistus ilmaisee, mihin uskomme ja minkä tiedämme olevan totta. Kun siis keskusteleet kadulla naapurin kanssa ongelmasta, joka hänellä on, ja sanot: ”Tiedän, että Jumala vastaa rukouksiin”, se voi olla yhtä voimallista kuin mikä tahansa puhujakorokkeella kirkossa lausuttu todistus. Sen voima ei ole peräisin korusanaisesta kielestä vaan siitä, että Pyhä Henki vahvistaa totuuden (ks. OL 100:7–8).

Vapahtajan esimerkki

Väsyneenä matkastaan Samarian halki Vapahtaja pysähtyi lepäämään kaivolle ja tapasi siellä erään naisen. Hän aloitti keskustelun veden nostamisesta kaivosta. Tätä naisen hoitamaa jokapäiväistä tehtävää käyttämällä Jeesus sai tilaisuuden todistaa elävästä vedestä ja iankaikkisesta elämästä, joka on mahdollinen niille, jotka uskovat Häneen (ks. Joh. 4:13–15, 25–26).

Sovita se luontevan keskustelun kulkuun

Jos olemme halukkaita avaamaan suumme, kaikkialla ympärillämme on tilaisuuksia sovittaa todistus jokapäiväiseen keskusteluun. Esimerkiksi:

- Joku kysyy sinulta viikonlopustasi. ”Se meni hienosti”, vastaat. ”Kirkko oli juuri sitä, mitä tarvitsin.”
- Joku ilmaisee myötätuntonsa kuuluttuaan jostakin haasteesta elämässäsi: ”Olen tosi pahoillani.” Sinä vastaat: ”Kiitos sanoistasi. Tiedän, että Jumala auttaa minua selviytymään. Hän on ennenkin auttanut minua.”

- Joku huomauttaa: ”Toivottavasti tämä kamala sää viimein muuttuu” tai ”Bussi on todella myöhässä” tai ”Voi mikä ruuhka.” Voit vastata: ”Olen varma, että Jumalan avulla kaikki järjestyy.”

Ole valmistautunut

Joillekuille meistä todistuksen lausuminen yllättäen voi olla pelottavaa. Me voimme kuitenkin suunnitella eteenpäin ja olla ”aina valmiit antamaan vastaus jokaiselle, joka kysyy, mihin [meidän toivomme] perustuu” (1. Piet. 3:15).

Ensiksi, valmistautuneena oleminen voi tarkoittaa, että tarkastelemme sitä, kuinka elämme. Kutsummeko Pyhän Hengen elämäämme ja vahvistammeko omaa todistustamme joka päivä elämällä vanhurskaasti? Annammeko rukoilemalla ja pyhiä kirjoituksia tutkimalla Hengelle tilaisuuksia puhua meille ja suoda meille tarvitsemamme sanat? Kuten Herra neuvoi Hyrum Smithiä: ”Älä pyri julistamaan minun sanaani, vaan pyri ensiksi saamaan minun sanani, niin silloin kielesi kirjoaa” (OL 11:21).

Toiseksi, valmistautuneena oleminen voi tarkoittaa sitä, että katsot eteenpäin ja mietit tilaisuuksia, joita sinulla saattaisi olla lausua todistuksesi sinä päivänä tai sillä viikolla. Voit valmistautua noihin tilaisuuksiin ajattelemalla, kuinka ne saattaisivat antaa sinulle mahdollisuuden kertoa, mihin uskot.

Kerro kokemuksistasi

Puhumme usein toistemme kanssa haasteistamme. Kun joku kertoo sinulle, mitä hän joutuu kokemaan, voisit kertoa tilanteesta, jolloin Jumala auttoi sinua koettelemuksissasi, ja todistaa, että tiedät Hänen voivan auttaa myös

keskustelukumppaniasi. Herra sanoi vahvistavansa meitä koettelemuksissamme, ”jotta te – olisitte minun todistajinani ja jotta te tietäisitte varmasti, että minä, Herra Jumala, muistan kansaani sen ahdingoissa” (Moosia 24:14). Me voimme olla Hänen todistajinaan, kun todistamme siitä, kuinka Hän on auttanut meitä koettelemuksissamme.

Pysy keskittyneenä Vapahtajaan ja Hänen oppiinsa

Presidentti Ballard on opettanut: ”Vaikka meillä kirkon jäsenenä voi olla todistus monesta asiasta, on tiettyjä perustotuuksia, joita meidän täytyy jatkuvasti opettaa toisillemme ja joista meidän täytyy kertoa.” Esimerkkeinä hän lueteli:

”Jumala on Isämme ja – Jeesus on Kristus. Pelastussuunnitelman keskeisenä osana on Vapahtajan sovitus. Joseph Smith palautti Jeesuksen Kristuksen ikuisen evankeliumin täyteen, ja Mormonin kirja on osoitus siitä, että todistuksemme on tosi.” Kun kerromme noista vilpittömistä totuuksista, kutsumme Hengen todistamaan, että se, mitä olemme sanoneet, on totta. Presidentti Ballard tähdensi, että ”Henkeä ei voida pidättää, kun lausutaan puhdas todistus Kristuksesta”.²

Yksinkertainen todistus voi muuttaa ihmisten elämän

Presidentti Russell M. Nelson on kertonut sairaanhoitajasta, joka esitti silloiselle lääkäri Nelsonille kysymyksen erään vaikean kirurgisen toimenpiteen jälkeen. ”Miksi te ette ole niin kuin muut kirurgit?” Jotkut naisen tuntemat kirurgit saattoivat menettää malttinsa ja kiroilla suorittaessaan sellaisia stressaavia toimenpiteitä.

Lääkäri Nelson olisi voinut vastata monellakin tavalla. Mutta hän vastasi yksinkertaisesti: ”Koska tiedän, että Mormonin kirja on tosi.”

Hänen vastauksensa sai sairaanhoitajan ja tämän aviomiehen tutkimaan Mormonin kirjaa. Myöhemmin presidentti Nelson kasti tämän sairaanhoitajan. Johtaessaan vuosikymmeniä myöhemmin vaarna-konferenssia Tennesseessä Yhdysvalloissa hiljattain asetettuna apostolina presidentti Nelson sai odottamatta tavata uudelleen tämän saman sairaanhoitajan. Nainen kertoi, että hänen kääntymyksensä, jonka olivat saaneet aikaan lääkäri Nelsonin yksinkertainen todistus ja Mormonin kirjan vaikutus, oli osaltaan johtanut vielä 80 muun ihmisen kääntymyksen.³

Kutsu toimia

Älä pelkää lausua todistustasi. Se voi siunata niitä, joita palvelet. Kuinka käytät näitä ideoita tai omia ideoitasi lausuaaksesi todistuksesi tänään? ■

VIITTEET

1. M. Russell Ballard, ”Puhdas todistus”, *Liahona*, marraskuu 2004, s. 40.
2. M. Russell Ballard, ”Puhdas todistus”, s. 41–42.
3. Artikkelissa Jason Swensen, ”Be Ready to Explain Your Testimony Using the Book of Mormon, President Nelson Says”, Church News -osasto sivustolla lds.org, 6. helmikuuta 2018, news.lds.org.

”Palvelutyön periaatteiden” tarkoituksena on auttaa meitä oppimaan, kuinka huolehtia toisistamme – niitä ei ole tarkoitus esittää sanomana käynneillä. Kun opimme tuntemaan ne, joita palvelemme, Pyhä Henki innoittaa meitä tietämään, mitä sanomaa he saattaisivat tarvita huolenpitomme ja myötätuntonne lisäksi.

KERRO KOKEMUKSISTASI

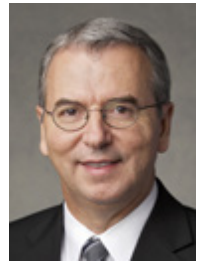
Lähetä meille kokemuksiasi, kun olet palvellut muita tai kun sinua on palveltu. Lähetä kertomuksesi sivustolla [liahona.lds.org](https://www.lds.org) napsauttamalla ”Submit an Article or Feedback” [Lähetä artikkeli tai palautetta].

Kuinka ne,
jotka
kohtaavat
haasteita,
voivat joka
tapauksessa
tuntea rauhaa
ja olla iloisia
ja vahvoja?

Rauhan ja voiman lähteitä

Vanhin
Carlos A. Godoy
seitsemänkymmenen koorumien johtokunnasta

Yksi koskettavimmista kokemuksistani johtavana auktoriteettina on ollut palvelu rakkaiden pyhiemme keskuudessa Venezuelassa. Ihmiset siellä, myös kirkon jäsenet, elävät vaikeissa olosuhteissa. Vaikka tämä on todellisuutta, olen nähnyt kuitenkin toistuvilla käynneilläni siinä maassa, että koko väestön ja myöhempien aikojen pyhiin välillä on ero.

Venezuelan kokemus

Pyhät Venezuelassa tekevät parhaansa. On totta, että monet kärsivät ja kamppailevat, ja kirkko on aktiivisesti tukenut apua tarvitsevia paastouhrivaroilla, huoltotyöohjelmilla ja omavaraisuushankkeilla. Mutta vaikka pyhät voisivat helposti löytää syytä olla surullisia etenkin kaikkien kohtaamiensa haasteiden vuoksi, he ovat iloisia ihmisiä – heillä on rauha itsensä kanssa, he hymyilevät usein ja toivovat parempien päivien olevan edessäpäin.

Tämä pätee kirkon nuoriin Venezuelassa. Heidän henkilökohtaiset ja perheidensä haasteet tekevät heistä vahvempia ja valmistavat heitä tulevaisuuteen. Ja tämä pätee myös venezuelalaisiin lähetyssaarnaajiiimme. Heidän pitää olla vahvoja itsensä vuoksi, tutkijoidensa vuoksi ja perheensä

vuoksi. Ja niin he ovatkin. He muistuttavat meitä Helamanin kahdestatuhannesta nuoresta sotilaasta. Vaikka heitä on vähän, he ovat ”tavattoman urheita” (ks. Alma 53:20–21). Venezuelassa Herra valmistaa äitien, isien ja johtohenkilöiden vahvaa sukupolvea. Aina kun olemme siellä olevien pyhiin joukossa, huomaamme täytyvämmekö uskolla evankeliumiin ja tulevaisuuteen.

Rauhaa vaikeina aikoina

Kuinka nämä jäsenet, joilla on niin suuria haasteita, voivat silti tuntea rauhaa ja olla iloisia ja vahvoja? Uskon, että monien kohdalla kyse on siitä, että heistä tulee yhä riippuvaisempia Jumalasta. Sen seurauksena he saavat voimaa kaiken voiman lähteestä. He huomaavat siunaukset, joita he saavat taivaalliselta Isältä, he luottavat Jeesuksen Kristuksen ja Hänen sovituksensa voimaan ja he saavat lohtua, tukea ja voimaa Pyhältä Hengeltä. Sen seurauksena heidän kuormansa kevenevät, heidän murheensa lievittyä ja he tuntevat rauhaa koettelemustensa keskellä.

Venezuelalaiset jäsenet kokevat nykyajan esimerkin siitä, mitä Alman ja hänen kansansa keskuudessa tapahtui Mormonin kirjassa:

”Ja nyt tapahtui, että Alman ja hänen veljensä kannettavaksi pannut kuormat kevenivät, eli Herra vahvisti heitä niin, että he saattoivat

kantaa kuormansa helposti, ja he alistuivat iloit-
ten ja kärsivällisesti kaikkeen Herran tahtoon”
(Moosia 24:15).

Jeesuksen Kristuksen sovittava voima

Oma todistukseni Jumalan halusta siunata
meitä on vahvistunut, kun olen viettänyt aikaa
venezuelalaisten jäsentemme parissa. Aivan kuten
Alman ja hänen seuraajiensa kokemuksessa, niin
pyhiä Venezuelassa on vahvistettu, ja heidän
lisääntyneet kykynsä ovat keventäneet heidän
kantamiaan kuormia. Vapahtaja kutsuu meitä
tulemaan Hänen luokseen, jos meillä on ras-
kaita kuormia, ja me löydämme levon (ks. Matt.

*Pyhät Venezuelassa
ovat onnellisia ihmisiä –
heillä on rauha itsensä
kanssa, he hymyilevät
usein ja toivovat parem-
pien päivien olevan
edessäpäin.*

koettelemuksia. Kun niin käy, meidän tulee kysyä
itseltämme:

- Käännymmekö me Jumalan puoleen
pyytämään apua voittaaksemme nuo
vaikeat ajat?
- Olemmekö me halukkaita maksamaan
hinnan tullaksemme paremmiksi ihmisiksi
ja oppiaksemme Kristuksen kaltaisia omi-
naisuuksia, jotka ovat aivan välttämättömiä
edistymisellemme?
- Ymmärrämmekö me, että Vapahtajan
sovituksen voiman avulla me voimme saada
lujuutta ja toivoa?

*Yksi tapa, jolla he pysy-
vät vahvoina, on se, että
he kuuntelevat profeet-
tojen ja apostolien neu-
voja, kuten nämä pyhät
tekivät vanhin Quentin
L. Cookin puhuessa
Caracasissa Venezue-
lassa vuonna 2013.*

11:28–30). Nämä hyvät jäsenet ovat vahvistuneet
kantamaan kuormiaan Herran voimassa.

Koettelemustensa seurauksena sekä siunauk-
sena siitä, että he ovat luottaneet Vapahtajaan
ja Hänen armoonsa, he ovat kokeneet sydämen-
muutoksen ja heistä jokainen on tullut ”lapsen
kaltaiseksi, alistuvaksi, sävyiseksi, nöyräksi, kärsi-
välliseksi, sellaiseksi, joka on täynnä rakkautta ja
halukas alistumaan kaikkeen, mitä Herra näkee
hyväksi panna hänen kannettavakseen, niin kuin
lapsi alistuu isänsä tahtoon” (Moosia 3:19).

Lyhyesti sanottuna he ovat koettelemuksia
kokiessaan oppineet Kristuksen kaltaisia omi-
naisuuksia, joita kaikki Kristuksen opetuslapset
toivovat saavansa.

Se, mitä heille on tapahtunut, on sama pro-
sessi, jonka pitäisi tapahtua meille jokaiselle.
Meille kaikille tulee elämässämme haasteita ja

Kuinka ja miksi Vapahtaja pystyy antamaan
sellaista lohtua ja voimaa? Pyhissä kirjoituksissa
meille kerrotaan: ”Ja hän kulkee kärsien kaiken-
laisia kipuja ja ahdinkoja ja koetuksia, ja tämä,
jotta toteutuisi sana, joka sanoo hänen ottavan
päällensä kansansa kivut ja sairaudet.

Ja hän ottaa päällensä kuoleman päästääkseen
kuoleman siteet, jotka sitovat hänen kansaansa;
ja hän ottaa päällensä heidän heikkoutensa,
jotta hänen sydämensä täytyisi armolla, lihan
mukaisesti, jotta hän osaisi lihan mukaisesti
auttaa kansaansa sen heikkouksien mukaisesti.”
(Alma 7:11–12.)

Herra tietää

Vanhin David A. Bednar kahdentoista apos-
tolin koorumista onkin opettanut: ”Vapahtaja
on kärsinyt paitsi meidän heikkouksiemme

Ikeen ansiosta eläimet vetävät kuormaa voimakkaasti yhdessä, aivan kuten Jeesuksen Kristuksen ies yhdistää meidät Hänen lunastavaan ja kaiken mahdollistavaan voimaansa.

vuoksi niin myös sen eriarvoisuuden, epäoikeudenmukaisuuden ja niiden kipujen, tuskan ja emotionaalisten ongelmien vuoksi, jotka niin usein meitä vaivaavat. – Me saatamme hetken heikkoudessa huudahtaa: 'Kukaan ei ymmärrä. Kukaan ei tiedä.' Kukaan ihminen ei kenties tiedäkään. Mutta Jumalan Poika tietää ja ymmärtää täysin, koska Hän tunsi ja kantoi kuormamme paljon ennen meitä. Ja koska Hän maksoi äärimmäisen hinnan ja kantoi tuon kuorman, Hänellä on täydellistä myötätuntoa ja Hän voi ojentaa meille armon käsivartensa niin monissa elämämme vaiheissa." ("Sovitus ja kuolevaisuuden taival", *Liahona*, huhtikuu 2012, s. 19.)

Sitten vanhin Bednar lainaa tätä pyhien kirjoitusten kohtaa, joka auttaa meitä ymmärtämään, että Jeesuksen Kristuksen sovituksen ansiosta jokainen meistä voi kokea rauhaa:

"Tulkaa minun luokseni, kaikki te työn ja kuormien uuvuttamat. Minä annan teille levon.

Ottakaa minun ikeeni harteillenne ja katsokaa minua: minä olen sydämeltäni lempeä ja nöyrä. Näin teidän sielunne löytää levon.

Minun ikeeni on hyvä kantaa ja minun kuormanani on kevyt." (Matt. 11:28–30.)

Haluan lisätä todistukseni vanhin Bednarin sanoihin. Minäkin tiedän omasta kokemuksistani, että me voimme saada voimaa ja rauhaa Vapahtajamme rakastavien käsivarsien suojissa. Vapahtajan lunastava ja kaiken mahdolliseksi tekevä voima ei ole vain syntiemme anteeksiannon lähde vaan myös voimallinen lähde toivoon, rauhaan, lujuteen, lohtuun, kykyihin ja kaikkeen, mitä tarvitsemme avuksemme kulkiessamme läpi matkamme tässä elämässä

menestyksekkäästi. Me voimme todellakin turvautua pyhän Messiaan ansioihin, laupeuteen ja armoon (ks. 2. Nefi 2:8).

Soveltaminen omaan elämäämme

Kuinka pääsemme käyttämään tätä voimanlähdettä? Mitä meidän on tehtävä saadaksemme apua, jota tarvitsemme?

Ensiksi, meidän tulee uskoa Herraan Jeesukseen Kristukseen ja Hänen sovituksensa.

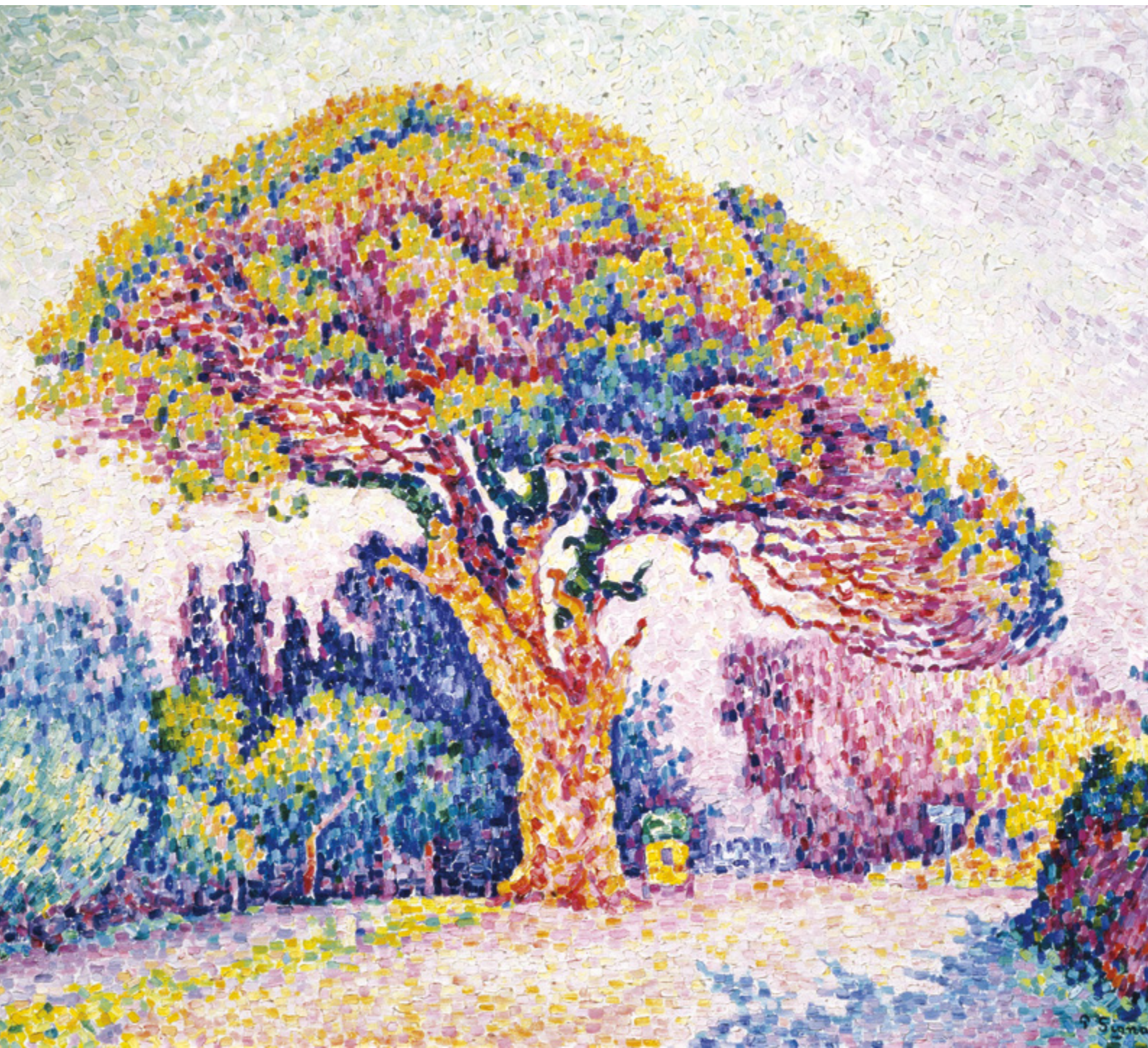
Meidän pitää ymmärtää, että Hän ja Hänen Isänsä ovat rauhan ja voiman lähteitä. He tekevät kaiken mahdolliseksi.

Sitten meidän täytyy toimia ja tehdä parhaamme siinä, mitä siten koemmekin. Saatamme tehdä työtä voittaaksemme jonkin heikkouden, etsiä helpotusta suruun tai pyrkiä kehittämään jotakin taitoa. Vaikka parhaammekin tuntuu joskus riittämättömältä, niin jos todella annamme kaikkemme, Herra siunaa meitä armostaan sillä, mitä tarvitsemme.

Vanhin Bednar on sanonut: "Kun te ja minä opimme ymmärtämään sovituksen kaiken mahdollistavan voiman omassa elämässämme ja käyttämään sitä, me rukoilemme ja tavoittelemme voimaa omien olosuhteidemme muuttamiseksi emmekä rukoile, että olosuhteemme muutetaisiin. Meistä tulee aloitteellisia toimijoita eikä toiminnan kohteita (ks. 2. Nefi 2:14)." (Ks. "Sovitus ja kuolevaisuuden taival", s. 16.)

Meidän tulee myös muistaa, että tehdessämme omaa osaamme Herra on rinnallamme. Meidän ei tarvitse taistella omaa osuuttamme kamppailusta yksin. Hän on kanssamme aivan alusta aivan loppuun asti. Todistan, että seuraavat Jesajan sanat ovat totta: "Sillä minä, Herra, sinun Jumalasi, tartun sinun oikeaan käteesi ja sanon sinulle: 'Älä pelkää, minä autan sinua'" (Jes. 41:13). Se pitää paikkansa venezuelalaisten pyhien kohdalla ja se pitää paikkansa pyhien kohdalla kaikkialla maailmassa. ■

Muistakaa, että tehdessämme omaa osaamme Herra on rinnallamme. Meidän ei tarvitse taistella omaa osuuttamme kamppailusta yksin.

**Vanhin
Dieter F. Uchtdorf**
kahdentoista
apostolin
koorumista

Seikkailunne läpi kuolevaisuuden

Uskokaa, niin Jumala on kanssanne. Taivuttakaa sydämenne Hänen puoleensa, niin Hän johdattaa teitä matkallanne.

Nuorille aikuisille tarkoitettu maailmanlaajuisesta hartaustilaisuudesta ”Kuolevaisuuden seikkailu”, jonka vanhin Dieter F. Uchtdorf ja sisar Harriet Uchtdorf pitivät konferenssikeskuksessa Salt Lake Cityssä Utahissa Yhdysvalloissa 14. tammikuuta 2018.

On oikein hyvä olla teidän kanssanne tänään ja tuntea teidän henkenne, teidän vahvuutenne, teidän tarmonne. Olen hyvin iloinen siitä, että teillä oli mahdollisuus kuulla sisar Uchtdorfia. Harriet on todella elämäni päivänpaiste. Jokainen, joka tuntee hänet, rakastaa häntä. Hän on sellainen ihminen, joka tekee lähelläään olevista parempia ja onnellisempia. Hänellä on todellakin ollut sellainen vaikutus minuun.

Vietimme juuri 55-vuotishääpäiväämme. Kun katsomme kahta lastamme ja heidän puolisoitaan, kuutta lastenlastamme perheineen ja neljää lastenlastenlastamme, hämmästelemme sitä, kuinka suurenmoinen seikkailu elämämme on ollut.

Välittömien vastausten aikakausi

Mieleeni juolahti kiinnostava ajatus, kun valmistauduin tähän tapahtumaan. Niin, on totta, että vuodet, jolloin olin 18–30-vuotias, ovat tuskin näkyvissä taustapeilissäni, mutta nykyisestä iästäni huolimatta tunnen itseni yhä sisimmässäni nuoreksi. Itse asiassa useimmat meistä iäkkäämmistä ihmisistä pitävät itseään nuorina, jotka ovat vain eläneet hyvin kauan aikaa.

Kun katsotte meitä, ”vanhempaa sukupolvea”, teidät voi ehkä yllättää se, että meillä on teidän sukupolvenne kanssa paljon enemmän yhteistä kuin saattaisitte olettaa. Uskon, että taivaallisen Isän lasten väliset eroavuudet ovat iästä riippumatta vähäisiä verrattuna samankaltaisuuksiin. Esimerkiksi monilla teistä on kysymyksiä Jumalasta ja itsestänne – syvällisiä peruskysymyksiä, jotka ovat samankaltaisia kuin ne, joita teitä paljon vanhemmat ihmiset ovat esittäneet:

"[Taivaallisten] vastausten saaminen vaatii usein uhrauksia, työtä ja kärsivällisyyttä", sanoi vanhin Uchtdorf, joka on kuvassa sisar Uchtdorfin ja nuorten aikuisten kanssa konferenssikeskuksessa.

"Onko Jumala todella olemassa? Välittääkö Hän?"

"Olenko oikealla tiellä?"

"Miksi minä toisinaan tunnen oloni tyhjäksi, neuvottomaksi, tarpeettomaksi tai yksinäiseksi?"

"Miksi Jumala ei ole puuttunut elämäni?"

"Miksi Hän ei ole vastannut rukoukseen?"

"Miksi Hän ei ole varjellut minua surulta, sairaudelta tai murhenäytelmältä?"

Ne voivat olla hyvin vaikeita kysymyksiä vastattavaksi.

Tällä välittömien vastausten aikakaudella – jolloin näennäisen varma ja kiistaton tieto on pelkästään Google-haun päässä – me toisinaan turhaudumme, kun vastaukset henkilökohtaisimpiin, tärkeimpiin ja kiireellisimpiin kysymyksiimme viipyvät. Kohotamme sydämemme taivasta kohti emmekä tunnu saavan vastaukseksi muuta kuin turhauttavan ruudulla pyörivän kursorin.

Emme pidä odottamisesta.

Kun meidän täytyy odottaa hakukoneen vastausta enemmän kuin muutama sekunti, saatamme olettaa, että yhteys on poissa käytöstä tai se on katkennut. Turhautuessamme saatamme jopa hylätä haun. Mutta kun kyse on iankaikkisista kysymyksistä,

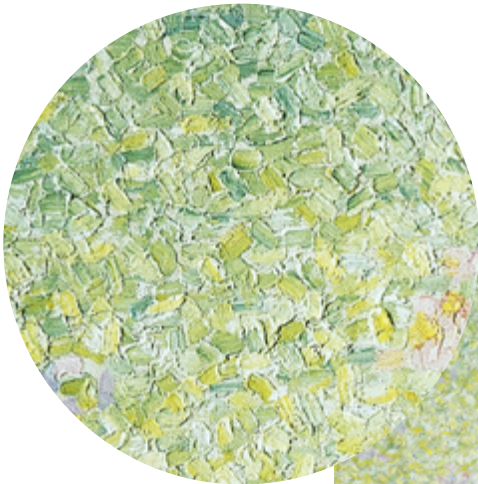
sielun asioista, meidän täytyy olla kärsivällisempiä.

Kaikki vastaukset eivät nimittäin ole samanarvoisia. Maailman viisauteen tai yleiseen mielipiteeseen perustuvia vastauksia on helppo saada, mutta ne menettävät arvonsa nopeasti, kun syntyy uusia teorioita tai muotivirtauksia. Taivaalliset vastaukset – iankaikkiset vastaukset – ovat korvaamattomia. Näiden vastausten saaminen vaatii usein uhrauksia, työtä ja kärsivällisyyttä.

Nämä vastaukset ovat odottamisen arvoisia.

Tarkoitukseni on ilmaista varma todistukseni siitä, että taivaallinen Isänne tuntee teidät, kuulee teitä eikä koskaan hylkää teitä. Kun taivutatte sydämenne Hänen puoleensa ja pyritte kulkemaan Hänen tietään, Hän tulee mukaan elämäänne ja johtaa teidän tietänne matkatesanne läpi tämän kuolevaisuuden suurenmoisen ja jännittävän seikkailun.

*Kun katsomme
elämäämme Jeesuksen
Kristuksen evankeliumin
kehyksissä, alamme
nähdä, kuinka eri pisteet
elämässämme liittyvät
toisiinsa.*

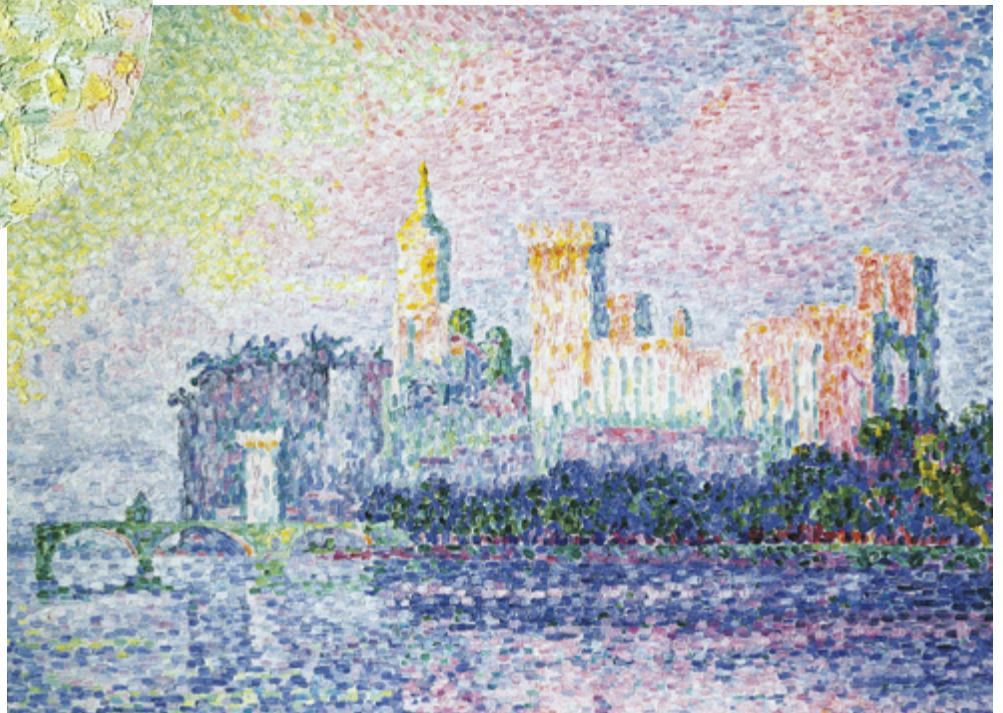
Pisteiden yhdistämistä

Yhdellä aikamme suurista innovaattoreista, Apple-yhtiön Steve Jobsilla, oli tämä näkemys: ”Pisteitä ei voi yhdistää katsomalla eteenpäin. Ne voi yhdistää vain katsomalla taaksepäin. Täytyy siis luottaa siihen, että pisteet yhdistyvät jollakin tavoin omassa tulevaisuudessa.”¹

Mitä hän sillä tarkoitti? 1800-luvun loppupuolella taiteilijat kuten Georges Seurat ja Paul Signac alkoivat maalata uudella tyyllillä, joka tultiin tuntemaan neoimpressionismina. Heidän tekniikkansa muodostui kankaan peittämistä pienillä väripisteillä. Läheltä katsottuna nämä pisteet näyttävät toisiinsa liittymättömiltä ja satunnaisilta. Mutta kun katsoo koko maalausta, näkee, kuinka pisteet sulautuvat väreiksi ja kuinka värit muodostavat muotoja, jotka tuovat esiin kauniin kuvion. Se, mikä aiemmin näytti sattumanvaraiselta ja jopa sekavalta, alkaa näyttää järkevältä.

Joskus elämämme on kuin neoimpressionistista taidetta. Väripisteet, joista päivämme hetket ja tapahtumat muodostuvat, voivat näyttää aika ajoin toisiinsa liittymättömiltä ja kaoottisilta. Emme näe niissä mitään järjestystä. Emme osaa kuvitella, että niillä on mitään tarkoitusta.

Kun sitten otamme askeleen taaksepäin ja tarkastelemme niitä iankaikkisesta näkökulmasta, kun katsomme elämäämme Jeesuksen Kristuksen evankeliumin kehyksissä, alamme nähdä, kuinka eri pisteet elämässämme liittyvät toisiinsa. Me emme kenties pysty näkemään aivan vielä koko kuvaa, mutta kun olemme kärsivällisiä, näemme riittävästi luottaaksemme siihen, että siinä on kaunis, suurenmoinen kuvio. Ja

Teidän pitää kysyä itseltänne: ”Saanko kerättyä riittävästi uskoa luottaakseni Jumalaan? Olenko halukas luottamaan siihen, että Hän rakastaa minua ja haluaa ohjata tietäni?”

kun pyrimme luottamaan Jumalaan ja seuraamaan Hänen Poikaansa Jeesusta Kristusta, niin jonakin päivänä näemme lopullisen luomuksen ja tiedämme, että nimenomaan Jumalan käsi on ohjannut ja johdattanut askeliamme.

Tiedämme, että Mestariartisteilijalla on ollut koko ajan suunnitelma noita satunnaisia pisteitä varten. Näemme, että Hän on kasvatannut kykyjämme, valmistanut tilaisuuksia ja esitellyt meille määränpäitä, jotka ovat loistavampia kuin mitä me olisimme ikinä pystyneet kuvittelemaan tai saavuttamaan omin avuin. Olen todellakin nähnyt sen omassa elämässäni.

Kuolevaisuuden seikkailuni

Kun olin hyvin nuori, perheemme oli kahteen otteeseen pakko paeta kodistamme ja jättää kaikki taaksemme. Kummassakin tapauksessa kävi selväksi, että ihmiset uusilla paikkakunnilla pitivät meitä heitä itseään ”vähempiarvoisina”. Ikäisteni lasten joukossa puhetapani teki minusta ulkopuolisen, ja se oli heille runsaana pilkan- ja naurunaiheena.

Asuinpaikkojemme muuttumisen tuoma järkytys ja stressi aiheuttivat sen, että jäin jälkeeni opinnoissani ja menetin yhden kokonaisen kouluvuoden. Itä-Saksassa olin opiskellut ensimmäisenä vieraana kielenä venäjää. Se oli vaikeaa, mutta pärjäsin. Sitten Länsi-Saksassa minua vaadittiin oppimaan englantia.

Se tuntui minusta mahdottomalta! Uskoin, ettei suutani yksinkertaisesti ollut tehty englannin puhumiseen.

Teinivuosinani ihastuin mitä ihanimpaan tyttöön, jolla oli kauniit suuret ruskeat silmät. Valitettavasti hän ei vaikuttanut vähääkään kiinnostuneelta minusta.

Siinä minä siis olin, melko merkityksetön ja vaikeuksissa kamppaileva nuorukainen, joka eli sodanjälkeisessä Saksassa ja jolla ei näyttänyt olevan juurikaan menestymisen mahdollisuuksia elämässä.

Minulla oli kuitenkin muutama etu puolellani. Tiesin, että perheeni rakasti minua. Koulussa ja kirkossa opettajat kannustivat minua asettamaan aina tavoitteeni korkealle. Muistan yhä, kuinka yksi nuori amerikkalainen lähetyssaarnaaja opetti tämän pyhien kirjoitusten periaatteen: ”Jos Jumala on puolellasi, kuka voi olla sinua vastaan?”²

Jokin siinä vaikutti minuun hyvin voimakkaasti. ”Jos niin on”, ajattelin, ”miksi minä siis pelkäisin?”

Niinpä uskoin siihen. Ja luotin Jumalaan.

Jonkin aikaa olin mukana oppisopimusohjelmassa. Yksi opettajistani haastoi minut tähtäämään korkeammalle ja opiskelemaan iltakoulussa konetekniikkaa. Se vaati suuren määrän ylimääräistä työtä, mutta se johti minut

löytämään suuren intohimoni lentämiseen! Järkytyksekseni sain selville, että jos halusin tulla lentäjäksi, minun oli osattava englantia. Mutta halusin tulla lentäjäksi, ja jollakin ihmeellisellä tavalla suuni tuntui muuttuvan eikä englanti ollut enää niin mahdoton kieli.

Kun motivoituin uudelleen sekä sitouduin tekemään lujasti töitä ja turvasin taivaalliseen Isään, niin otin pieniä askelia, jotka auttoivat minua rakentamaan luottamuksen siihen, että menestyisin. Tietenkään se ei tarkoittanut, että kaikki sujui aina kitkattomasti.

Kun olin 19-vuotias, matkustin San Antonioon Texasiin Yhdysvaltoihin aloittamaan ilmavoimien lentäjäkoulutukseni. Lentokoneessa istuin miehen vieressä, joka puhui texasilaisella murteella. Tajusin kauhukseni, että se englanti, jota olin niin suurin ponnistuksin yrittänyt oppia, ei ollut samaa englantia, jota hän puhui!

Lentäjäkoulutuksessa oli vaikeaa. Se oli erittäin kilpailuhenkinen ohjelma, jossa jokainen halusi valmistua parhain arvosanoin. Tiesin heti, että olin alakynnessä, koska useimmat kurssitovereistani puhuivat englantia äidinkielenään.

Lennonopettajani varoittivat minua toisestakin mahdollisesta haitta- puolesta – vietin paljon aikaa kirkossa. Paikalliset jäsenet ottivat minut lämpimästi vastaan seurakuntaansa ja koteihinsa, ja yhdessä me rakensimme jopa seurakuntakeskuksen Big Springiin Texasissa. Opettajani

olivat huolissaan siitä, että tällaiset toimet haittasivat mahdollisuksiani olla kurssin parhaimmistossa. Minä en ajatellut niin. Niinpä minä luotin Jumalaan ja tein parhaani.

Opin viimein englantia, vaikka harjoittelenkin sitä edelleen. Suoritin lentäjäkoulutukseni – ja valmistuin kurssini parhaana. Minusta tuli hävittäjälentäjä ja myöhemmin lentokapteeni. Ja siitä kauniista, ruskeasilmäisestä unelmieni työstä tuli vaimoni.

Tehkää pieniä asioita täydellisesti

Voiko tässä olla jokin opetus? Minun mielestäni useitakin!

Yksi saattaisi olla tämä: Älkää lannistuko monista suurista, vaikeista tehtävistä elämässä. Jos sitoudutte tekemään ”helppoja” asioita – niitä ”pieniä” asioita, joita Jumala pyytää teitä tekemään – ja teette ne mahdollisimman täydellisesti, suuria asioita seuraa.

Joitakin näistä helpoista ja pienistä asioista, joita voisitte tehdä täydellisesti, ovat pyhien kirjoitusten tutkiminen, eläminen viisauden sanan mukaan, kirkossa käyminen, rukoileminen vakain aikoin sekä kymmenysten ja uhrien maksaminen.

Tehkää näitä asioita myös silloin, kun ette halua tehdä niitä. Nämä ”uhraukset” vaikuttavat ehkä pieniltä, mutta ne ovat tärkeitä, sillä ”uhria seuraa aina siunaus Herran”³.

Tavallaan teidän pienet ja yksinkertaiset uhrauksenne ovat niitä päivittäisen elämän pisteitä, joista muodostuu elämänne mestariteos. Ette ehkä nyt näe, kuinka pisteet liittyvät toisiinsa, eikä teidän vielä tarvitsekaan. Osoittakaa vain riittävästi uskoa sitä hetkeä varten, jota nyt elätte. Luottakaa Jumalaan, sillä ”pienestä lähtee se, mikä on suurta”⁴.

Luottakaa Jumalaan

Saatatte nyt ajatella: ”Niin, vanhin Uchtdorf, hyvähän sinun on puhua. Mutta sinä oletkin apostoli. Minä olen vain tavallinen kirkon jäsen. Rukouksiini ei vastata. Elämäni ei ohjata. Jos minulle on olemassa jokin suunnitelma, se on

kirpputoriversio. Käytettynä saatu suunnitelma. Taputus-päälaelle-ja-tyydy-siihen-mitä-sinulla-on -suunnitelma.”

Rakkaat ystäväni, te olette elävän Jumalan, maailmankaikkeuden Jumalan, lapsia. Hän rakastaa teitä, Hän haluaa teidän menestyvän, Hänellä on valmistettuna suunnitelma, jotta voitte menestyä. Muistakaa, mitä Steve Jobs sanoi: ”Pisteitä ei voi yhdistää katsomalla eteenpäin. Ne voi yhdistää vain katsomalla taaksepäin.”

Kun olin teidän ikäisenne, minulla ei ollut aavistustakaan, minne elämäni minut veisi. En kerta kaikkiaan nähnyt toisiinsa yhdistyviä pisteitä edessäni.

Mutta minä luotin Jumalaan. Kuuntelin rakastavan perheen ja viisaiden ystävien neuvoja ja otin pieniä askelia uskossa luottaen siihen, että jos tekisin parhaani sillä hetkellä, Jumala pitäisi huolen kokonaiskuvasta.

Hän teki niin.

Hän tiesi lopun alusta asti, vaikka minä en tiennyt.

En pystynyt näkemään tulevaisuutta, mutta Hän pystyi.

Myös niinä vaikeina aikoina, kun luulin olevani hylätty, Hän oli kanssani – näen sen nyt.

Sananlaskuissa on tämä suurenmoinen lupaus: ”Älä jätä elämääsi oman ymmärryksesi varaan, vaan turvaa koko sydämestäsi Herraan.

Missä kuljetkin, pidä hänet mielessäsi, hän viitoittaa sinulle oikean tien.”⁵

Noiden jakeiden lopussa ei käsittääkseni ole kysymysmerkkiä. Ei, vaan mielestäni niissä pitäisi olla huutomerkki!

Niinpä teidän pitää kysyä itseltänne: ”Saanko kerättyä riittävästi uskoa luottaakseni Jumalaan? Olenko halukas luottamaan siihen, että Hän rakastaa minua ja haluaa ohjata tietäni?”

Itse asiassa saatatte monissa asioissa pärjätä oikein hyvin omin avuin. Mutta kehotan teitä uskomaan, että elämänne on ehdottomasti parempaa, jos luotatte siihen, että Jumala ohjaa askelianne. Hän tietää sellaista, mitä ette voi mitenkään tietää, ja Hänellä on teille valmistettuna tulevaisuus, jota ette mitenkään pysty kuvittelemaan. Suuri apostoli Paavali todisti: ”Mitä silmä ei ole nähnyt eikä korva kuullut, mitä ihminen ei ole voinut sydämessään aavistaa, [sen] Jumala on valmistanut niille, jotka häntä rakastavat.”⁶

Haluatteko taivaallisen Isänne johdattavan teitä, siunaavan teitä ja tukevan teitä?

Sitten uskokaa.

Rakastakaa Häntä.

Etsikää Häntä koko sydämeštänne.

Kulkekaa Hänen teitään – mikä tarkoittaa sitä, että pidätte käskyt, kunnioitatte liittojanne,

noudatatte profeettojen opetuksia ja otatte varteen Hengen kehotukset.

Toimikaa näin, niin Jumala ”[tekee] teidät vielä tuhat kertaa lukuisammiksi ja [siunaa] teitä lupauksensa mukaisesti”⁷!

Ymmärrän, että joidenkuiden mielestä näin voi olla helppoa sanoa ja vaikeaa tehdä. Ei tarvitse perehtyä paljoakaan nykypäivän kulttuuriin kuullakseen vastakkaisia ääniä, jotka yrittävät rajoittaa tai jopa pitää pilkkanaan uskoa Jumalaan yleisesti ja erityisesti uskoa meidän uskontoomme.

Sellaisia ääniä meidän aikanamme vahvistavat verrattomat edistysaskeleet viestinnässä. Se on teidän haasteenne, mutta se on myös etuoikeutenne.

Olen varma siitä, että te löydätte keinon selviytyä siitä Herran tavalla! Se kuuluu kuolevaisuuden seikkailuunne. Se, kuinka sen teette, vaikuttaa suuresti tulevaisuuteenne ja siihen osaan, joka teillä on Jumalan työssä täällä maan päällä.

Kaikesta huolimatta se, mitä koette elämässä, ei ole kovinkaan poikkeuksellista. Te ette ole ainoa sukupolvi, jonka uskoa Jumalaan on kyseenalaistettu ja pilkattu. Itse asiassa se näyttää kuuluvan kuolevaisuuden koetukseen kaikkien Jumalan lasten kohdalla.

”Jos te kuuluisitte tähän maailmaan”, Jeesus sanoi opetuslapsilleen, ”se rakastaisi teitä, omiaan. Mutta te ette kuulu maailmaan, koska minä olen teidät siitä omikseni valinnut, ja siksi maailma vihaa teitä.”⁸

Voisittekin siis hyväksyä sen todennäköisyyden, että kun olette sitoutuneet seuraamaan Vapahtajaa, niin sitä paheksuvat – toisinaan melko äänekkäästi – ne, jotka ovat asettuneet asumaan suureen ja avaraan rakennukseen.⁹ He saattavat jopa pyrkiä kiusaamaan ja häpäisemään teitä.

Mutta muistakaa, että te ette vastaa heille. Te vastaatte Jumalalle. Jonakin päivänä seisotte Hänen edessään tekemässä tiliä elämästänne.

Hän kysyy, mitä teitte voittaaksenne maailman kiusaukset ja kulkeaksenne vanhurskaiden tietä. Hän kysyy, seurasitteko Vapahtajaa,

rakastitteko lähimmäistänne, pyrittekö vilpittömästi pysymään opetuslapseuden polulla.

Muistakaa, me emme pysty elämään kummallakin tavalla. Emme voi saada opetuslapseuden käsittämättömiä siunauksia ja samaan aikaan säilyttää jäsenkorttiamme Babylonin ensimmäisessä seurakunnassa. Rakkaat ystävät, nyt on aika sitoutua Kristukseen ja kulkea Hänen tietään.

Eräänä päivänä kaikki Jumalan lapset tietävät, mikä on oikein – myös ne, jotka nyt pilkkaavat totuutta. He polvistuvat ja tunnustavat, että Jeesus on Kristus, Lunastaja, maailman Vapahtaja.¹⁰ He tietävät silloin, että Hän kuoli heidän puolestaan.

Sinä päivänä käy selväksi, että Hänen äänensä on ainoa, jolla on koskaan ollut todella merkitystä.

Silloin tiedätte varmasti, kuinka siunattuja olette, koska olette säilyttäneet uskon, pitäneet Jumalan käskyt, palvelleet lähimmäisiänne ja rakentaneet Jumalan valtakuntaa täällä maan päällä. Rakkaat ystäväni, uskokaa, niin Jumala on kanssanne. Taivuttakaa sydämenne Hänen puoleensa, niin Hän johdattaa teitä matkatessanne läpi kuolevaisen elämänne suurenmoisen ja jännittävän seikkailun.

”Sillä ei ole väliä”

Kun puhumme siitä, että annamme Jumalan ohjata elämäämme, haluaisin selventää yhden asian. Ette ehkä pidä siitä, mitä aion sanoa teille. Kun kysytte Jumalalta, mitä tehdä elämänne päätöksissä – myös joissakin tärkeissä päätöksissä – Hän ei ehkä anna teille heti selkeää vastausta. Totuus on, että toisinaan ei ole väliä sillä, mitä päätätte, kunhan pysytte evankeliumin perusliitoissa ja -periaatteissa.

Monissa tapauksissa tekemänne päätökset eivät kenties ole niin tärkeitä kuin se, mitä teette tehtyänne nuo päätökset.

Esimerkiksi nuoripari voi päättää mennä naimisiin, vaikka jotkut heidän sukulaisistaan eivät pidäkään heitä täydellisenä parina. Tunnen kuitenkin suurta toivoa tällaisen nuorenparin suhteen, jos he päätöksen tehtyään pysyvät täysin sitoutuneina toisiinsa ja Herraan koko sydämeästään ja mielestään. Kohtelemalla toisiaan rakkaudella ja ystävällisyydellä ja keskittymällä toistensa emotionaaliin, hengellisiin ja ajallisiin tarpeisiin – tekemällä pieniä asioita johdonmukaisesti – heistä tulee täydellinen pari.

Vastakohtana on nuoripari, joka luulee valinneensa ”täydellisen” puolison ja olettea sitten, että kaikki raskas työ on tehty. Jos he lakkaavat viettämästä aikaa toistensa kanssa, lopettavat kahdenkeskisen kommunikoinnin ja lipuvat egotismiin ja itsekeskeiseen elämään, niin tämä aviopari on polulla, joka johtaa murheeseen ja katumukseen.

Sama periaate pätee ammatillisiin valintoihin. Tunnen suurta toivoa niiden suhteen, jotka valitsevat vähemmän arvostetun ammatin mutta jotka tekevät parhaansa löytääkseen keinoja tehdä työstään kiinnostavaa ja haasteellista.

Tunnen vähemmän toivoa niiden suhteen, jotka valitsevat vaikuttavalta kuulostavan ammatin mutta matkan varrella kadottavat sisäisen palon, joka on välttämätön tuossa ammatissa menestymiseen. Itse asiassa onnistunut mukautuminen muutoksiin työssä on yksi tärkeimpiä ominaisuuksia, joka teidän sukupolvenne täytyy oppia pärjätäkseen tulevaisuuden kanssa.

Kuinka siis Herra halua teidän käsittelevän tärkeitä päätöksiä?

Hänen Oliver Cowderylle ja Joseph Smithille antamansa ohjeet ovat auttaneet minua. Herra sanoi heille: ”Sinun täytyy tutkia sitä tarkoin mielessäsi; sitten sinun on kysyttävä minulta, onko se oikein.”¹¹

Taivaallinen Isä on antanut teille aivot ja sydämen. Jos luotatte Häneen, niin päätöksiä tehdessänne Hän auttaa teitä käyttämään oikein niitä molempia.

Monissa päätöksissä teillä on useampia kuin yksi hyvä vaihtoehto, joista valita. Kun näin tapahtui Josephille ja hänen tovereilleen, Herra käytti kiinnostavaa ilmausta heidän pyytäessään Hänen johdatustaan: ”Sillä ei ole väliä.”¹²

Heti sen jälkeen Herra kuitenkin lisäsi: ”Mutta olkaa uskollisia.”¹³

Teidän työnänne on tehdä evankeliumin arvoihin ja periaatteisiin perustuen parhaat mahdolliset päätökset sen tiedon mukaan, joka teillä on käytettävissänne. Pyrkikää sitten koko väkevyydestänne onnistumaan niissä asioissa, joihin ryhdytte – ja olemaan uskollisia.

Tehkää niin, ja pisteet yhdistyvät toisiinsa.

On kenties masentavaa kuulla, ettei Jumala välttämättä anna teille yksityiskohtaista suunnitelmaa elämänne matkalle. Mutta haluatteko tosiaan ohjausta elämänne jokaisessa yksityiskohdassa? Haluatteko tosiaan jonkun antavan teille elämään huijauskoodeja, ennen kuin teillä on mahdollisuus ottaa asioista selvää itse? Millainen seikkailu se sitten olisi?

Rakkaat ystäväni, kuljette kuolevaisuuden seikkailun läpi vain kerran. Eikö yksilöllisesti räätälöity selvitys täydellisine kuvauksineen ja vastauksineen elämän kaikkiin suuriin kysymyksiin poistaisikin teiltä suuren onnistumisen tunteen ja luottamuksen vahvistumisen Herraan ja itseenne?¹⁴

Koska Herra on antanut teille tahdonvapautenne, voitte valita monista kulkusuunnista ja silti elää tyydytystä tuovaa elämää. Kuolevaisuus on avoin seikkailukertomus, jonka sisällön saatte itse valita. Teillä on käskyt, teillä on liitot, teillä on innoitettuja profetallisia neuvoja ja teillä on Pyhän Hengen lahja. Siinä on enemmän kuin riittävästi johdattamaan teitä onneen kuolevaisuudessa ja iankaikkiseen iloon. Lisäksi sanottakoon, että älkää hätääntykö, jos teette joitakin päätöksiä, jotka eivät ole täydellisiä. Sillä tavoin te opitte. Se on osa seikkailua!

Ei, seikkailut eivät ikinä suju mallikkaasti alusta loppuun, mutta jos olette uskollisia, voitte olla varmoja onnellisesta lopusta. Miettikää Egyptin Joosefin esimerkkiä. Monin tavoin hänen elämänsä oli katastrofaalista. Hänen veljensä myivät hänet orjaksi. Hänet heitettiin vankilaan rikoksesta, jota hän ei ollut tehnyt. Vaikka hän joutui kokemaan kaikkia näitä kauheita olosuhteita, hän säilytti uskonsa. Hän luotti Jumalaan. Hän käänsi asiat parhain päin. Vuosi toisensa jälkeen – silloinkin kun vaikutti siltä, että hänet oli unohdettu ja hylätty – hän uskoi. Joosef taivutti aina sydämensä kohti Jumalaa. Ja Jumala näytti pystyvänsä kääntämään kielteiset asiat myönteisiksi.¹⁵

Nykyään, 4 000 vuotta myöhemmin, me saamme yhä innoitusta Joosefin kokemuksista.

Teidän seikkailunne ei ehkä ole yhtä dramaattinen, mutta siinä tulee olemaan ylä- ja alamäkiä. Muistakaa siis Joosefin esimerkki. Pysykää uskollisina. Uskokaa. Olkaa rehellisiä. Älkää katkeroituko. Älkää olko kiusaajia. Rakastakaa Jumalaa. Rakastakaa lähimmäisiänne. Luottakaa Jumalaan silloinkin kun asiat näyttävät synkiltä.

Näette sen kenties vasta paljon myöhemmin, mutta katsoessanne taaksepäin tiedätte, että Herra on todellakin ohjannut ja johdattanut kulkuanne.

Ja pisteet ovat yhdistyneet toisiinsa.

Viisi asiaa muistettavaksi

Kunnes niin tapahtuu, voinko pyytää teitä muistamaan viisi asiaa?

Ensiksi, tietäkää, että Jumalan vastaukset syvällisimpiin kysymyksiinne saattavat viedä hieman aikaa ja ne saattavat tulla tavoilla, joita ette odota. Jumalan vastauksilla on iankaikkista arvoa. Ne ovat odottamisen arvoisia.

Toiseksi, osoittakaa hieman uskoa. Taivuttakaa sydämenne Jumalan puoleen. Uskokaa siihen, että olette tärkeitä Jumalalle, ja luottakaa siihen, että Hän tekee teistä enemmän kuin voisitte ikinä tehdä omin voimin. Oppikaa Hänestä. Rakastakaa Häntä. Uskokaa Häntä. Puhukaa Hänen kanssaan säännöllisesti, hartaasti. Kuunnelkaa Hänen ääntään.

Kolmanneksi, kulkekaa opetuslapsuuden polkua parhaanne mukaan. Älkää lannistuko. Tehkää pienet asiat vain niin täydellisesti kuin pystytte, niin suuret asiat asettuvat kohdalleen.

Neljänneksi, älkää antako lannistavien äänien saada teitä luopumaan uskon matkastanne. Muistakaa, ettette vastaa arvostelijoillenne. Te vastaatte taivaalliselle Isällemme. Hänen arvonsa ovat ne, joilla on merkitystä.

Viidenneksi, tehkää parhaita mahdollisia valintoja noudattamalla kehotuksia, jotka tulevat sydämeenne ja mieleenne. Tehkää parhaanne toimiaksenne niiden mukaan. Osoittakaa uskoa, niin Jumala pyhittää rehelliset ponnistelunne iankaikkiseksi hyväksenne.¹⁶

Toimikaa näin, niin lopussa kaikki tulee olemaan hyvin.

Kun pyritte seuraamaan Vapahtajaanne, luottamuksenne vahvistuu.¹⁷ Ja kun vaellatte uskollisina ja avaatte sydämenne Kristuksen valolle, niin rakkautenne Jumalaan kehittyy ja kykyenne rakastaa lähimmäistäanne jalostuu.

Ja kaikki tämä tuo teille onnea ja iloa.

Se tuo teille rauhaa.

Jonakin päivänä se tuo teille iankaikkisen kirkkauden.

Tuona tulevana päivänä muistelette tätä vaalittua ja jännittävää kuolevaisuuden seikkailua ja ymmärrätte. Näette, että pisteet todellakin ovat liittyneet toisiinsa kauniiksi kuvioksi, hienommaksi kuin olisitte koskaan voineet kuvitella.

Sanomattoman kiitollisina näette, että Jumala itse ylitsevuotavassa rakkautensa, armossaan ja laupeudessaan on ollut aina varjelemassa teitä, siunaamassa teitä ja ohjaamassa askelianne kulkiessanne kohti Häntä. ■

VIITTEET

1. Steve Jobs, Stanfordin yliopiston promootiopuhe, 12. kesäkuuta 2005.
2. Ks. Room. 8:31.
3. ”Kunnia miehelle”, *MAP-lauluja*, 15.
4. OL 64:33.
5. Sananl. 3:5–6.
6. 1. Kor. 2:9.
7. 5. Moos. 1:11.
8. Joh. 15:19.
9. Ks. 1. Nefi 8:26–28.
10. Ks. Room. 14:10–12; Fil. 2:10–11.
11. OL 9:8.
12. OL 60:5; 62:5; 80:3.
13. OL 62:5.
14. Ks. OL 121:45.
15. Ks. 1. Moos. 37; 39–46.
16. Ks. 2. Nefi 32:9.
17. Ks. 2. Nefi 32:9.

Pyhäkoulun ylin johtokunta

Opiskelemme uutta tapaa oppia

Mennessämme eteenpäin mieti näitä viittä periaatetta, jotka ohjaavat evankeliumin oppimista ja opettamista.

On kulunut kaksi kuukautta siitä, kun aloimme käyttää Alkeisyhdistyksen, pyhäkoulun ja kodin *Tule ja seuraa minua* -aineistoja. Mitkä ovat ensivaikutelmasi? Kuinka nämä uudet aineistot ovat auttaneet sinua ja perhettäsi?

Mieti vastauksiasi näihin kysymyksiin, kun luet seuraavat periaatteet, jotka voivat auttaa meitä käyttämään onnistuneesti näitä uusia aineistoja. Käsittelemme sitä, kuinka nämä viisi periaatetta voivat soveltua sekä oppijoihin että opettajiin.

PERIAATE 1:

Uuden opetusohjelman tarkoituksena on tehostaa oppimista kotona.

Oppijan kannalta:

Viikossa on 168 tuntia, ja vain muutamat noista tunteista vietetään kirkossa. Vaikka siis oppisitkin paljon kirkon luokissasi, haluat myös pyrkiä oppimaan evankeliumia ja elämään sen mukaan koko viikon ajan. Ajattele hengellistä oppimista kuin liikuntaa: hyödyt enemmän, jos liikut useita kertoja viikossa kuin jos liikut vain yhtenä päivänä viikossa. Ja siinä määrin kuin tutkit pyhiä kirjoituksia kotona, täytyt oivalluksilla ja hengellisellä ymmärryksellä, jotka siunaavat elämääsi ja muiden elämää kertoessasi siitä, mitä olet oppinut.

Opettajan kannalta:

Se, että vain pidät hyvän oppiaiheen joka sunnuntai, ei kenties riitä. Yksi opettajan tavoitteista tulee olla kannustaa oppijoita henkilökohtaiseen ja perheen yhteiseen pyhien kirjoitusten tutkimiseen. Mitä kokemuksia luokan jäsenillä oli heidän tutkiessaan kuluneella viikolla pyhiä kirjoituksia? Mistä oivalluksista he voivat kertoa? Sinulle saattaisi olla hyödyllistä nähdä roolisi ikään kuin kuoronjohtajana, joka opettaa muita laulamaan ja saattaa kaikki äänet yhteen yhdeksi kauniiksi harmoniseksi kokonaisuudeksi. Voit opettaa oppiaiheen, ohjata keskustelua ja tuoda kokemukseen kaiken tietosi, mutta et saa aikaan innoittavaa musiikkia, jos luokan jäsenet eivät kerro omista oivalluksistaan ja saamastaan innoituksesta.

PERIAATE 2:

Herra haluaa meidän oppivan ja kasvavan opin ymmärtämisessä.

Oppijan kannalta:

Kun tutkit pyhiä kirjoituksia, voit löytää evankeliumin totuuksia – opin – jotka auttavat sinua tuntemaan Jumalaa paremmin ja saamaan enemmän ymmärrystä haasteidesi kohtaamiseen. Saatat myös huomata, että jotkin evankeliumin totuudet sanotaan tekstissä suoraan, kun taas toisiin viitataan. Ajattele totuudenetsintääsi haudatun aarteen etsimisenä. Sinun on kenties kaivettava hieman paljastaaksesi ja löytääksesi totuuden, mutta lopulta sinulla on ”kirkkain palkinto, mitä kuolevaiset tai jumalat voivat tavoitella”¹.

Opettajan kannalta:

Opettajat ovat enemmän kuin avustajia tai puheenvuorojen jakajia. Heillä on velvoite opettaa oppia – todistaa, opastaa ja innoittaa. Kun valmistaudut opettamaan tutkimalla, pohtimalla ja rukoilemalla, olet valmistautunut auttamaan opetettaviasi ymmärtämään paremmin innoitettua oppia ja toimimaan paremmin sen mukaan. Suhtaudu luottavaisesti rooliisi opettajana Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkossa. Ponnistelemalla sinnikkäästi voit opettaa enemmän Vapahtajan tavalla.

PERIAATE 3:

Henkilökohtainen ilmoitus on keskeisellä sijalla, kun evankeliumia opitaan ja opetetaan kirkossa.

Oppijan kannalta:

Presidentti Russell M. Nelson kehotti hiljattain kirkon jäseniä ”kasvattamaan hengellistä [kykyään] vastaanottaa ilmoitusta”². Kun tutkit Jumalan sanaa, osoitat Hänelle, että haluat saada ilmoitusta. Henkilökohtaista ilmoitusta tulee usein silloin kun tutkit ilmoituksia, joita Herra on jo antanut profetoilleen. Yhdeksännnen uskonkappaleen voisi ilmaista näinkin: kun tutkit kaikkea, mitä Jumala on ilmoittanut, valmistaudut ottamaan vastaan kaiken, mitä Hän nykyään ilmoittaa, ja kaiken, mitä Hän vielä ilmoittaa.

Kun saat ilmoitusta, ota tavaksi kirjoittaa vaikutelmasi muistiin ja toimia niiden mukaan. Tämä osoittaa Herralle, että arvostat sitä, mitä Hän sinulle opettaa, ja sen lisäksi – jotta muuttuisimme sen johdosta, mitä opimme – meidän on sovellettava sitä käytäntöön.³

Opettajan kannalta:

Voit saada monella tavalla ilmoitusta siihen, mitä opettaa luokassa. Sitä voi tulla, kun tutkit itse pyhiä kirjoituksia. Tai sitä saattaa myös tulla, kun tarkastelet kotia tai kirkon luokkia varten tehtyjä *Tule ja seuraa minua* -aineistoja. Kun innoitusta tulee, kirjoita saamasi vaikutelmat muistiin ja toimi niiden mukaan.

Senkin jälkeen kun olet suunnitellut, mitä saattaisit ottaa esiin luokassa, älä pelkää reagoida innoitukseen oppitunnin kuluessa vastataksesi opettaviesi tarpeisiin.

PERIAATE 4:

Uusi aineisto on apuneuvo, ei varsinainen lähde.

Oppijan kannalta:

Jumalan sana on hengellisen tiedon ja voiman lähde. Aineisto *Tule ja seuraa minua – sinä ja perheesi* on tarkoitettu apuneuvoksi tukemaan omaa henkilökohtaista ja perheesi evankeliumin tutkimista. Käytä sitä oppaana tai apuna, kun tutkit Uutta testamenttia. Jos olet isä tai äiti, voit suunnitella sen avulla innoittavia perheiltakokemuksia ja tukea perhettäsi yhteisessä pyhien kirjoitusten tutkimisessa. Naimattomat aikuiset voisivat kokoontua yhteen ja käyttää sitä pyhien kirjoitusten tutkimiseen ryhmänä. Käytä aineistoa millä tahansa sellaisella tavalla, joka auttaa sinua ja perhettäsi ammentamaan Jumalan sanan oppimisen ja sen mukaan toimimisen tuomaa voimaa.

Opettajan kannalta:

Muista, että luokkasi jäsenet saavat vaikuttavia kokemuksia tutkiessaan evankeliumia kotona. Käytä jokaisella oppitunnilla aikaa sen selvittämiseksi, mitä he ovat oppineet. *Tule ja seuraa minua* -aineistoissa pyhäkoulua ja Alkeisyhdistystä varten on toimintaehdotuksia, joilla voit luoda mukaansatempaavia oppimiskokemuksia niille, joita opetat. Mutta älä anna sivuille painetun tekstin rajoittaa. Muokkaa tai kehittele toimintoja, joiden tunnet rakentavan luokan jäsenten uskoa, ymmärrystä ja todistusta. Jos jotkut oppijoista eivät tunne halua puhua paljon, sekin sopii. Auta heitä tietämään, että heidän uskonsa ilmenee myös siinä, että he ovat paikalla ja haluavat kuulla Jumalan sanaa.

PERIAATE 5:

Me voimme kehittyä pyrkimyksissämme palvella muita.

Oppijan kannalta:

Se, mitä opit pyhistä kirjoituksista, voi olla siunaukseksi pyrkimyksillesi palvella muita. Voit tutkiessasi löytää jotakin, mistä voit kertoa jollekulle toiselle. Erityisesti Uudessa testamentissa on raamatullisia esimerkkejä siitä, kuinka Vapahtaja ja muut palvelivat vaikuttavin tavoin. Herran kutsussa ”tule – ja seuraa minua” (Luuk. 18:22) on kyse siitä, mitä teet sen jälkeen kun olet tutkinut – niiden asioiden toteuttamisesta, joita opit ja tunnet. Kun siis tutkit tänä vuonna Jeesuksen Kristuksen elämää, ota selville, mitä Hänen elämänsä opettaa sinulle siitä, kuinka voit palvella muita ja kuinka oma palvelutyösi voi olla siunauksena lähelläsi olevien ihmisten elämässä.

Opettajan kannalta:

Opettaja on vastuussa siitä, että hän palvelee paitsi niitä ihmisiä, jotka tulevat luokkaan, myös niitä, jotka eivät ole siellä. Ole opettajana tietoinen siitä, keitä luokassasi on ja keitä siellä ei ole. Voit palvella jäseniä luokkasi ulkopuolella käymällä heidän kotonaan, soittamalla heille tai lähettämällä heille sähköisen viestin ja kannustamalla heitä osallistumaan evankeliumin opiskeluun kotona ja kirkossa. Vaikutuksesi on suurempi kuin tiedätkään, ja rakkaudellasi ja huolenpidollasi muista on suuri merkitys.

Kun pysymme keskittyneinä ohjaaviin periaatteisiin uuden *Tule ja seuraa minua* -opetusohjelman taustalla, onnistumme paremmin tekemään siitä osan elämäämme ja antamaan sille tilaisuuden muuttaa elämäämme Jumalan tarkoittamilla tavoilla. ■

VIITTEET

1. Ks. ”Oh Say, What Is Truth?”, *Hymns*, 272.
2. Russell M. Nelson, ”Ilmoitusta kirkkoa varten, ilmoitusta elämäämme varten”, *Liahona*, toukokuu 2018, s. 96.
3. Ks. Richard G. Scott, ”Hengellisen johdatuksen saaminen”, *Liahona*, marraskuu 2009, s. 6–9.

Löydät opetusohjelman ja siihen liittyvät aineistot sivustolta tulejaseuraaminen.lds.org.

Kyse ei ole tuoleista

Kirkossa ei ollut ketään, kun minä Nuorten Naisten johtajana saavuin laittamaan tuoleja paikoilleen juhlasalissa eräänä Nuorten Naisten toimintaa edeltävänä iltana. Olin kahdeksannella kuukaudella raskaana, ja minun oli laitettava tuolit paikoilleen miltei kokonaan yksin. Mutta pian sihteerini ja toinen neuvonantajistani tulivat ja auttoivat minua saamaan loputkin tuolit paikoilleen. Sitten aloimme ripustaa koristeita.

Samassa eräs nainen kurkisti sisään. ”Olen pahoillani”, hän sanoi, ”mutta Apuyhdistys on varannut tämän huoneen tämäniltaista joogatuntiamme varten.”

Kysyimme, voisivatko he käyttää jotakin toista huonetta, mutta muut huoneet olivat varattuja. Niinpä teimme ainoan mahdollisen asian: siirsimme tuolit pois. Menin sinä iltana kotiin väsyneenä tietäen, että minun olisi aamulla laitettava tuolit jälleen paikoilleen.

Joskus elämä tuntuu tällaiselta. Koska minulla on uusi vauva ja neljä pientä lasta, tuntuu kuin pyörittäisin samaa hullunmyllyä koko päivän ja sitten heräisin tekemään samaa seuraavana päivänä. Joka hetki on vatsoja täytettävänä ja pinoittain vaatteita, leluja ja tiskejä pois pantavina – laitan tuolit paikoilleen ja vien ne taas takaisin. Se on elämääni.

Mutta onko siinä kyse tuoleista? Kun olin viemässä tuoleja pois Nuorten Naisten toiminnan jälkeen, en voinut olla hymyilemättä ajatellessani hauskoja ja suurenmoisia tyttöjä, joita olen oppinut suuresti rakastamaan. Olin kiitollinen ajasta, jonka olin viettänyt heidän kanssaan.

Samoin on kotona. Kyse ei ole maa-pähkinävoitahroista sohvalla eikä siitä, ettei sukille tahdo koskaan löytyä paria. Kyse on pienestä perheestäni, joka täyttää sydämeni ilolla.

Herra on sanonut: ”Ja nyt, älkää väsykö tekemään hyvää, sillä te laskette suuren työn perustusta. Ja pienestä lähtee se, mikä on suurta.” (OL 64:33.)

Pienet asiat ovat alkaneet merkitä minulle niin paljon enemmän: halaukset, keksityt laulut, väriliitupiirustukset, hyppely postilaatikolle ja takaisin ja palaneen paahtoleivän syöminen, koska se valmistettiin juuri minua varten.

Saatomme tehdä arkisia asioita päivä toisensa jälkeen, kuten laittaa tuoleja paikoilleen ja viedä ne taas pois. Mutta kyse ei ole tuoleista vaan niillä istuvista ihmisistä, joita rakastamme. Kyse ei ole käsillä olevasta työstä vaan ihmisistä, joita palvelemme. Kun ajattelen heitä ja sitä, kuinka paljon rakastan heitä, kiitän Herraa elämän kauneudesta ja huomisesta, jolloin nousen ja laitan ilomielin ne tuolit taas paikoilleen. ■

Janessa Orgill, Iowa, USA

Saatomme tehdä arkisia asioita päivä toisensa jälkeen, kuten laittaa tuoleja paikoilleen ja viedä ne taas pois. Mutta onko siinä kyse tuoleista?

”Uskotko, että voit nähdä veljesi jälleen?”

Oli myöhäinen ilta, olin työssä ainoana kassahenkilönä eikä koko ruokakaupassa ollut ainuttakaan muuta ihmistä. Kun pyyhin puhtaaksi kassahihnoja, aloin hyräillä.

Hyräilyni voimistui nopeasti lauluksi. Aloin laulaa laulua ”Pelvotta käykää” (MAP-lauluja, 17). En yleensä laula kirkon lauluja huvin vuoksi, mutta lauloin tarmokkaasti, kunnes lopetin nähdessäni jonkun.

Luokseni tuli vanhempi herra.

”Minä *tunnen* tuon laulun”, hän sanoi. ”Mistä sinä tunnet sen?”

”Se on laulu, jota laulamme kirkossamme”, sanoin.

”Oletko sinä mormoni?”

Vastasin olevani.

Hän kertoi minulle, että hänen vaimonsa oli ollut myöhempien aikojen pyhä ja oli kuollut syöpään vuonna 2011. Hän sanoi, että laulu ”Pelvotta käykää” laulettiin hänen vaimonsa hautajaisissa. Ilmaisין surunvalitteluni ja kerroin hänelle, että isoveljeni oli kuollut vuonna 2011 palvellessaan lähetystyössä Chilessä. Hänenkin hautajaisissaan olimme laulaneet tuon laulun. Henki kosketti sydäntämme, kun ihmetelimme tätä ”yhteensattumaa”.

”Uskotko siis, että voit nähdä veljesi jälleen?” hän kysyi.

Olin kysynyt samaa itseltäni lukemattomia kertoja. Vaikeina kuu-kausina veljeni kuoleman jälkeen olin kamppaillut epäilysten kanssa. Viimein taivaallinen Isä siunasi minua

suloisella tiedolla, että perheet ovat ikuisia. Minulla oli edelleen kysymyksiä, mutta vastasin sen miehen katseeseen ja julistin: ”Kyllä, minä uskon!”

”Sinulla on paljon uskoa”, mies sanoi. ”Vaimoni tapasi sanoa, että meillä pitäisi olla ’täydellinen toivon kirkkaus’.” Olin samaa mieltä ja sanoin jakeen 2. Nefi 31:20 loppuosan, että meidän tulee rakastaa Jumalaa ja kaikkia ihmisiä, ponnistella eteenpäin, kestitä itseämme Kristuksen sanalla ja kestää loppuun asti.

”Juuri niin!” mies sanoi kyneleitä silmissään. ”Juuri niin hänellä oli tapana sanoa! Mistä tiesit sen?”

Sanoin hänelle, että se on eräästä kohdasta Mormonin kirjassa. Hän kysyi minulta, kuinka hän voisi saada tuon kirjan. Kerroin hänelle, kuinka hän voi tilata sen verkossa. Mies kätteli minua, kiitti minua nimeltä ja lähti.

Uskominen tarkoittaa sitä, että me luotamme Jumalaan silloinkin kun emme tiedä kaikkia vastauksia. Olen kiitollinen siitä, että kun minut kutsuttiin vastaamaan sen miehen kysymykseen, pystyin luottamaan uskooni niissä totuuksissa, jotka tiedän. Uskoni ei ole täydellistä, mutta Herran silmissä tiesin riittävästi. ■

Leah Barton Wendy Jenningsin kertoman mukaan, Utah, USA

En yleensä laula kirkon lauluja huvin vuoksi, mutta lauloin tarmokkaasti, kunnes lopetin nähdessäni jonkun.

Yhtenä iltana, noin vuosi sen jälkeen kun olin lakannut käymästä kirkossa, näin unen.

Huomenna minä tulen kirkkoon

Kaksi vuotta sen jälkeen kun vaimoni Madeleine ja minut oli kastettu ja konfirmoitu, minusta tuli vähemmän aktiivinen ja lakkasin käymästä kirkossa. Joka sunnuntaiaamu vaimoni kannusti minua nousemaan ylös ja lähtemään kanssaan, mutta minä kieltäydyin.

”Olen väsynyt. Anna minun nukkua”, minulla oli tapana sanoa. Ja myöhemmin menin pelaamaan jalkapalloa.

Madeleine nousi ylös yksin ja lähti kirkkoon poikamme Lucasin kanssa.

Olipa vastassa sadetta tai kylmää, hän lähti aina.

Katsoessani taaksepäin ymmärrän, että Saatana hyökkäsi kimppuuni. Hän vakuutti minulle, että pärjäsin hyvin ilman kirkkoa. Hän sanoi minulle: ”Sinä olet hyvä, sinä olet rauhallinen, sinulla on mukavaa.” Mutta todellisuudessa olin menettänyt siunauksia, edistymisen ja onnellisuuden. Onneksi vaimoni ja taivaallinen Isäni auttoivat minua näkemään asiat selkeästi.

Yhtenä perjantai-iltana noin vuosi sen jälkeen kun olin lakannut käymästä kirkossa, näin unen. Uneksin, että olin kauniilla maaseudulla kävelemässä käsi kädessä vaimoni ja poikamme kanssa. Olimme hyvin onnellisia.

Mutta sitten alkoi hämärtää. Tuli niin pimeä, etten nähnyt mitään. Äkkiä huomasin, etten pitänyt enää kädestä vaimoani ja poikaamme. Huusin heitä nimeltä toivoen, että he

Ajaessa saatu opetus

palaisivat. Halusin heidät takaisin ja halusin pimeyden katoavan.

Sillä hetkellä koin, mitä tarkoittaa, kun on todella onneton. Olin kadottanut Madeleinnen ja Lucasin. He olivat kulkeneet eteenpäin ilman minua jättäen minut yksin pimeyteen.

Kun seuraavana aamuna heräsin, tajusin, että taivaallinen Isäni oli antanut minulle merkin. Jos en palaisi kirkkoon ja veisi vaimoani ja poikaamme temppeeliin sinetöitäväksi, kadottaisin heidät. Minulla ei olisi heitä seuraavassa elämässä. Minä olisin kadotetussa, onnettomassa tilassa.

”Huomenna minä tulen kirkkoon”, sanoin Madeleinnelle.

Joka sunnuntaiamu sen jälkeen olen käynyt kirkossa perheeni kanssa. Minulta ei ole jäänyt väliin ainoatakaan kokousta nähtyäni sen unen viisi vuotta sitten. Meidät sinetöitiin viimein temppeelissä syyskuussa 2016.

Olen kiitollinen kaikista siunauksistani. Erityisen kiitollinen olen perheestäni ja vaimoni rohkeudesta, voimasta ja esimerkistä. Olen kiitollinen siitä, etteivät hän ja taivaallinen Isäni koskaan antaneet periksi kohdallani. Heidän ansiostaan olen sellainen mies kuin nyt olen. ■

Harmin Toledo Gonzalez, Chiloé, Chile

Kotiin ajaessani tunsin oloni rennoksi ja kiireettömäksi. Sitten aivan yllättäen kuulin toistuvaa äänitorven toivotusta.

Olin ajamassa kotiin nuorten aikuisten kokouksesta eräänä kauniina sunnuntai-iltapäivänä. Tunsin oloni rennoksi ja kiireettömäksi ajatellessani puheita, joita olin kuullut siitä, kuinka meidän tulee kehittyä saavuttaaksemme mahdollisuutemme Jumalan lapsina. Kysyin itseltäni, mitä voisin tehdä hyödyntääkseni omia mahdollisuuksiani.

Reittini kotiin kulki pitkin kapeaa, kaksikaistaista tienpätkää. Vastakkaisesta suunnasta tuli pitkä jono autoja, mutta takanani ei ollut ketään. Sitten aivan yllättäen kuulin toistuvaa äänitorven toivotusta. Nyt takanani oli auto. Ajaja väläytteli ajovaloja ja huusi minulle, että väistyisin pois tieltä. Vaikutti siltä, että hän halusi ajaa nopeammin.

Ajattelin, että sen kuskin oli syytä oppia kärsivällisyyttä ja muiden kunnioittamista, joten hidastin vauhtia. Ohitettuamme monia katuja hän jatkoi äänitorven toittamista ja valojen väläyttelyä. Sitten hän kääntyi pois tieltä ja pysähtyi. Katsoin taustapeiliin nähdäkseni hänen reaktionsa siihen, ettei hän pystynyt ajamaan nopeammin. Tuntui hyvältä, että olin antanut hänelle opetuksen.

Äkkiä ajaja hypäsi pois autostaan ja avasi matkustajanpuoleisen oven.

Sieltä nousi nopeasti nainen vauva sylissään. Katsoin, minne he olivat menossa. Etäällä näin valokirjaimet: ”Sairaala – Ensiapu.”

”Mitä minä olen tehnyt?” kysyin itseltäni. Saavuin kotiin, lankesin polvilleni ja kyyneleet silmissä pyysin Jumalaa antamaan minulle anteeksi.

Sinä päivänä opin, että ympärillämme olevien ihmisten tekoihin voivat olla vaikuttamassa asiat, joita emme aina näe tai voi ymmärtää. Kun nykyään näen jonkun toimivan tavalla, jonka tuomitsen vääräksi, näen parempana ajatella, että en aivan ymmärrä, mitä hän on kokemassa. Yritän osoittaa rakkautta ja myötätuntoa, joita Jeesus Kristus on pyytänyt meitä osoittamaan muita kohtaan, ja keskittyä ymmärtämään ja auttamaan ihmisiä lähelläni.

Kuinka voin kehittyä saavuttaakseni mahdollisuuteni Jumalan lapsena? Voin suhtautua muiden tekoihin rakkaudella ja ymmärryksellä. Tehdessäni niin minun on ollut mahdollista tuntea enemmän Vapahtajan rakkautta omassa elämässäni ja muiden on mahdollista tuntea, että minä rakastan heitä. ■

Julio Meza Michel, Chihuahua, Meksiko

Jumalan tyttärien LIITTÄMINEN HÄNEN pappeutensa voimaan

Barbara Morgan Gardner

Kirkon historian ja opin apulaisprofessori,
Brigham Youngin yliopisto

Olen oppinut ymmärtämään paremmin kuin koskaan ennen, miten tärkeää on ymmärtää pappeutta ja siihen liittyviä naisille tarkoitettuja siunauksia. Elämme aikaa, jolloin kuulutetaan tasa-arvoisuutta, valtaa, oikeudenmukaisuutta ja suvaitsevaisuutta – usein muita hyveitä enemmän. Lisäksi monille aiheuttavat suurta hämmennystä sellaiset aiheet kuin identiteetti, auktoriteetti, hengellisyys ja jopa Jumala.

Monet naiset, jotka eivät tiedä, mitä siunauksia heidän on mahdollista saada, eivät käytä täysin hyväkseen heille tarjolla olevaa hengellistä juhlaateriaa. Aihe hämmentää myös monia miehiä.

Kuinka voimme ymmärtää paremmin yhteyden, joka naisilla on pappeuden voimaan, ja auttaa heitä ”astumaan esiin”,

”ottamaan ansaitun ja välttämättömän paikkansa kodissaan, yhteisössään ja Jumalan valtakunnassa – enemmän kuin he ovat koskaan aiemmin tehneet”¹? Ensiksi, me voimme pyrkiä nöyrästi ymmärtämään pappeuteen liittyviä totuuksia, etenkin kirkon johtohenkilöiden viimeisimpiä opetuksia. Toiseksi, me voimme pyrkiä ymmärtämään, miksi jotkut naiset eivät ymmärrä täysin,

**NAISET OSALLISTUVAT
TÄRKEÄLLÄ TAVALLA
SIIHEN TYÖHÖN, JOTA
JUMALA TOTEUTTAA
PAPPEUTENSA VOIMALLA.**

että Jumalan pappeuden voima on heidän ulottuvillaan. Kolmanneksi, me voimme olla tietoisia siitä, kuinka voimme auttaa naisia osallistumaan täydemmin siihen työhön, jota Jumala toteuttaa pappeutensa voimalla.

1. Mitä naisia ja pappeutta koskevia totuuksia on selvennetty?

Apostolit ja naisten apujärjestöjen ylimmät johtohenkilöt ovat hiljattain tähdentäneet aiempaa enemmän naisten ja pappeuden välistä suhdetta. Seuraavassa on joitakin totuuksia, joiden ymmärtäminen ja opettaminen oikein on välttämätöntä.

Pappeus on Jumalan voima ja valtuus.

Pappeus on se voima, jonka välityksellä Jumala tekee suurta pelastuksen työtä ”ihmisen kuolemattomuuden ja iankaikkisen elämän [toteuttamiseksi]” (Moos. 1:39). Sekä miehillä että naisilla on tärkeä rooli Jumalan työssä, ja sekä miehet että naiset voivat saada avukseen Hänen voimaansa Hänen työnsä toteuttamiseen.

Naisilla on virallinen ja ratkaisevan tärkeä rooli pelastuksen työssä.

Bonnie L. Oscarson, entinen Nuorten Naisten ylijohtaja, on julistanut: ”Kaikkien naisten tulee nähdä itsensä keskeisinä osallistujina pappeuden työssä. Naiset tässä kirkossa ovat johtajia, neuvonantajia,

opettajia, neuvostojen jäseniä, sisaria ja äitejä, eikä Jumalan valtakunta voi toimia, ellemmme nouse ja uskon avulla täytä velvollisuuksiamme.”²

Presidentti Gordon B. Hinckley (1910–2008) on opettanut: ”Jumala on antanut tämän kirkon naisille työtä tehtäväksi Hänen valtakuntansa rakentamisessa. Se koskettaa kaikkia suuren kolmitahoisien tehtävämme puolia – jotka ovat: ensiksi opettaa evankeliumia maailmalle, toiseksi vahvistaa kirkon jäsenten uskoa ja onnea ja kolmanneksi viedä eteenpäin suurta työtä kuoleiden pelastamiseksi.

Kirkon naiset ovat veljien työtovereita tämän Herran suuren työn edistämiseksi. – Naisilla on valtavia tehtäviä, ja heitä pidetään vastuussa niiden tehtävien täyttämistä. He johtavat omia järjestöjään, jotka ovat vahvoja ja elinvoimaisia ja jotka saavat aikaan paljon hyvää maailmassa. Naiset toimivat pappeudenhaltijoiden työtovereina, ja kaikki ponnistelevat yhdessä Jumalan valtakunnan rakentamiseksi tänne maan päälle. Me kunnioitamme ja arvostamme teidän kykyjänne. Odotamme teiltä

johtamiskykyä, voimia ja vaikuttavia tuloksia johtaessanne vastuullanne olevia järjestöjä. Vaalimme ja tuemme teitä Jumalan tyttärinä ja Hänen työtovereinaan toimiessanne kaikkien Jumalan poikien ja tyttärien kuolemattomuuden ja iankaikkisen elämän toteuttamiseksi.”³

Ne, joilla on pappeuden avaimet, delegoivat sekä miehille että naisille voimaa ja valtuutta.

”Pappeuden avaimet ovat Jumalan [pappeudenhaltijoille] antama valtuus johtaa, valvoa ja hallita Hänen pappeutensa käyttöä maan päällä.”⁴ Presidentti Dallin H. Oaks, ensimmäinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa, selittää: ”Jokainen teko tai toimitus, joka kirkossa suoritetaan, tehdään sen henkilön suoralla tai epäsuoralla valtuutuksella, jolla on kyseisen toiminnan avaimet.”⁵

Naisilla on valtuus toimia kirkon tehtävissään sen alaisuudessa, jolla on pappeuden avaimet, aivan kuten miehet toimivat. Presidentti M. Russell Ballard, kahdentoista apostolin koorumin virkaa toimittava presidentti, on lausunut: ”Ne, joilla on pappeuden avaimet – –, tekevät kirjaimellisesti mahdolliseksi sen, että kaikki, jotka palvelevat uskollisesti heidän johdolla, voivat käyttää pappeuden valtuutta ja saada avukseen pappeuden voimaa.”⁶

Presidentti Oaks on sanonut: ”Emme ole tottuneet puhumaan

siitä, että naisilla olisi kirkon tehtävissään pappeuden valtuus, mutta mikä muu valtuus se voi olla? Kun nainen – nuori tai vanha – erotetaan saarnaamaan evankeliumia koko-aikaisena lähetyssaarnaajana, hänelle annetaan pappeuden valtuus suorittaa pappeuden tehtävää. Samoin on silloin kun nainen erotetaan toimimaan virkailijana tai opettajana jossakin kirkon järjestössä sen henkilön alaisuudessa, jolla on hallussaan pappeuden avaimet.”⁷

Kun opetan tätä ajatusta opiskelijoilleni, kysyn usein: ”Jos vaarnassa on yhteinen Nuorten Miesten ja Nuorten Naisten johtokunnan kokous, niin kuka on johtava virkailija?” Koska sekä vaarnan Nuorten Naisten johtajan että vaarnan Nuorten Miesten johtajan on kutsunut ja erottanut tehtäviinsä se, jolla on pappeuden avaimet (vaarnanjohtaja), kummallakin on sama pappeuden valtuus ja siksi kumpikaan ei ole toisen yläpuolella. Heidän kannattaisi johtaa kokouksia vuorotellen.

Herra siunaa pappeudellaan yhtä lailla naisia ja miehiä.

Herra tarjoaa pappeutensa välityksellä monia siunauksia, joita voivat saada kaikki liitot ja ne pitävät jäsenet. Presidentti Ballard on opettanut: ”Kaikki, jotka ovat tehneet pyhiä liitot Herran kanssa ja jotka pitävät nuo liitot kunnia, ovat

Sisarlähetyssaarnaajat ovat esimerkki naisista, jotka on erotettu toimimaan pappeuden tehtävissä ja joille on annettu pappeuden valtuus suorittaa tätä tehtävää.

oikeutettuja saamaan henkilökohtaista ilmoitusta, tulemaan siunatuiksi enkelten palveluksella, olemaan yhteydessä Jumalaan, saamaan evankeliumin täyteyden ja lopulta perimään Jeesuksen Kristuksen kanssa kaiken, mitä Isällämme on.”⁸

Presidentti Joseph Fielding Smith (1876–1972) on opettanut: ”Pappeuden siunauksia ei ole rajoitettu pelkästään miehille. Näitä siunauksia vuodatetaan myös – – kaikkien uskolisten kirkon naisten ylle. – – Pappeuden kautta Jumala tarjoaa tyttäriilleen jokaisen hengellisen lahjan ja siunauksen, jotka Hänen poikansa voivat saada.”⁹

Ja kun naiset tekevät Isänsä työtä, heitäkin siunataan niin, että he ovat ”Jumalan perillisiä yhdessä Kristuksen kanssa” (Room. 8:17; ks. myös jae 16).

Sekä miehet että naiset (naimattomat ja naimisissa olevat) voivat saada pappeuden voiman endaumentissa temppeleissä.

Vuonna 1833 Herra lupasi Joseph Smithille, että pyhät, sekä miehet että

naiset, saivat ”voiman korkeudesta” (OL 95:8). Presidentti Ballard on selventänyt: ”Endaumentti on kirjaimellisesti voiman lahja. Kaikki ne, jotka astuvat Herran huoneeseen, toimivat pappeuden toimituksissa. Tämä pätee niin miehiin kuin naisiin.”¹⁰ Kaikki kelvolliset jäsenet, jotka ovat saaneet endaumenttinsa ja jotka pitävät temppeleissä tekemänsä liitot, saavat pappeuden voimaa. Näin ollen naisilla, naimisissa olevilla ja naimattomilla, voi olla pappeuden voima kotonaan, kävipä siellä pappeudenhaltija tai ei.

Sheri Dew, entinen neuvonantaja Apuyhdistyksen ylimmässä johtokunnassa, on kysynyt: ”Mitä tarkoittaa se, että voi käyttää pappeuden voimaa? Se tarkoittaa, että me voimme saada ilmoitusta, tulla siunatuiksi ja autetuiksi enkelien palveluksella, oppia avaamaan verhon, joka erottaa meidät taivaallisesta Isästämme, saada voimaa vastustaa kiusausta, tulla suojelluiksi, saada valaistusta ja tulla älykkäämmiksi kuin olemme – kaikkea tätä ilman mitään kuolevaista välikättä.”¹¹ Mikä on tämän voiman tärkein tulos ja kuinka se saadaan? Herra on ilmoittanut, että ”jumalisuuden voima”, joka

sisältää voiman tulla Hänen kaltaiseksi, ilmenee pappisuuden toimituksissa (ks. OL 84:20).

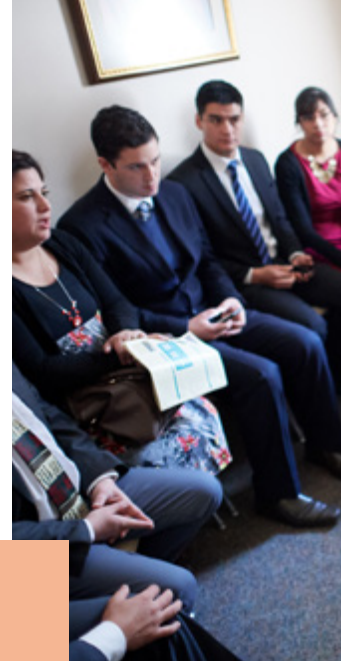
Pappisuuden valtuus toimii toisinaan eri tavoin kirkossa kuin perheessä.

Kirkon organisaatio on hierarkkinen, kun taas perhe on patriarkaalinen. Presidentti Oaks on opettanut, että ”siinä tavassa, jolla pappisuuden valtuus toimii perheessä ja kirkossa, on – – joitakin eroja”¹². Jumalallisen suunnitelman mukaan aviomiellään ja vaimolla voi olla joitakin erilaisia vastuuta, ja silti he työskentelevät yhdessä ”tasavertaisina kumppaneina”¹³.

Vanhin L. Tom Perry (1922–2015) kahdentoista apostolin koorumista on opettanut: ”Muistakaa, veljet, että roolissanne perheen johtajana vaimonne on kumppaninne. – – Jumala on alusta asti opettanut ihmiskunnalle, että avioliiton tulee liittää aviomies ja vaimo yhteen yhdeksi. Sen tähden perheessä ei ole presidenttiä tai varapresidenttiä. Pari tekee työtä yhdessä iankaikkisesti perheen hyväksi. He ovat yhtä sanoissa, teoissa ja toimissa, kun he johtavat, opastavat ja ohjaavat perheyksikköään. He ovat tasa-arvoisia. He suunnittelevat ja järjestävät perheen asiat yhdessä ja yksimielisesti kulkiesaan eteenpäin.”¹⁴

Mitä tapahtuu sitten kun puoliso kuolee? Presidentti Oaks on opettanut: ”Kun isäni kuoli, äitini johti perhettämme. Hänellä ei ollut pappisuuden virkaa, mutta jäljelle jääneenä vanhempana avioliitossaan hänestä oli tullut johtava virkailija perheessään. Samanaikaisesti hän osoitti aina täydellistä

arvonantoa piispanne ja muiden kirkon johtajien pappisuuden valtuutta kohtaan. Hän johti perhettään, mutta he johtivat kirkkoa.”¹⁵

2. Kompastuskivet

Mitkä kompastuskivet voivat estää naisia ymmärtämästä täysin, että he voivat käyttää Jumalan pappisuuden voimaa?

Sekä miesten että naisten epäselvä käsitys pappudesta.

Presidentti Oaks on opettanut: ”Melkisedekin pappisuus ei ole mikään asema tai nimitys. Se on jumalallinen voima, joka on annettu, jotta sitä käytetään Jumalan työn edistämiseen Hänen lastensa hyväksi. Meidän tulee aina muistaa, että miehet, joilla on pappisuus, *eivät ole* ’pappisuus’. Ei ole sopivaa sanoa ’pappisuus ja naiset’. Meidän tulee sanoa *’pappisuudenhaltijat ja naiset*’.”¹⁶

Sanomalla ”pappisuus laulaa nyt laulun” tai ”me tarvitsemme pappisuuden vapaaehtoisia lähtemään Nuorten Naisten leirille” me teemme

itsellemme ja muille – vaikkakin kuinka hyvää tarkoittaen – karhunpalveluksen lietsomalla ja lisäämällä epäselvyyttä ja vähättelemällä Jumalan voimaa.

Ajatus, ettei pappudella ole tekemistä naisten kanssa.

Kun meitä kehoitettiin tutkimaan pappudetta, muutamat sisaret vastasivat: ”Minun ei tarvitse syventyä siihen aiheeseen. Se ei koske minua.” Mutta koska pappisuus siunaa kaikkia Jumalan lapsia, me kaikki hyödyimme ymmärtäessämme sitä paremmin. Me kaikki hyötyisimme siitä, että ymmärtäisimme paremmin pappudetta. Ajatelkaa, kuinka kirkkoa ja perheitämme siunattaisiin, jos sekä miehet että naiset kirkossa olisivat yhtä hyvin perillä pappudetta koskevien totuuksien

3. Mitä me voimme tehdä?

ymmärtämisestä ja opettamisesta.

Linda K. Burton, aiempi Apuyhdistyksen ylijohtaja, on tähdentänyt sitä, että niin naisten kuin miesten pitää tutkia aihetta pappeus. ”Sisaret, emme voi nousta opettamaan sellaisia asioita, joita emme ymmärrä ja tiedä itse.”¹⁷

Sellaisten rajojen asettaminen naisille, joita ei oikeasti ole.

On selvää, että jotkin tehtävät kirkossa edellyttävät pappeuden virkaan asettamisen, mutta meidän täytyy varoa rajoittamasta naisiamme pelkästään kulttuurin, historian, väärin käsitysten tai perinteiden pohjalta. Esimerkiksi naiset voivat olla kyvykkäitä johtajia ja opettajia, tärkeitä ääniä kirkon neuvostoissa ja vaikuttavia esimerkkejä opetuslapseudesta kaikenikäisille jäsenille.

Tässä on joitakin keinoja, joilla jokainen meistä voi auttaa sisäriamme evankeliumissa osallistumaan täydemmin siihen työhön, jota Jumala toteuttaa pappeutensa voimalla.

Olkaa ajan tasalla siitä, mitä johtavat veljet ja naisjohtajamme ovat sanoneet.

Usean kuluneen vuoden aikana kahdentoista apostolin koorumin virkaiältään vanhimmat jäsenet ovat puhuneet nimenomaan naisten roolista kirkossa. Kuuntelemmeko tarkoin näitä puheita?

Esimerkiksi presidentti Nelson huudahti vuonna 2015: ”Jumalan valtakunta ei ole eikä voi olla kokonainen ilman naisia, jotka tekevät pyhiä liittoja ja sitten pitävät ne, naisia, jotka voivat puhua Jumalan voimalla ja valtuudella!”¹⁸

Auttakaa kaikkia jäseniä ymmärtämään naisten ainutlaatuinen rooli pappeuden työssä.

Presidentti Ballard muistutti Apuyhdistyksen naisia siitä, että heidän ”[vaikutuspiirinsä] on ainutlaatuinen – sellainen, jota miehet eivät voi jäljitellä.

Kukaan ei voi puolustaa Vapahtajaamme yhtään taivuttelevammin tai voimallisemmin kuin voitte te – Jumalan tyttäret, joilla on suurta sisäistä voimaa ja vakaumusta. Kääntymyksen kokeneen naisen äänen voima on mittaamaton, ja kirkko tarvitsee teidän ääntänne nyt enemmän kuin koskaan.”¹⁹ Bonnie L. Oscarson julisti: ”Kirkon – – naisten tulee nähdä itsensä keskeisinä osallistujina pappeuden johtamassa pelastuksen työssä eikä vain sivustakatseilijoina ja tukijoina.”²⁰

Uskokaa naisjohtajiin.

Oikeutetusti kiinnitämme suurta huomiota siihen, mitä sanovat ne, jotka olemme hyväksyneet profectoiksi, näkijöiksi ja ilmoituksensaajiksi. Heillä on valtakunnan avaimet, ja Herra johtaa työtään heidän välityksellään. Heidän opetus-tensa lisäksi kirkon naisjohtajat on erotettu tehtäviinsä ja heille on annettu pappeuden valtuus puhua sekä kirkon miehille että naisille. Me haluamme kuunnella myös heidän opetuksiaan sekä kuulla, mitä neuvoja Jumala antaa meille heidän välityksellään.

Ottakaa naisia mukaan neuvostoihin, ei pelkästään nimellisesti vaan toimimaan.

Presidentti Ballard on sanonut: ”Jos joku pappeusjohtaja ei ota sisarjohtajiaan täysin mukaan eikä anna heidän panokselleen täyttä arvoa, niin hän ei arvosta eikä pidä kunniassa hänelle annettuja avaimia. Tällaisen pappeusjohtajan voima ja vaikutus vähenevät niin kauan, kunnes hän oppii, mikä on Herran tapa.”²¹

Älkää antako ”virallisia” vastauksia kysymyksiin, joihin Herra itse ei ole vastannut.

Presidentti Oaks on varoittanut kirkon jäseniä välttämään vastauksia kysymyksiin, joihin Herra ei ole vastannut: ”Älkäämme tehkö sitä virhettä, joka aiemmin on tehty – –, kun on yritetty esittää syitä ilmoitukseen. Syyt osoittautuvat suuressa määrin ihmisten keksimiksi. Ilmoitukset ovat se,

minkä me hyväksymme Herran tahtona, ja siinä on turva.”²²

Presidentti Ballard antaa tästä täydellisen esimerkin: ”Miksi pappeuden virkoihin asetetaan miehiä eikä naisia? – Herra ei ole ilmoittanut, miksi Hän on järjestänyt kirkkonsa siten kuin on.”²³ Presidentti Ballard on myös varoittanut meitä ”[kertomasta] uskoa edistäviä mutta vahvistamattomia huhuja tai vanhentuneita käsityksiä ja selityksiä opistamme ja entisaikojen käytännöistä. On aina viisasta pitää käytäntönä sitä, että tutkii elävien profettojen ja apostolien sanoja, pysyy mormonnewsroom.org-, mormonien uutishuone.fi- ja lds.org-sivustojen avulla ajan tasalla kirkon ajankohtaisista kysymyksistä, menettelytavoista ja lausunnoista sekä turvautuu kirkkomme arvostettujen, perusteellisesti harkitsevien ja uskollisten tieteen asiantuntijoiden teoksiin sen varmistamiseksi, ettei opeta asioita, jotka ovat totuudenvastaisia, vanhentuneita tai

outoja ja omituisia.”²⁴ Muistakaa, että toisinaan ”Minä en tiedä” on todellakin paras vastaus. Meidän täytyy etsiä uskon valossa oppiaksemme jumalallista totuutta.

Auttakaa naisia ja miehiä ymmärtämään paremmin pappeutta.

On ratkaisevan tärkeää, että autamme sekä miehiä että naisia tulemaan varmoiksi kyvysään tutkia ja oppia pappeutta koskevia asioita. Seuraavassa on joitakin pyhien kirjoitusten kohtia, jotka voivat auttaa tässä prosessissa, vaikkakaan luettelo ei ole kattava: Alma 13 ja Opini ja liittojen luvut 2, 13, 20, 76, 84, 95, 107, 110, 121 ja 124. Liikaa ei voi tähdentää sitä, että menemme temppeleihin tarkoituksenamme etsiä uskollisesti paitsi vastauksia myös etenkin innoitettuja kysymyksiä tästä aiheesta.

Vanhin Bruce R. McConkie (1915–1985) kahdentoista apostolin koorumista on neuvonut: ”Tätä pappeuden oppia, jota maailma ei tunne ja josta ei edes kirkossa tiedetä paljon, ei voida oppia pelkästään pyhistä kirjoituksista. – –

Pappeuden opin voi tulla tuntemaan vain henkilökohtaisen ilmoituksen kautta. Se tulee rivinä rivin päälle ja käskynä käskyn päälle Pyhän Hengen voimasta niille, jotka rakastavat ja palvelevat Jumalaa kaikesta sydämestään, väkevyydestään, mielestään ja voimastaan. (Ks. OL 98:12.)”²⁵

4. Lopuksi

Auttakaa naisia ymmärtämään, että heidän täytyy seisoa Herran ja Hänen apostoliensa rinnalla.

Maailmasta on tulossa yhä enemmän erimielisyyttä lietsova ja kyyninen. Naisia yritetään monin tavoin asettaa toisiaan vastaan. Mielipiteet ovat vahvoja ja tunteet kiihkeitä. Kuvitelkaa, millainen hyvää aikaansaava vaikutus tähän maailmaan olisi sillä, jos kaikki kirkon jäsenet näkisivät, että heidät on Esterin tavoin varattu ”tällaisia aikoja varten” (Est. 4:14) ja että heitä yksilöinä ja yhdistyneenä joukkona tarvitaan johtamaan maailmaa, ei seuraamaan sitä.

Emma Smith on sanonut: ”Me aiomme tehdä jotakin tavanomaisesta poikkeavaa. – – Odotamme tavanomaisuudesta poikkeavia tilaisuuksia ja kiireisiä pyyntöjä.”²⁶ Nämä kiireiset pyynnöt, jopa hartaat pyynnöt, ovat tulleet kirkon johtohenkilöiltä sisarille useiden kuluneiden vuosien aikana toisin kuin koskaan ennen. Kun ymmärrämme paremmin pappeteen liittyvät totuudet, kun oivallamme mahdolliset syyt siihen, miksi monet naiset elävät hyödyntämättä etuoikeuksiaan, ja kun toimimme sen tiedon mukaan, jota saamme naisista ja heidän tilaisuuksistaan osallistua pappeteen työhön, niin voimme ”kokea iloa ja rauhaa seurauksena [opettamattamme] tiedosta, että [olemme] kosketaneet jonkun elämää, [olemme] kohottaneet yhtä taivaallisen Isän lapsista hänen matkallaan tulla jonakin päivänä otetuksi jälleen Isän luo”²⁷. ■

VIITTEET

1. Ks. Russell M. Nelson, ”Vetoamus sisarilleni”, *Liahona*, marraskuu 2015, s. 97.
2. Bonnie L. Oscarson, ”Nouskaa voimassa, sisaret Siionin”, *Liahona*, marraskuu 2016, s. 14.
3. *Kirkon presidenttien opetuksia: Gordon B. Hinckley*, 2016, s. 106.
4. *Käsikirja 2: Johtaminen ja palveleminen kirkossa*, 2010, 2.1.1.
5. Dallin H. Oaks, ”Pappeuden avaimet ja valtuus”, *Liahona*, toukokuu 2014, s. 49.
6. M. Russell Ballard, ”Miehet ja naiset Herran työssä”, *Liahona*, huhtikuu 2014, s. 35; ks. myös *Tyttäriä minun valtakunnassani – Apuyhdistyksen historiaa ja työtä*, 2011, s. 146.
7. Dallin H. Oaks, ”Pappeuden avaimet ja valtuus”, s. 51.
8. M. Russell Ballard, ”Miehet ja naiset Herran työssä”, s. 36.
9. *Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Fielding Smith*, 2013, s. 167. Syvällisempää keskustelua pappeteen siunauksista on artikkelissa Bruce R. McConkie, ”Pappeuden kymmenen siunausta”, *Valkeus*, huhtikuu 1978, s. 49–53.
10. M. Russell Ballard, ”Let Us Think Straight”, Brigham Youngin yliopiston hartaustilaisuus, 20. elokuuta 2013, s. 7; speeches.byu.edu.
11. Sheri Dew, *Women and the Priesthood: What One Mormon Woman Believes*, 2013, s. 125.
12. Dallin H. Oaks, ”Pappeuden valtuus perheessä ja kirkossa”, *Liahona*, marraskuu 2005, s. 26.
13. ”Perhe - julistus maailmalle”, *Liahona*, toukokuu 2017, s. 145.
14. L. Tom Perry, ”Isyys, iankaikkinen kutsumus”, *Liahona*, toukokuu 2004, s. 71.
15. Dallin H. Oaks, ”Pappeuden valtuus perheessä ja kirkossa”, s. 26.
16. Dallin H. Oaks, ”Pappeuden voimat”, *Liahona*, toukokuu 2018, s. 65.
17. Linda K. Burton, ”Priesthood: A Sacred Trust to Be Used for the Benefit of Men, Women, and Children”, Brigham Youngin yliopiston naisten konferenssissa pidetty puhe, 3. toukokuuta 2013; womensconference.byu.edu/transcripts.
18. Russell M. Nelson, ”Vetoamus sisarilleni”, s. 96.
19. M. Russell Ballard, ”Miehet ja naiset ja pappeuden voima”, *Liahona*, syyskuu 2014, s. 37.
20. Bonnie L. Oscarson, ”Nouskaa voimassa, sisaret Siionin”, s. 14.
21. M. Russell Ballard, ”Miehet ja naiset ja pappeuden voima”, s. 35.
22. Dallin H. Oaks, *Life's Lessons Learned: Personal Reflections*, 2011, s. 68–69.
23. M. Russell Ballard, ”Miehet ja naiset ja pappeuden voima”, s. 35.
24. M. Russell Ballard, ”Kirkon koululaitoksen opettajien mahdollisuudet ja vastuut 2000-luvulla”, puhe kirkon koululaitoksen uskonnonopettajille, 26. helmikuuta 2016; broadcasts.lds.org.
25. Bruce R. McConkie, ”Pappeuden oppi”, *Valkeus*, lokakuu 1982, s. 62.
26. Emma Smith, julkaisussa *Tyttäriä minun valtakunnassani*, s. 14.
27. M. Russell Ballard, ”Kirkon koululaitoksen opettajien mahdollisuudet ja vastuut 2000-luvulla”.

Janoan suurempaa ymmärrystä

Lähdin kerran ensimmäisille treffeille erään seurakuntamme tytön kanssa. Seuravana aamuna vain me kaksi ilmaannuimme seurakuntamme temppeleipäivään. Tarjouduimme auttamaan missä tahansa toimituksissa, missä eniten tarvitsiin temppeleissäkävijöitä... ja ne osoittautuivat sinetöimiksi.

Olin hyvin hermostunut, mutta yllätyksekseni sijaissinetöimisiin osallistuminen tytön kanssa, jonka kanssa olimme olleet ensimmäisillä treffeillämme vajaat 12 tuntia aiemmin, ei ollut läheskään niin kiusallista kuin olisin luullut sen olevan. Ennen kaikkea tuo kokemus antoi minulle enemmän **näkökulmaa siihen, kuinka tärkeä jokainen temppeleilyön osa-alue on** – myös sinetöimiset. (Lue lisää sähköisestä artikkelistani.)

Kaikki tilanteistamme ovat ainutlaatuisia, mutta jos me **pyrimme ymmärtämään paremmin liitot**, joita teemme temppeleissä, nuo toimitukset eivät ole niinkään asioita, jotka meidän on hoidettava pois hengelliseltä listaltamme, vaan ne ovat enemmänkin hyvin tarpeellisia **elävän veden lähteitä, jotka voivat antaa meille hengellistä voimaa** (ks. OL 63:23). Ja tässä hektisessä maailmassa, jossa elämme, me tarvitsemme kaiken sen voiman, mitä voimme saada!

Tässä numerossa **nuoret aikuiset kertovat temppeleihin liittyvistä kokemuksistaan.**

Kealohilani kertoo, kuinka temppeleigarmentin käyttäminen uskollisesti on ollut siunaukseksi hänen elämässään (ks. s. 44). Vain sähköisenä ilmestyvässä artikkelissa Zariah kertoo siitä, miten hän on pelännyt, ettei ole riittävän hyvä menemään temppeleihin. Jos sinäkin valmistaudut menemään temppeleihin ensimmäisen kerran, olemme koonneet kysymyksiä ja vastauksia -osuuden, josta saattaisi olla apua (vain sähköisenä). Ja Mahesh kertoo siitä, kuinka hän palasi temppeleihin ymmärtääkseen paremmin

siellä tekemänsä liitot (ks. s. 48).

Vaikka yritänkin käydä temppeleissä mahdollisimman usein **täyttääkseni hengelliset varantoni**, niin eniten merkitsee se, että **annan Hengen temppeleissä opettaa minua ja muuttaa minua** sekä sen seinien sisä- että ulkopuolella. Silloin "elävät vedet", jotka virtaavat temppeleistä ja liittojeni välityksellä, voivat sammuttaa janoni joka päivä.

Heippa!

Alex Hsieh

PARAS NEUVO...

Nuoret aikuiset kertovat parhaita ikinä saamiaan neuvoja, jotka koskevat sitä, kuinka temppeleistä voi tehdä osan elämäänsä.

"Piispani sanoi minulle, että temppeli olisi juuri niin pyhä kokemus kuin haluaisin sen olevan. Minä olen aina se, joka päättää, kuinka suuri vaikutus temppeleillä voi olla elämääni."

– **Jasmy Nye, Utah, USA**

"On hienoa, että temppeli on lähellä, mutta jos jäsenet eivät koskaan käy temppeleissä, niin se tulee aina olemaan kaukana. Meidän täytyy pysyä lähellä temppeleitä riippumatta siitä, kuinka kaukana se sitten onkin."

– **Cole Murphy, Kalifornia, USA**

"Mene temppeleihin mielessäsi jokin tarkoitus. Mene hakemaan vastausta kysymykseen, tekemään työtä jonkun esivanhemman puolesta, etsimään rauhaa tai kuuntelemaan Hengen kehoituksia."

– **Sydney Orton, Utah, USA**

Mikä on paras neuvo, jonka itse olet ikinä saanut virheiden tekemisestä ja uudelleen yrittämisestä? Lähetä vastauksesi sivustolla liahona.lds.org 31. maaliskuuta 2019 mennessä.

Kerro kokemuksistasi

Onko sinulla kerrottavana jokin upea tarina? Tai haluatko nähdä artikkeleita joistakin tietyistä aiheista? Jos näin on, haluamme kuulla niistä sinulta! Voit lähettää artikkelisi tai palautteesi sivustolla liahona.lds.org.

TIETOA NUORIIN AIKUISIIN KUULUVISTA KIRJOITTAJISTA

Kealohilani Wallace kirjoittaa siistiä, valtavirtaa edustavaa ja nuorille aikuisille suunnattua fiktiota, johon hän saa innoitusta sekä omasta elämästään että uskonkäsityksistään. Hän on Brigham Youngin yliopiston Havaijin kampuksen alumni ja aktiivinen jäsen nuorten naimattomien aikuisten seurakunnassaan.

Mahesh Kumar Vedurupaka on Andhra Pradeshista Intiasta. Hän on aviomies ja kahden suloisen lapsen isä. Hänellä on alempi korkeakoulututkinto tietojenkäsittelytekniikassa ja hän toimii vanhempana ohjelmistokehittäjänä. Hän nauttii retkillä käymisestä perheensä kanssa, uusien tekniikoiden oppimisesta ja ruoanlaitosta.

Zariah Inniss on Barbadoselta. Hän on 21-vuotias ja vanhin viidestä lapsesta. Hän on ollut kirkon jäsen koko ikänsä. Hän pitää kirjoittamisesta ja musiikin kuuntelusta.

Alex Hugie on Oregonista Yhdysvalloista. Hän on suorittanut alemman korkeakoulututkinnon Brigham Youngin yliopistossa pääaineenaan äidinkieli. Hänen erityisiä kiinnostuksen kohteitaan on opiskella nuorille aikuisille tarkoitettua kirjallisuutta, kirjoittaa hassuja novelleja ja romaaneja ja juoda maitoa.

TÄSSÄ OSASTOSSA

44 Liittojen suojaamana
Kealohilani Wallace

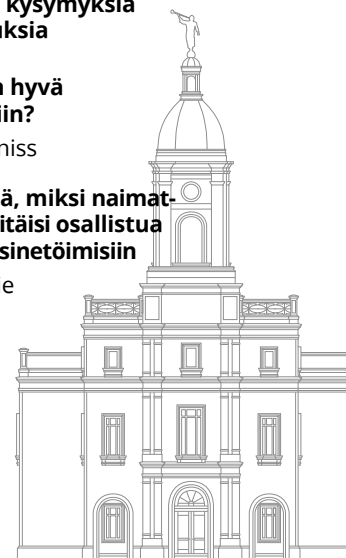
48 Tähyilen jälleen kohti pyhää temppeleitä
Mahesh Kumar Vedurupaka

JULKAISTAAN VAIN SÄHKÖISENÄ Temppeleidaumenttia koskevia kysymyksiä ja vastauksia

Riittävän hyvä temppeleihin?
Zariah Inniss

Viisi syytä, miksi naimattomien pitäisi osallistua temppeleisiin
Alex Hugie

Etsi nämä artikkelit ja muita

- sivustolta liahona.lds.org
- kohdasta **YA Weekly** [NA-viikkajulkaisu] (Evankeliumi-aiheisen kirjaston osiossa "Nuoret aikuiset")
- sivustolta [facebook.com/liahona](https://www.facebook.com/liahona).

Voima ja suoja, jotka on luvattu niille, jotka käyttävät uskollisesti temppelegarmenttia, eivät ole peräisin taikavoimista, vaan ne ovat peräisin Jumalalta.

Liittojen suojaamana

Kealohilani Wallace

On täysin mahdotonta ilmaista sanoin, kuinka paljon rakastan temppelegarmentin käyttämistä. Vaikka kangas, josta garmentti on tehty, on kevyttä ja lähes huomaamatonta kun siihen tottuu, niin se, mitä garmentti edustaa, sen mukanaan tuomat siunaukset ja aina mukana oleva ulkoinen ilmaus sisäisestä sitoutumisestani Jumalaan – ja rakkaudestani Jumalaa *kohtaan* – ovat tehneet sen käyttämisestä joka päivä kauniin ja hengellisen kokemuksen. Se on rauhaa. Se on vahvuutta. Se on levollisuutta. Se on voimaa. Se on pyhyyttä. Se on juuri niin suuri siunaus elämässäni kuin miten siihen suhtaudun.

Joskus ihmiset pitävät garmenttia pelkkänä alusvaatteena tai yksinkertaisesti säädylisyyden mittana, jonka on tarkoitus osoittaa heille, millaisia vaatteita he voivat ja eivät voi käyttää – sattumanvaraisena rajana sille, mikä on säädyllistä ja säädyltöntä. Ja vaikka garmentin asianmukainen käyttö todellakin kannustaa säädylisyyteen (etenkin maailman mittapuiden mukaan), pyhän pappeuden garmentti merkitsee hyvin paljon enemmän.

Voimallinen iankaikkinen näkökulma

Sain oman endaumenttini 19-vuotiaana valmistautuessani temppeleliavioliittooni.

Ja vaikka valitettavat olosuhteet saivatkin tuon avioliiton päätymään, olin ollut uskollinen liitoilleni ja nuo Herran kanssa solmimani liitot pysyivät. Pidin niistä kiinni, ja ne kannattelivat minua. En jäänyt yksin koettelemuksissani, ja ne tekivät minusta vahvemman.

Olen saanut lukuisia siunauksia pitämällä jatkuvasti temppelelisuosituksen voimassa, käyttämällä garmenttia ohjeen mukaan ja pitämällä liitot, jotka tein temppeleissä. Vaikka olisi mahdotonta osoittaa jokainen tämän kuuliaisuuden tuoma siunaus, niistä ilmeisimmät, jotka olen pannut merkeille, ovat kyky säilyttää taivaallinen näkökulma ja pitää mukanaan jatkuva fyysinen muistutus oikeiden valintojen tekemisestä silloinkin kun muut ympärilläni eivät tee niitä – ja silloinkin kun muiden tekemät valinnat aiheuttavat minulle tuskaa.

Elämässäni on kuluneiden 11 vuoden aikana mennyt *paljon* pieleen (pahimpina niistä avioero, tuskalliset taloudelliset ongelmat ja turhauttava ura sekä henkilökohtaiset takaiskut), mutta se, että olen jatkuvasti käyttänyt garmenttia ja käynyt säännöllisesti temppeleissä,

on auttanut minua tietämään, että tässä elämässä on kyse muustakin kuin siitä koettelemuksesta, jota koin kullakin hetkellä – oli se hetki kuinka vaikea tai tuskallinen tahansa.

Koska nämä kaksi muuttumatonta asiaa ovat auttaneet minua pysymään lähellä Henkeä, minut on johdatettu pois fyysisestä vaarasta sisäisiin kehoituksiin, joita päätin noudattaa – ja minulle on myös annettu voimakas toivon ja iankaikkisen näkökulman tunne, joka on johdattanut minua halki synkkien hetkien, jolloin en uskonut, että minulla on voimaa ottaa yhtään emotionaalista tai fyysistä askelta eteenpäin matkallani. Tämä rauha tukee minua edelleen uusien haasteiden ja koettelemusten tullessa.

Temppelistä saamani siunaukset ulottuvat päivittäisistä siunauksista, jotka toisinaan jäävät meiltä huomaamatta (kuten sisäinen rauha ja kehotukset), vaikuttaviin, ikuisiin ja ilmeisiin (kuten olla ainaisesti sinetöitynä perheeseemme). Jokaisen ihmisen kokemus on ainutlaatuinen ja henkilökohtainen – mutta kun pidämme liittomme, siunaukset tulevat meille aina

Herran täydellisen ajoituksen mukaan (ks. OL 82:10). Ja garmentin käyttäminen on tärkeä, henkilökohtainen keino näyttää Herralle, että me muistamme liittomme.

Jatkuva hengellinen suoja

Presidentti Boyd K. Packer (1924–2015), kahdentoista apostolin koorumin presidentti, on selittänyt yhtä niistä siunauksista, joita voimme odottaa, kun käytämme garmenttia asianmukaisesti: "Garmentti edustaa pyhiä liittoja. Se edistää säädyllisyyttä ja on kilpenä ja suojana kantajalleen."¹

Tämä kilpi voi suojella meitä siltä, mitä Nefi kutsui "vastustajan palaviksi nuoliksi" (ks. 1. Nefi 15:24). Jos pystyisimme laskemaan, kuinka monta nuolta Saatana syöksee meitä kohti joka ainoa päivä, kuvittelisin lukumäärän olevan tähtitieteellinen. Me elämme maailmassa, joka aktiivisesti pyrkii tuhoamaan sen, mihin me uskomme. Sopimattomat kuvat ja

viestit ympäröivät meitä kaikkialla samoin kuin paine käyttää vahingollisia aineita tai rikkoa siveyden lakia. Vieläkin hillittömämpää on paine ja kiusaus riidellä ja olla epäystävällinen joko kasvokkain tai etenkin verkossa, pilkata ja vähätellä muita siitä, että he ilmaisevat mielipiteitään tai uskonkäsityksiään, tai kiusoitella ihmistä jostain niinkin pienestä kuin kielioppivirheestä. Nämä hengelliset hyökkäykset, jos lähemme niihin mukaan, turruttavat aistejamme ja vähentävät kykyämme aistia varoituksia Pyhältä Hengeltä.

Luettelo niistä "palavista nuolista", joita Saatana syöksee meitä kohti, on kirjaimellisesti loputon ja aina vaarallinen. Vanhin Taniela B. Wakolo seitsemänkymmenen koorumista on sanonut: "Monet elämän häiriötekijöistä ja kiusauksista ovat kuin 'raatelevia susia.'" Kuinka meidän siis tulee suojella itseämme? Myöhemmin tuossa samassa puheessa hän lisäsi: "Lupaam, että toimituksiin osallistuminen ja niihin

liittyvien liittojen kunnioittaminen tuo teille ihmeellistä valoa ja suojelusta tässä yhä pimenevässä maailmassa."²

Jos ne "nuolet", joita Saatana syöksee sinua kohti joka päivä, olisivat kirjaimellisesti teräviä esineitä, jotka sekä näkisit että tuntisit, jättäisitkö kilven kotiin? Olisitko piittaamatta tiedosta, kuinka voit puolustautua – tai tiestä turvapaikkaan? Lykkäisitkö liittojen solmimista Jumalan kanssa ja niiden pitämistä, kun Hän on luvannut, että nuo liitot auttaisivat sinua olemaan voitokas?

Liittojen voima edistymisessämme

Garmentin antama suoja ei ole peräisin minkäänlaisesta taikavoimasta fyysisessä garmentissa itsessään, kuten jotkut erheellisesti uskovat. Sen sijaan luvattu suoja on se suoja, jonka Herra antaa sekä fyysisesti että hengellisesti, kun me pidämme liittomme ja ilmaisemme uskollisen sitoutumisemme Hänelle joka päivä.

Temppeliiliitot ja garmentti *eivät* ole täydellisiä ihmisiä varten. Ne on tarkoitettu avuksi toimimaan kilpenä ja suojelemaan epätäydellisiä ihmisiä, jotka yrittävät parhaansa tullakseen paremmiksi. Ihmisiä, jotka tekevät parannuksen langettuaan ja jatkavat eteenpäin. Sellaisia ihmisiä kuin sinä ja minä.

Aivan kuten me fyysisesti nautimme sakramentin joka viikko muistaaksemme ja uudistaaksemme kasteenliittomme, niin garmentin käyttäminen joka päivä toimii fyysisenä muistuttajana liitoista, jotka olemme tehneet temppeleissä. Nämä ovat niitä asioita, joita me tarvitsemme matkallamme tullaksemme enemmän Kristuksen kaltaisiksi.

Jumalallisen suojan lisäksi liittojemme pitäminen ja garmentin käyttäminen ovat tapa osoittaa Jumalalle joka päivä, kuinka paljon me rakastamme Häntä ja että me noudatamme Hänen käskyjään, *koska* me rakastamme Häntä – ja se on meille keino saada niitä lukuisia siunauksia, joita Jumala haluaa antaa meille. Hän todellakin rakastaa meitä enemmän kuin pystymme ymmärtämään, ja Hän haluaa meidän olevan turvassa ja saavan sen suojan, jonka Hän on luvannut.

Siunattuja joka päivä

Me kaikki taistelemme hengellisellä taistelukentällä joka päivä, tajusimmepa sitä tai emme. Temppeleissä tehdyt ja jokapäiväisessä elämässämme pidetyt liitot auttavat meitä voittamaan sodan syntiä ja Saatanaa vastaan, mutta meidän tehtävämme on valmistautua – ja sitten olla uskollisia.

Olen hyvin iloinen päätöksestäni saada temppelein toimitukset – ja sen

jälkeen tekemistäni päätöksistä pitää liittoni. Saan joka päivä siunauksia valinnastani ja siitä, että käytän garmenttia asianmukaisesti, kuten olen luvannut tehdä. Se pitää minut turvassa. Se muistuttaa minua liitoistani. Ja se osoittaa Jumalalle, että rakastan Häntä enemmän kuin maailmaa ja että teen sen, mitä Hän pyytää minua tekemään. ■

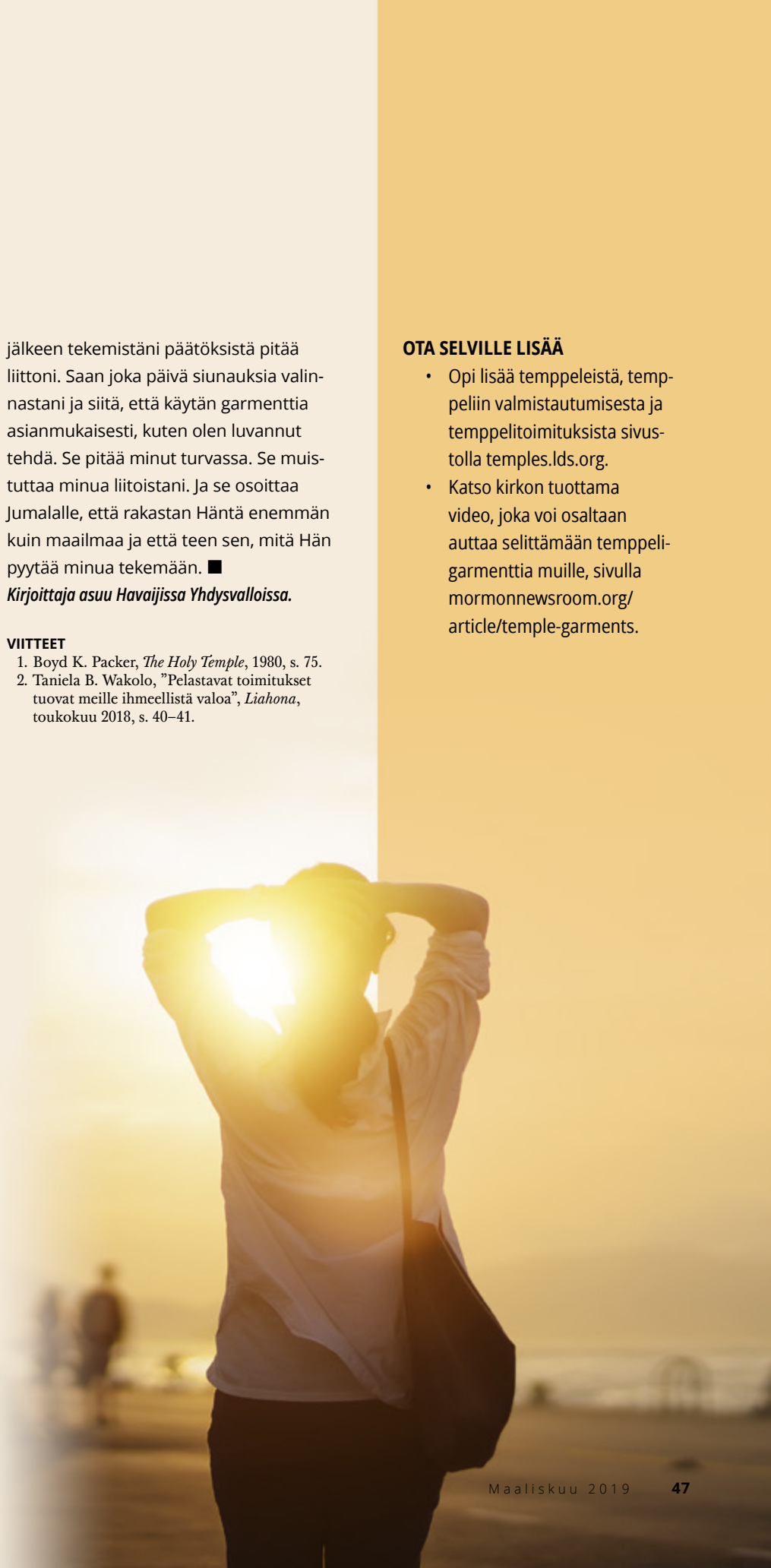
Kirjoittaja asuu Havaijissa Yhdysvalloissa.

VIITTEET

1. Boyd K. Packer, *The Holy Temple*, 1980, s. 75.
2. Taniela B. Wakolo, ”Pelastavat toimitukset tuovat meille ihmeellistä valoa”, *Liahona*, toukokuu 2018, s. 40–41.

OTA SELVILLE LISÄÄ

- Opi lisää temppeleistä, temppeleihin valmistautumisesta ja temppeleitoimituksista sivustolla temples.lds.org.
- Katso kirkon tuottama video, joka voi osaltaan auttaa selittämään temppelegarmenttia muille, sivulla mormonnewsroom.org/article/temple-garments.

TÄHYILEN JÄLLEEN KOHTI pyhää temppeliä

Mahesh Kumar Vedurupaka

Ymmärsin,
että minun piti
palata temppeliin
ymmärtääkseni
ja muistaakseni
paremmin
tekemäni liitot.

Neljä vuotta sitten instituuttiopettajani veli Suresh Natrajan kysyi kurssilaisilta: ”Kuinka moni teistä on käynyt temppelissä?” Koska vaimoni Anantha ja minä olimme tehneet kymmentuntisen matkan Hongkongin temppeliin Kiinaan ensimmäisen kerran vuotta aiemmin, nostin ylpeänä käteni. Sitten hän esitti toisen kysymyksen: ”Muistatko, mitä liittoja teitte temppelissä?”

Hänen kysymyksensä oli ajatuksia herättävä. Ensimmäisellä kerrallani temppelissä oli todella paljon omaksuttavaa. Vaikka olin yrittänyt olla tarkkaavainen, niin tajusin, että tämän ajan kuluessa olin unohtanut liitot, jotka olin tehnyt temppelissä. Sillä samalla hetkellä tein päätöksen mennä temppeliin toisen kerran ja tällä kertaa kiinnittää huomiota tekemiini liittoihin ja muistaa ne sekä muut asiat, jotka ovat välttämättömiä pelastukselleni.

Aikaa kului. Minulla oli vakavia koettelemuksia elämässäni. Mutta olin mukana instituuttiluokassa, ja yhtenä päivänä meillä oli oppiaihe profeetta Joonasta.

Joona ei halunnut tehdä sitä, mitä Herra oli käskenyt hänen tehdä. Yksi jakeista, joihin huomioni kiinnittyi, oli Joona 2:5: ”Minut on sysätty pois sinun silmiesi edestä. Kuitenkin minä yhä tähyilen pyhää temppeliäsi kohti.”

Tämä pyhien kirjoitusten kohta kosketti sydäntäni, ja rukoilin taivaallista Isää antamaan minulle ja vaimolleni uuden tilaisuuden käydä temppelissä.

Neljän vuoden jälkeen taivaallinen Isä siunasi meitä niin, että pääsimme jälleen Hänen huoneeseensa, tällä kertaa Taipeiin temppeliin Taiwaniin.

Siellä ollessamme minulla oli tilaisuus tehdä toimituksia setäni puolesta, joka oli kuollut syöpään. Kun minut kastettiin hänen puolestaan, ajattelin niitä siunauksia, joita hän saisi tämän temppelitoimituksen myötä. Olin hyvin onnellinen ja ymmärsin, mitä temppelinjohtaja oli sanonut minulle, kun olin tullut temppeliin ensimmäisen kerran ja ollut hieman hämmennyksissäni. Hän oli sanonut minulle: ”Veli, et ehkä ymmärrä kaikkea,

mitä teet juuri nyt, mutta tulee päivä, jolloin tunnet, että olet tehnyt täällä suuria asioita.”

Olin saanut vastaukseni. Minulta on vienyt neljä vuotta ymmärtää, ja se tapahtui käymällä temppelissä toisen kerran.

Nyt, kun nautin sakramentin joka ikinen viikko, muistan, kuinka voimallinen on Jeesuksen Kristuksen sovitus ja kuinka pyhiä ovat liitot, jotka olen tehnyt temppelissä.

Tänä vuonna on vaimoni ja minun kymmenes häpäpäivä. Haluan juhlia sitä temppelissä suorittamalla sinetöimistöimituksia esivanhempieni puolesta. Jotta se olisi mahdollista, olen tehnyt toista työtä normaalin työni lisäksi – työtä, joka ei vaikuta perheeni kanssa viettämäni aikaan.

Tiedän ja tunnen, että temppelityö on todellista. Mikään ei voi korvata sitä, ja on minkä tahansa uhrauksen arvoista käydä temppelissä ja tehdä taivaallisen Isän työtä itsemme ja niiden sielujen hyväksi, jotka ovat verhon toisella puolen. ■

Kirjoittaja asuu Andhra Pradeshissa Intiassa.

Manesh ja Anantha Vedurupaka Taipein temppelin edessä Taiwanissa.

TEMPELLIENDAUMENTTIA KOSKEVIA KYSYMYKSIÄ JA VASTAUKSIA

Jos valmistaudut menemään temppeliin ensimmäistä kertaa, lue kysymys- ja vastaus -osueemme tämän artikkelin sähköisestä versiosta Evankeliumiaiheisessa kirjastossa tai sivustolla liahona.lds.org. Alla on ensimmäinen niistä viidestä kysymyksestä, jotka ovat artikkelissa.

Mitä voin tehdä ymmärtääkseni paremmin temppeliendaumentin ja -liitot, jotka solmin siellä?

Keskity omassa henkilökohtaisessa tutkimisessäsi temppelin opetukseen ja liittoihin. Etsi pyhistä kirjoituksista, yleiskonferenssi-puheista ja muusta kirkon aineistosta viittauksia endaumentin periaatteisiin ja liittoihin. Näiden totuuksien tarkasteleminen henkilökohtaisessa tutkimisessäsi auttaa sinua saamaan lisää ymmärrystä temppelitoimituksista ja -liitoista. Kun esimerkiksi tutkit siveyden lakia, niin kuinka Joosefin nuhteettomuus Potifarin vaimon kiusatessa häntä voi olla siunauksena omalle sitoumuksellesi noudattaa tätä lakia? (Ks. 1. Moos. 39.) Kuinka Nefin sitoutuminen Jumalan käskyjen noudattamiseen soveltuu siihen, millä tavoin sinä suhtaudut palvelemaan kirkon tehtävässäsi? (Ks. 1. Nefi 3:7.)

Palaa temppeliin niin usein kuin henkilökohtaiset olosuhteesi sallivat.

”Me kaikki saamme samaa opetusta, mutta ymmärryksemme toimintusten ja liittojen merkityksestä lisääntyy, kun palaamme temppeliin usein asennoituneina oppimaan ja pohtimaan opetettavia iankaikkisia totuuksia.”

Silvia H. Allred, entinen ensimmäinen neuvonantaja Apuyhdistyksen ylimmässä johtokunnassa, ”Pyhiä temppeleitä, pyhiä liittoja”, *Liahona*, marraskuu 2008, s. 113.

Mene osoitteeseen lds.org/go/031949 lukeaksesi artikkelin, joka voi auttaa sinua ymmärtämään liittoja, jotka solمیمme Jumalan kanssa.

Minä rakastan sukututkimusta!

En ole aina arvostanut sukututkimustyötä. Se muuttui, kun minut kastettiin yhden esivanhempani puolesta Santiagon temppelissä Chillessä.

Olin diakoni mennessäni temppeliin ensimmäistä kertaa. Kun olin astumassa kastealtaaseen, tunsin jonkun tulevan huoneeseen. Nostin katseeni ja näin vanhoihin vaatteisiin pukeutuneen vanhan miehen. Tunsin hänen rakkautensa ja kiitollisuutensa minua kohtaan, koska tein hänen puolestaan sijaistyötä. Kun minut oli kastettu hänen puolestaan ja nousin vedestä, katselin ympärilleni etsien häntä, mutta hän ei ollut enää siellä.

Minulla oli ennen tapana ajatella, että saisin nimet temppelityötä varten temppelistä, joten en ollut kiinnostunut tekemään sukututkimustyötä. Mutta tämä kokemus sai minut innostumaan omien sukulaisten nimien etsimisestä.

Kun kerran istuin tietokoneeni ääreen, huomasin saaneeni kirkolta tullessa sähköpostissa erään sukulaisen nimen. Minusta tuntui, että minun piti etsiä lisää nimiä, joten kysyin äidiltä, kuinka voisin tehokkaasti etsiä nimiä ja koota lisää tietoa esivanhemmistani.

Tähän mennessä olen löytänyt 11 sukulaisen nimet, ja tiedän, että voin löytää vielä lisää. Näillä ihmisillä ei ollut koskaan tilaisuutta saada kastetta, kun he olivat maan päällä, ja he ovat odottaneet kauan aikaa, että temppelityö tehdään heidän puolestaan. Olen iloinen siitä, että voin auttaa heitä tekemällä temppeli- ja sukututkimustyötä.

Lucas,

16, Santiago, Chile

TÄSSÄ OSASTOSSA

52 Mikä on totta ja mikä ei ole?

Vanhin Carl B. Cook

55 "Se on totta, se on totta"

David Muanda

56 Ota konferenssi tavaksi

58 Sain varmuuden omasta arvostani

Julkaistaan nimettömänä

60 Huomaa ihmeitä jokapäiväisessä elämässä

Breanna Call Herbert,
Alex Hugie ja Aspen Stander

63 Juliste: Aikaa temppelissä

64 Viimeinen sana: Kuule Herran ääni yleiskonferenssissa

Vanhin Neil L. Andersen

Vanhin
Carl B. Cook

seitsemänkymmenen koorummen johtokunnasta

MIKÄ ON TOTTA

Tapasin hiljattain huomionarvoisen nuoren naisen, 17-vuotiaan Cayleen, kun hän eräässä vaarnakonferenssissa kertoi vilpittömistä tunteistaan. Hän julisti, että Jumala on todellinen, kirkko on totta ja presidentti Russell M. Nelson on Jumalan profeetta. Hän myös lausui lujan todistuksen siitä, että ne kielteiset asiat, joita jotkut sanovat kirkosta ja Jeesuksen Kristuksen evankeliumista, ovat valhetta.

Cayleen vakaumus ja hänen kykynsä erottaa, mikä on totta ja mikä ei ole, teki minuun vaikutuksen.

Mutta vielä enemmän vaikutuin puhuessani Cayleen kanssa kokouksen jälkeen ja saadessani selville, etteivät hänen erottamiskykynsä ja vakaumuksensa olleet tulleet helposti. Itse asiassa hän oli kestänyt vakavan haasteen uskolleen.

Näin hän kertoi.

Kamppailu vastausten löytämiseksi

Caylee on aina ollut aktiivinen kirkossa. Kun hän kuitenkin alkoi ajatella syvällisesti evankeliumia ja kirkkoa, hänen mielessään heräsi joitakin vakavia kysymyksiä. Hän tunsu syllisyyttä kysymyksistään ja alkoi etsiä vastauksia.

”Ongelmani oli”, Caylee sanoo, ”että etsin kaikista vääristä paikoista. Sen sijaan että olisin etsinyt niitä pyhistä kirjoituksista tai konferenssipuheista tai puhunut vanhempieni kanssa, törmäsin verkossa erilaisiin artikkeleihin, joissa väitettiin, että niissä oli vastaukset kysymyksiini.”

Alussa Caylee ajatteli, että verkossa olevat artikkelit toisivat valaistusta hänen kysymyksiinsä. Hän sanoo kuitenkin: ”Kun jatkoin kysymysteni tutkimista, kaikki se, mitä luin, täytti minut yhä useammilla kysymyksillä ja yhä useammilla epäilyksillä.”

Caylee alkoi menettää sekä uskoa että toivoaan. ”Todistukseni valo alkoi

ja MIKÄ EI OLE?

lepattaa”, hän muistelee, ”ja vähitellen lakkasin tekemästä asioita, joita minulle oli opetettu – lukemasta pyhiä kirjoituksia, rukoilemasta ja käymästä seminaarissa.”

Lopulta hänen tuntemansa pimeys ja hämmennys alkoivat olla hänestä musertavia. Hän sanoo: ”En pystynyt päättämään, mikä oli Jumalasta ja mikä oli jokin älytön idea, jonka joku oli vääristellyt ja keksinyt ajatusteni sekoittamiseksi. En pystynyt enää erottamaan, mikä oli totta ja mikä oli petosta. Se repi minua hajalle.”

Caylee vertaa tilannettaan Joseph Smithiin, kun tämä sanoi: ”Lopulta päädyin siihen tulokseen, että joko minun oli jäätävä pimeyteen ja ymmälle tai sitten minun oli tehtävä, niin kuin Jaakob neuvoo, eli pyydettyä Jumalalta. Lopulta päätin pyytää Jumalalta [ks. Jaak. 1:5] päätellen, että jos hän antaa viisautta

niille, joilta puuttuu viisautta, ja antaa auliisti ja soimaamatta, minä saattaisin uskaltaa.” (JS-H 1:13.)

Puhu ihmisille, joihin luotat

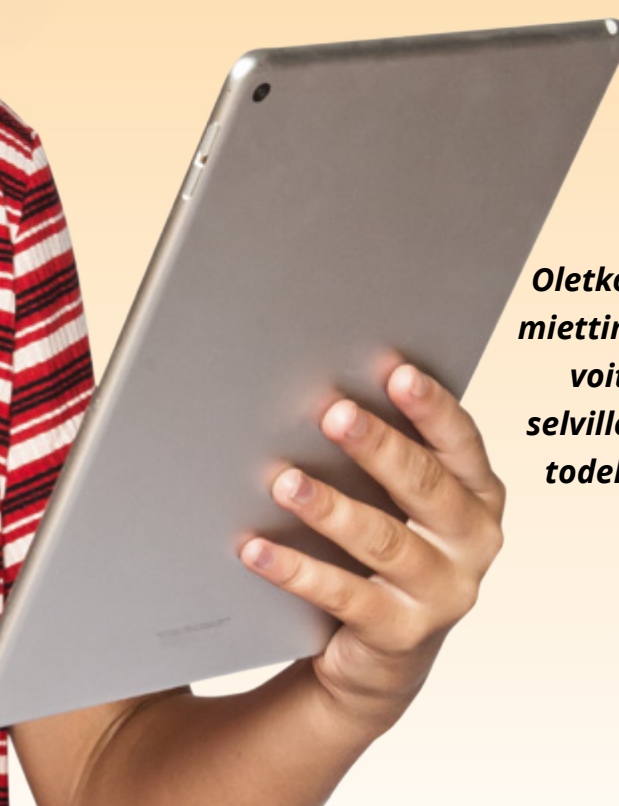
Tässä ratkaisevan tärkeässä vaiheessa Caylee kääntyi seminaariopettajansa, isoäitinsä ja äitinsä puoleen. Hänen seminaariopettajansa vakuutti hänelle, että hänen tunteensa eivät olleet väärin ja ettei hän ollut ainut ihminen, jolla on kysymyksiä. Hänen opettajansa lausui todistuksensa ja suosittelit, että Caylee lukisi aineistoa, joka voisi auttaa häntä hänen etsinnässään.

Cayleen isoäiti ei saarnannut. Hän vain kehotti Cayleeta miettimään, kummat tiedonlähteet kohottivat häntä – verkossa oleva tieto vai kirkon oppi? Caylee alkoi vertailla: ”Kumpi kohotti minua? Kumpi toi iloa ja rauhaa sielulleni? Kumpi opetti minulle, että olisin perheeni kanssa ikuisesti koskaan päättömässä onnen tilassa, jos noudattaisin Jumalan käskyjä? Kumpi syötti kiusaavia ääniä päähäni?”

Etsi Jumalaa rukouksen ja pyhien kirjoitusten avulla

Cayleen äiti kannusti häntä rukoilemaan. Viimein Caylee meni huoneeseensa ja vuodatti sielunsa Jumalalle. Hän selittää: ”Mitään ei tapahtunut. Enkeleitä ei laskeutunut luokseni. Sydämeni ei täytynyt rauhalla ja kiitollisuudella. Menin takaisin äidin luo. Me rukoilimme yhdessä, ja hän kannusti minua lukemaan Mormonin kirjaa kymmenen minuuttia. Kun luin, tunsin sydämessäni lupauksen, että jos jatkaisin rukouksista ja lukemista, näkisin siunauksia. Pystyisin näkemään selvästi ja tietämään, mitkä opetukset olivat Jumalasta ja mitkä eivät olleet.”

Caylee alkoi rukoilla joka päivä ja lukea Mormonin kirjaa. Hän pysyi poissa Twitteristä ja verkkosivustoilta, jotka olivat alkujaan herättäneet hänen epäilyksensä. Hän meni seminaariin aikomuksenaan oppia eikä etsiä kielteisiä asioita kirkosta.

Oletko koskaan miettinyt, kuinka voit saada selville, mikä on todella totta?

Erota se, mikä on totta

Noin kahden viikon johdonmukaisen ponnistelun jälkeen hän tunsikin kielteisten äänten hiljenevän. Koulu sujui paremmin. Työstä oli helpompi nauttia, ja hänellä oli parempi suhde vanhempiinsa. Hän oli onnellisempi.

Tuon onnen johdosta hän sanoo: ”Näin viimein vastaukseni. Pystyin erottamaan, mikä oli Jumalasta ja mikä ei ollut, koska näin omakohtaisesti, mitä Hän teki hyväkseni, kun tein, mitä Hän pyytää.”

”Se”, hän sanoo lopuksi, ”on ainoa tapa, jolla voi todella erottaa, mikä on totuutta Jumalalta ja mikä ei ole. Me voimme tutkia ja pohtia ja kysellä vaikka kuinka paljon, mutta vasta kun teemme kuten Jaakob ohjaa ja kuten Joseph Smith teki – pyydämme ja toimimme – vasta silloin voimme todella tietää, mikä on totta ja mikä ei ole.”

Mitä siis opimme Cayleen kokemuksesta? Tässä on muutamia ideoita:

- Meidän ei pitäisi tuntea syyllisyyttä, jos meillä on kysymyksiä.
- Meidän ei pitäisi koskaan lakata rukoilemasta, kun etsimme vastauksia.
- Meidän pitäisi tutkia ja pohtia Mormonin kirjaa.
- Valitsemalla huolella, mitä luemme ja kuuntelemme, me voimme kytkeä pois tekniikan ja median tuottamat voimakkaat äänet, jotka vievät meitä pois totuudesta ja joiden tarkoituksena on turmella.
- Meidän tulee pyytää neuvoa ihmisiltä, jotka tunnemme, joita rakastamme ja joita kunnioitamme, sen sijaan että etsimme apua vierailta ihmisiltä.
- Jumala vastaa ennen pitkää kysymyksiimme omalla tavallaan ja omana aikanaan. Hän rakastaa meitä.
- Vastaukset tulevat, kun teemme, mitä taivaallinen Isämme pyytää – eivät silloin kun teemme, mitä maailma ehdottaa.

Minua innoittavat Caylee ja te nuoret naiset ja nuoret miehet, jotka Jumala on valmistanut tätä aikaa varten. Caylee, kuten niin monet

teistä, on esimerkki sellaisesta henkilöstä, jollaisen presidentti Russell M. Nelson kuvitteli mielessään: ”Me tarvitsemme naisia, joilla on erottamisen lahja ja jotka pystyvät näkemään maailmassa vallalla olevat suuntaukset ja paljastamaan ne, jotka suosiostaan huolimatta ovat pinnallisia tai vaarallisia.”¹

Te olette totuuden etsijöitä, liittojen pitäjiä ja valtakunnan rakentajia. Jumalan avulla ja Jeesuksen Kristuksen ja Hänen sovituksensa voimalla te voitte saada erottamisen lahjan ja tietää, mikä on totta, elää sen mukaan ja kertoa siitä. ■

VIITE

1. Russell M. Nelson (lainaten Boyd K. Packeria), ”Vetoamus sisarilleni”, *Liahona*, marraskuu 2015, s. 96.

LA SAINTE BIBLE

Kun rukoilin todistusta Mormonin kirjasta, mitään ei tapahtunut – ennen kuin aloin lukea Raamattua.

David Muanda

Kun olin noin 12-vuotias, halusin tietää omakohtaisesti, että Mormonin kirja on yhdistyksen opettajani oli sanonut niin. Mutta sisimmässäni en ymmärtänyt, mitä se tarkoitti. Tiesin Moronin lupauksesta, jossa sanottiin, että jos lukisin, pohtisin ja rukoilisin, minäkin voisin tietää (ks. Moroni 10:3-4). Luin viikkodokasta ei tapahtunut – ei valoa, ei enkeleitä, ei ääntä. Lopulta lakkasin lukemasta Mormonin kirjaa.

Yhtenä päivänä tutkiessani Toista Mooseksen kirjaa luin, että kun israelilaisilta puuttui ruokaa, Jumala lähetti heille mannaa. Jokaisen henkilön tuli kerätä tietty määrä joka päivä. Hän lähetti heille ruokaa, mutta heidän oli selvitettävä, kuinka sitä tuli kerätä. Mieleeni tulivat Nefin sanat: "Herra [ei] anna ihmislapsille mitään käskyjä valmistamatta heille keinoa toteuttaa sitä, mitä hän käskee heidän tehdä" (1. Nefi 3:7). Tästä ymmärsin,

että Jumala oli käskennyt israelilaisia lähtemään Egyptistä ja suunnitellut tyydyttävänsä heidän nälkänsä. Tämä Mormonin kirjan kohta valaisi ymmärrystäni Raamatusta, ja tulin siihen tulokseen, että Mormonin kirja on Jumalan sanaa. Kuten vanhin David A. Bednar kahdentoista apostolin koorumista on selittänyt, henkilökohtainen ilmoitus muistuttaa enemmän auringon nousua vähitellen kuin valoa, joka syttyy äkkiä, kun napsautamme katkaisijaa.¹ Aloin nähdä Mormonin kirjan eri tavalla. Seuraavina kuukausina tiesin varmemmin kuin koskaan, että Mormonin kirja on Jumalan sanaa. Vaikutelma, jonka tunsin lukuisia kertoja Hengen äänen välityksellä, oli: "Se on totta, se on totta, se on totta." Luen yhä Mormonin kirjaa melkein joka päivä, ja joka kerta kuulen nämä sanat: "Se on totta." ■

VIITE

1. Ks. David A. Bednar, "Ilmoituksen henki", Liahona, toukokuu 2011, s. 87–90.

"Se on totta, SE ON TOTTA"

LE LIVRE DE MORMON

OTA KONFERENSSI TAVAKSI

Se pidetään joka huhtikuussa ja joka lokakuussa. Olet kenties tottunut tähän puolivuotiseen rytmiin. Mutta kuinka voit varmistua siitä, että se on todella osa elämäsi – loppuelämäsi ajan?

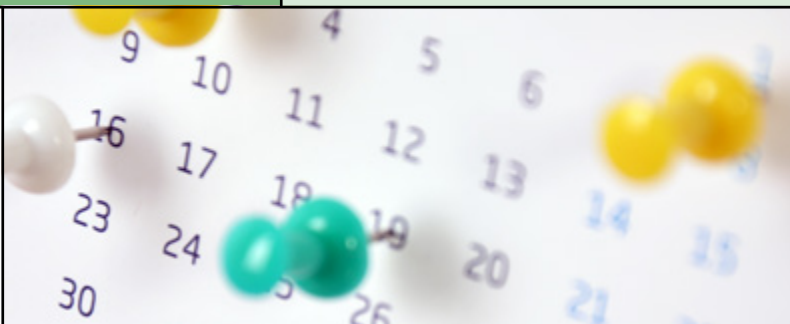
Kun olet tulevaisuudessa omillasi, mitä aiot tehdä aina puolen vuoden välein, kun on jälleen konferenssin aika? Tee nyt valinta valjastaa käyttöösi voima, jonka tämä kaksi kertaa vuodessa oleva tapahtuma tuo, ottamalla siihen osaa. Älä sano vain: "Katson sen joskus verkosta." Tee siitä erityinen tapahtuma ja tapa elämässäsi.

Tässä on joitakin asioita, joita voisit tehdä ottaaksesi yleiskonferenssin pysyväksi tavaksi:

1

ASETA JOKIN TAVOITE.

Elävien profeettojen ja apostolien kuunteleminen on yksi tärkeimmistä asioista, mitä voit tehdä. Yritä katsoa jokainen kokous niin pian kuin voit. Kokeile asettaa päivä ja ajankohta, johon mennessä olet katsonut ne kaikki.

2

MERKITSE PÄIVÄMÄÄRÄ MUISTIIN.

Varaa aikaa kokea konferenssi ja siivoa niin hyvin kuin mahdollista kalenteristasi pois urheilukilpailut, toiminnot ystävien kanssa ja muut samanaikaiset tapahtumat. Jos et pysty kuuntelemaan yleiskonferenssia suorana lähetyksenä, voit silti tehdä siitä tapahtuman ja varata ajan sen katsomiseen.

3

LUOKAA PERINTEITÄ.

Merkityksellisiin perinteisiin voi kuulua perheen keskustelu lempipuheista, perheen rukous ennen kutakin kokousta tai henkilökohtaisen lainauskokoelman kokoaminen. Hauskoihin perinteisiin voisi liittyä ruoka – ateriat tai hauskat välipalat, joilla on konferenssiin liittyvät nimet (konferenssikeksit, nachos grandes de conferencia, innoittava iltapala, profeettalliset porkkanat).

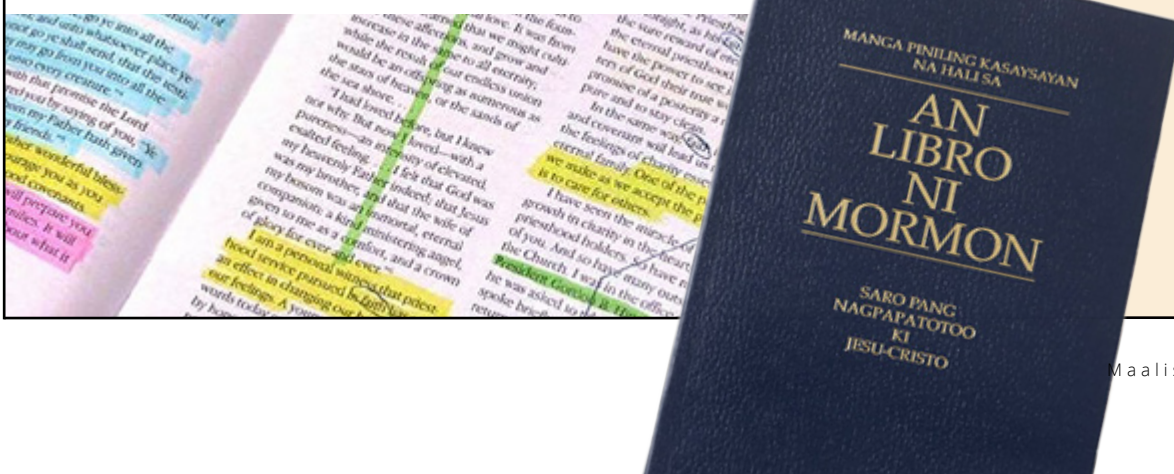
“[Tutkikaa] tämän konferenssin puheita usein – jopa toistuvasti – seuraavan puolen vuoden aikana. Etsikää tietoisesti keinoja sisällyttää näitä puheita perheiltoihinne, evankeliumin opettamiseenne, keskusteluihinne perheen ja ystävien kanssa ja myös keskusteluihinne niiden kanssa, jotka eivät kuulu kirkkoomme.”

Presidentti Russell M. Nelson, “Herran työhön käyn”, huhtikuun 2018 yleiskonferenssi.

4

TEE KONFERENSSIN JÄLKEINEN SUUNNITELMA.

Tee konferenssipuheista osa säännöllistä evankeliumin tutkimistasi. Voit lukea yhden konferenssipuheen joka sunnuntai seuraavan puolen vuoden aikana, kuunnella yhden puheen bussissa tai autossa joka päivä muutaman viikon ajan tai etsiä kaikki konferenssissa mainitut pyhien kirjoitusten kohdat henkilökohtaisen pyhien kirjoitusten tutkimisesi aikana. Mitä sitten päätätkin, laadi suunnitelma sen tekemiseksi. ■

*Esivanhemmistani
oppiminen antoi
minulle rohkeutta
käydä omat hengelliset
kamppailuni.*

SAIN VARMUUDEN

Julkaistaan nimettömänä

Kun olin suunnilleen 11-vuotias, altistuin pornografialle. Siitä yhdestä kerrasta tuli suurempi ongelma, josta kehkeytyi teinivuosiani luonnehtinut taistelu. Siinä vaiheessa kun olin lukiossa, olin kääntynyt pois pornografiasta ja kohti Jeesuksen Kristuksen sovitusta. Vaikka koin ihmeen, jossa tuo saasta pyyhittiin pois mielestäni, niin tunsin silti sydämessäni musertavaa syyllisyyttä.

Niihin aikoihin isoäitini lainasi minulle oman isoäitinsä Thean käsinkirjoitetun omaelämäkerran. Muutaman päivän kuluessa tunsin syvää yhteyttä Thea Martina Waageniin (1883–1967). Thean isä oli kuollut traagisesti vain muutama kuukausi ennen Thean syntymää, joten Norjasta siirtolaisena Yhdysvaltoihin muuttanut Thean leskiäiti kasvatti hänet. Kasvuvuodet olivat vaikeita, mutta Thea sai iloa poimiessaan metsämansikoita ja soittaessaan urkuja paikallisessa luterilaisessa kirkossa, johon hän kuului. Thean äiti solmi uuden avioliiton, ja isäpuolensa avulla Thea pääsi opiskelemaan collegeen. Myöhemmin elämässä Thea ja hänen perheensä kokivat kääntymyksen kirkkoon ja muuttivat Utahiin. Elämä ei ollut Thealle helppoa. Hän ja hänen aviomiehensä erosivat. Hän koki syvää sydämen murhetta ja ankaraa masennusta, ja kuitenkin hän pysyi uskollisena todistukselleen.

Kun sain tietää Theasta ja hänen päätöksestään pysyä lujana läpi vastoin käymisten, minut valtasi voimakas rakkaus, joka antoi minulle varmuuden

OMASTA ARVOSTANI

omasta arvostani ja auttoi minua voittamaan halvaannuttavan syyllisyyden. Käsitin, että jos hän pystyi tekemään vaikeita asioita, niin minäkin pystyisin.

Menin sivustolle [lds.org](https://www.lds.org) ja tilasin Thean patriarkallisen siunauksen. Tunsin, että minua kosketettiin jälleen, kun luin: "Kohtusi hedelmä tulee nousemaan ja sanomaan sinua siunatuksi Siionin naisten keskuudessa." Käsitin, että syvä kunnioitukseni häntä kohtaan oli sen yksinkertaisen virkkeen toteutumista. Thean rakkaus auttoi syyllisyyden täyttämää sydäntäni parantumaan ja käänsi sydämeni esivanhempieni puoleen. Tämä oli ensimmäinen saamani todiste vanhin David A. Bednarin lupauksesta, että osallistamalla sukututkimustyöhön minua "varjellaan vastustajan voimistuva vaikutukselta" ("Lasten sydämet kääntyvät", *Liahona*, marraskuu 2011, s. 27).

Tunnen voimakkaampaa vahvuutta ja selkeyttä elämässäni, kun jatkan sukuni tutkimista ja heidän kertomuksistaan oppimista. Kun olen johdonmukaisesti osallistunut sukututkimustoimintoihin, tunnen saaneeni kokonaisen liittolaisjoukon avukseni kamppaillessani omia hengellisiä taistelujani. Voin elää ilman pelkoa, koska "meillä on puolellamme enemmän väkeä [esivanhempamme] kuin heillä [Saatanan seuraajilla]" (2. Kun. 6:16).

Vaikka en olekaan löytänyt tuhansia sukulaisnimiä vietäviksi temppeliin, olen huolellisen tutkimisen avulla saanut selville esivanhempieni kertomuksia ja löytänyt heidän perheitään. Olen varannut aikaa heidän elämänsä muistamiseen ja heidän perintönsä kunnioittamiseen. Tiedän, että olen saanut vahvistusta ja varjelusta Saatanaa vastaan, kun olen täyttänyt elämäni sukuni antamalla valolla. ■

Huomaa **ihmeitä** jokapäiväisessä elämässä

Breanna Call Herbert,
Alex Hugie ja
Aspen Stander
kirjon lehdet

*Jos tarkastelemme
elämää linssin läpi,
joka on usko Jeesukseen
Kristukseen, niin silmämme
avautuvat monille ihmeille
kaikkialla ympärillämme.*

JOITAKIN SYITÄ, MIKSI JUMALA TEKEE IHMEITÄ

- ilmaistakseen voimaansa
- opettaakseen jonkin hengellisen periaatteen
- vahvistaakseen jonkin aiemman ilmoituksen
- vahvistaakseen ja lujittaakseen uskoa
- edistääkseen työtään

Mikä on ihme?

Me kaikki tiedämme, mikä on ihme, vai mitä? Mooses jakaa Kaislameren. Vapah-taja antaa näön sokealle. Nainen parantuu parantumattomasta sairaudesta. Yksi ihmeellisimmistä ihmeistä on Jeesuksen Kristuksen sovitus – mikään ihme ei ole koskaan ollut niin kauaskantoinen tai voimallinen. Mutta ovatko nuo ainoan tyyppisiä kokemuksia, joita voitaisiin pitää ihmeinä?

Presidentti Dallin H. Oaks, ensimmäinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa, on sanonut: "Kirkkomme työssä ja jäsentemme elämässä tapahtuu joka päivä monia ihmeitä."¹ Mutta milloin sinä edellisen kerran siirsit vuoren tai näit tuhansia ruokittavan parilla kalalla ja muutamalla leivällä? Useimmat meistä eivät luultavasti ole nähneet mitään sen kaltaista. Kuinka siis presidentti Oaksin sanat voivat olla totta?

➤ [Englanninkielisen] Raamatun sanaston mukaan ihmeet ovat ”jumalallisen tai hengellisen voiman ilmenemisiä”². Tuon määritelmän mukaan voimme avata silmämme monille ihmeille, jotka meitä ympäröivät – ihmeille, joita emme ehkä edes huomaa.

Tietenkin näemme Jumalan käden vaikutuksen Hänen kansansa elämässä pyhissä kirjoituksissa kerrottujen ihmeiden myötä. Mutta näemmekö

➤ lääketieteessä ja tekniikassa tapahtuu joka päivä, ja me voimme nykyään kommunikoida lähes jokaisen kanssa missä tahansa. Jumalan voiman voi nähdä elämämme jokaisessa yksityiskohdassa.

Miksi Jumala tekee ihmeitä?

Ihmeet tulevat monessa muodossa, mutta Jumala tekee niitä samojen yleisten tarkoitusten vuoksi. Joskus ihmeet

On ihmeitä, jotka meillä on taipumus unohtaa: aurinko nousee ja laskee joka päivä, pienistä siemenistä kasvaa mahtavia puita.

➤ Hänen hengellisen voimansa myös, kun saamme vastauksen rukoukseen, vahvistamme todistuksessamme tai koemme sydämenmuutoksen?

On vielä muita ihmeitä, jotka meillä on taipumus unohtaa: aurinko nousee ja laskee joka päivä, pienistä siemenistä kasvaa mahtavia puita, monet ruumiimme osat toimivat yhdessä mahdollistaen sen, että hengitämme, juoksemme, unelmoimme ja syömme. Innoittavia edistysaskelia

➤ parantavat, lohduttavat tai suojelevat fyysisesti Jumalan lapsia, mutta nämä ulkoiset vaikutukset eivät ole ainoa syy ihmeisiin. Usein ihme ei lainkaan estä kärsimystä tai murhenäytelmää. Jumala tekee ihmeitä kahdesta perussyystä: uskon vahvistamiseksi ja hyvän aikaansaamiseksi.

Usein ihmeet ilmaisevat Jumalan voiman Hänen lapsilleen tai opettavat jonkin hengellisen periaatteen. [Englanninkielisessä] Raamatun sanastossa sanotaan,

että Jeesuksen Kristuksen monien ihmeiden ”tarkoituksena oli olla todiste juutalaisille, että Jeesus on Kristus” ja opettaa periaatteita kuten vastuullisuutta, parannusta, uskoa ja rakkautta³.

Toisina aikoina ihmeet voivat vahvistaa jonkin aiemman ilmoituksen, kuten Amerikan mantereella näkyneet merkit Kristuksen syntymästä. Jumala voi myös käyttää ihmeitä edistääkseen työtään – sukututkimustyötä, lähetystyötä ja niin edelleen.

Mutta jos tavoittelemme ihmeitä vääristä syistä, voimme joutua vaikeuksiin. Yleisin ongelma ilmenee silloin, jos tavoittelemme ihmeitä todisteena Jumalan olemassaolosta. Ellemme lisää tähän yhtälöön lainkaan uskoa, nämä merkit eivät koskaan johda todelliseen, kestävään kääntymykseen. Muistele vaikka, mitä tapahtui Mormonin kirjassa: monet ihmiset näkivät merkkejä ja ihmeitä, mutta ilman uskoa heidän kuuliaisuutensa ei kestänyt kauaa.

Olisi myös väärin tavoitella ihmeitä suosion, rahan tai koston vuoksi tai irityksenä muuttaa Jumalan tahto.

Presidentti Brigham Young (1801–1877) on opettanut: ”Ihmeet – – eivät ole epäuskoisia varten. Ne ovat pyhien lohduksi ja niiden uskon lujittamiseksi ja vahvistamiseksi, jotka rakastavat, pelkäävät ja palvelevat Jumalaa.”⁴ Ymmärrys siitä, miksi Jumala

MITÄ MINÄ VOIN TEHDÄ?

Käytä jonkin verran aikaa siihen, että muistelet kulunutta viikkoa. Oletko huomannut tavallisia ihmeitä päivittäisessä elämässäsi? Jos ihmettä, jota odotit, ei tapahtunut, oliko jokin muu kokemus, joka toi sinulle rauhaa, hengellistä kasvua tai mahdollisuuden päästä lähemmäksi Vapahtajaa?

tekee ihmeitä, voi auttaa meitä huomaamaan niitä omissa elämässämme.

Kuinka voin huomata ihmeen?

Ihmeitä tapahtuu vain, jos se on Jumalan tahto ja jos uskomme Häneen. Profeetta Moroni kirjoitti: ”Eivätkä ketkään ole milloinkaan tehneet ihmeitä, ennen kuin ovat uskoneet; he ovat siis ensin uskoneet Jumalan Poikaan” (Et. 12:18). Usko auttaa meitä näkemään elämässämme tapahtuvat hyvät asiat Jumalan aikaansaannoksina eikä sattumina tai hyvänä onnena. Ihmeen huomaaminen on osa varsinaista ihmettä! Jos tarkastelemme elämää linssinä läpi, joka on usko Jeesukseen Kristukseen, niin silmämme avautuvat monille ihmeille kaikkialla ympärillämme.

Ihmeen koko, ajoitus ja tulos eivät kuitenkaan ole uskomme mittareita. Sanotaan, että kaksi perhettä saa kumpikin kuulla, että yhdellä heidän lapsistaan

on syöpä. Kumpikin perhe rukoilee, että heidän rakkaansa toipuisi nopeasti. Kumpikin perhe osoittaa uskoa Jeesuksen Kristuksen parantavaan voimaan.

Ensimmäisen perheen lapsi toipuu täysin uhmaten lääkärin ennusteita, että hänellä on vain kuukausia elinaikaa. Toisen perheen lapsi kärsii hoidon toisensa jälkeen ja viimein menehtyy, mutta koko perhe täyttyy rauhalla ja lohdulla epätoivon sijaan.

Ensimmäinen perhe ei ollut välttämättä uskollisempi kuin toinen. Kumpikin perhe sai ihmeitä omalla tavallaan, ja kummatkin ihmeet vahvistavat jatkuvasti sen totuuden, että Jumalalla on suunnitelma jokaista lastaan varten.

Herra tekee meidän ajanamme sekä ilmeisen tavallisia että epätavallisia ihmeitä. Uskolliset Jeesuksen Kristuksen seuraajat jokaisella taloudenhoitokaudella ovat kokeneet yllättäviä parantumisia ja selittämätöntä menestystä. Meidän ei pitäisi kuitenkaan sivuuttaa jokapäiväisiä tapahtumia, jotka toimivat muistuttajina Jumalan käden vaikutuksesta elämässämme. Joskus meidän täytyy vain huomata ne! ■

VIITTEET

1. Dallin H. Oaks, ”Miracles”, *Ensign*, kesäkuu 2001, s. 6.
2. Bible Dictionary, ”Miracles”.
3. Bible Dictionary, ”Miracles”.
4. Ks. *Kirkon presidenttien opetuksia: Brigham Young*, 1997, s. 254.

”Ihmeet – – eivät ole epäuskoisia varten. Ne ovat pyhien lohduksi ja niiden uskon lujittamiseksi ja vahvistamiseksi, jotka rakastavat, pelkäävät ja palvelevat Jumalaa.”

– Presidentti Brigham Young

TEMPPELIEN RAKENTAMINEN JA YLLÄPITO
EIVÄT EHKÄ MUUTA ELÄMÄÄNNE, MUTTA

SEN VARMASTI

MUUTTA SE, ETTÄ

VIETÄTTE
AIKAA
TEMPPELISSÄ.

Presidentti Russell M. Nelson,
lokakuun 2018 yleiskonferenssi.

SANTIDAD AL SEÑOR
LA CASA DEL SEÑOR

Kuule Herran ääni yleiskonferenssissa

Vanhin Neil L. Andersen
kahdentoista apostolin koorumista

Lausun teille todistukseni siitä, että Jeesus on Kristus, että Hän ohjaa tämän pyhän työn toimia ja että yleiskonferenssi on yksi hyvin tärkeistä ajankohdista, jolloin Hän antaa ohjausta kirkolleen ja meille henkilökohtaisesti.

Kun valmistaudumme kokoontumaan presidentti Russell M. Nelsonin johdon alaisina, odotamme, että se, mitä kuulemme, on ”Herran tahto, – – Herran mieli, – – Herran ääni ja Jumalan voima pelastukseksi” (OL 68:4). Luotamme Hänen lupaukseensa: ”Olipa se puhuttu minun omalla äänelläni tai minun palvelijoideni äänellä, se on sama” (OL 1:38).

Nykymaailmamme hälinän ja hämmennyksen keskellä luottamuksemme ja uskomme ensimmäisen presidenttikunnan ja kahdentoista koorumin jäsenten sanoihin on elintärkeää hengelliselle kasvullemme ja kestävydellemme.

Tulemme yleiskonferenssiin rukoiltuamme ja valmistauduttuamme. Monilla meistä on kiireellisiä huolia ja vilpittömiä kysymyksiä. Me haluamme uudistaa uskomme Vapahtajamme Jeesukseen Kristukseen ja vahvistua kyvyssämme vastustaa kiusauksia ja välttää häiriötekijöitä. Tulemme saamaan opetusta korkeudesta.

Lupaamme teille, että kun valmistatte henkeänne ja tulette odottaen kuulevanne Herran äänen, niin mieleenne tulee ajatuksia ja tuntemuksia, jotka on räätälöity nimenomaan teille.

Yleiskonferenssin sanomat sisältävät taivaallisen ohjauksen aarrearkun, joka odottaa, että löydätte sen. Meidän jokaisen koetus on, kuinka vastaamme siihen, mitä kuulemme, mitä luemme ja mitä tunnemme.

Lupaamme teille, että kun kuulette Herran äänen puhuvan teille yleiskonferenssin opetuksissa ja sitten toimitte noiden kehotusten mukaan, te tunnetaan taivaan käden yllänne ja teidän elämäänne ja lähellänne olevien elämää siunataan. ■

Lokakuun 2017 yleiskonferenssipuheesta.

Puhuu **englantia, espanjaa, portugalia ja ranskaa.**

Bonjour

¿cómo estás?

Hello

OLÁ

Opiskellessaan ensimmäistä vuotta Brigham Youngin yliopistossa oli työssä **talonmiehenä siivoten vessoja** kello neljältä aamulla ennen luentojen alkamista.

Vanhin NEIL L. ANDERSEN

Lukiassa osallistui **oppilaskuntien konferenssiin** nuorten kanssa 37 maasta! Hän kertoi muille kirkosta.

Valittiin **oppilaskunnan varapuheenjohtajaksi** BYU:ssa.

Nautti **koripallon pelaamisesta**

perheensä kanssa tultuaan kotiin töistä.

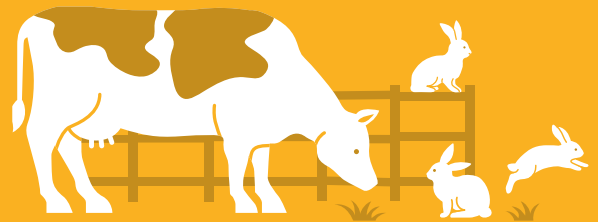
Valmistui **BYU:sta** ja Harvardin kauppakorkeakoulusta.

Solmi avioliiton Kathy Williamsin kanssa 20. maaliskuuta 1975

Suolajärven tempelissä.

Varttui **maitotilalla** Pocatellossa Idahossa Yhdysvalloissa.

Yksi hänen lempiaskareistaan maatilalla oli auttaa **kanien hoidossa.**

Vei jokaisen lapsensa **aamiaiselle kerran kuussa**, jotta voisi antaa jokaiselle heistä jakamattoman huomionsa.

Kutsuttiin palvelemaan

Ranskan lähetyskentällä

ja palveli myöhemmin Bordeaux'n lähetyskentän johtajana Ranskassa.

Hyväksyttiin **kahdentoista apostolin koorumin** jäseneksi huhtikuussa 2009.

Syntyi 9. elokuuta 1951

Loganissa Utahissa Yhdysvalloissa.

On **4 lapsen isä ja 17 lapsenlapsen isoisä.**

NUORILLE AIKUISILLE

**PALVELEMINEN
TEMPPELISSÄ**

Lue siunauksista, joita saat käyttämällä temppelegarmenttia ja yrittäessäsi ymmärtää paremmin temppeliliittojasi.

42

NUORILLE

**MISTÄ TIEDÄT,
MIKÄ ON TOTTA?**

52, 55

SUNNUNTAIN
OPPIAIHEET

**MILTÄ IHME
NÄYTTÄÄ NYKYISIN?**

60

YLEISKONFERENSSI

OLETKO VALMIS?

56, 64

MYÖHEMPIEN AIKOJEN PYHIEN
**JEE SUKSEN
KRISTUKSEN**
KIRKKO

2

Ystävä

Uusi
temppli
ITALIASSA!

Katso sivut 8–11.

**Presidentti
Henry B. Eyring**

toinen neuvonantaja
ensimmäisessä
presidenttikunnassa

Kuinka olla Jeesuksen kaltainen

Eräänä sunnuntaina seurasin ryhmää Alkeisyhdistyk-
sen lapsia, jotka lauloivat:

*”Kuin Jeesus mä olla tahdon, esimerkkiään seurata –
ja pyrkiä rakastamaan sanoissa ja teoissa.
Jos kohtaan mä vääryyteen kiusauksen,
silloin kuulla voin, kun ääni hiljainen kuiskaa:
Jeesuksen lailla suo rakkautta.
Kaikkien anna se tuntea
Ja hellä ja lempeä ole sä vain.
Niin opetti Jeesus ain.”*

Jokainen lapsi nojautui eteenpäin, melkein tuo-
linsa etureunalle. Näin valon heidän silmissään ja

päätäväisyyden heidän kasvoillaan. Jeesus Kristus oli
heidän esikuvansa. Hänen kaltaisekseen tuleminen oli
heidän tavoitteensa.

Meistä kaikista voi tulla Vapahtajan Jeesuksen
Kristuksen kaltaisia elämällä Hänen evankeliuminsa
mukaan. Toivon, että etsitte tilaisuuksia tehdä niin kuin
Hän teki ja rakastaa niin kuin Hän rakastaa. Rakkaus
on tie, jota pitkin Hän johtaa meitä tulemaan Hänen
kaltaisikseen. Kukaan meistä ei ole vielä täydellinen.
Mutta me voimme tietää, että me kuljemme Hänen
tietään. Hän taluttaa meitä, ja Hän viittoo meitä seuraa-
maan Häntä. ●

Puheesta ”Täydellinen esikuvamme”, Liahona, marraskuu 2009, s. 70–73.

Kuinka sinä voit osoittaa rakkauttasi
muita kohtaan? Lähetä meille kukka
ystävällisyyden puutarhaamme!
Lähetä se sähköpostilla osoitteeseen
liahona@ldschurch.org.

Vuorisaarna

Pyhissä kirjoituksissa meille opetetaan erityinen puhe (eli ”saarna”), jonka Jeesus piti ja jota kutsutaan vuorisaarnaksi. Etsi alla mainitut pyhien kirjoitusten kohdat ja yhdistä ne siihen, mitä Jeesus opetti. ●

Matt. 6:6-15

Matt. 5:44; 7:12

Matt. 5:14-16

Matt. 7:7-11

Matt. 5:2-11

Rukouksen voima

Kenen puolesta voit rukoilla tänään?

David Dickson

kirkon lehdet

Perustuu tositapahtumaan

*”Rukoilkaa toistenne puolesta”
(Jaak. 5:16).*

Isä kutsui kaikki tietokoneen ääreen. Lucy pudotti pehmo-
kirahvin, jolla oli leikkinyt, ja kiiruhti isän luo. Mistä oikein oli kyse? Oliko aika soittaa verkkopuhelu mummulle?

Isä näytti jotakin tietokone-ruudulla. ”Halusin näyttää teille osan yhdestä yleiskonferenssipuheesta.”

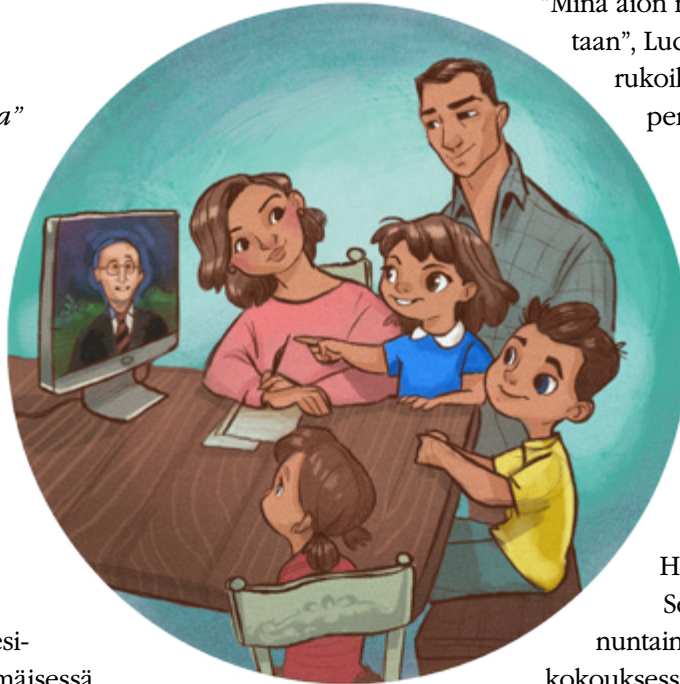
Lucy siristi silmiään. Siellä ei ollut mummi. Siellä oli presidentti Eyring! Hän oli ensimmäisessä presidenttikunnassa.

Isä laittoi videon pyörimään. Presidentti Eyring opetti kirkon johtohenkilöiden tukemisesta. Hän selitti, kuinka kirkon johtohenkilöt tarvitsevat meidän rukouksiamme heidän puolestaan.

”Siksikö me rukoilemme profetaan puolesta, isä?” Lucyn pikkuveli David kysyi. Sekä isä että äiti nyökkäsivät.

”Juuri niin”, isä vastasi. ”Mutta mietin myös meidän seurakunnan johtokuntaa. Eivätköhän seurakunnanjohtaja Alvarez ja hänen neuvonantajansa tarvitse myös meidän rukouksiamme.”

Lucy piti kovasti seurakunnanjohtaja Alvarezista ja hänen neuvonantajistaan. He olivat aina niin kilttejä hänelle. Hän halusi auttaa heitä!

”Minä aion rukoilla heidän puolestaan”, Lucy sanoi. ”Ja me voimme rukoilla heidän puolestaan myös perherukouksissa!”

”Minusta se on hieno ajatus”, äiti sanoi. ”Tehdään niin.”

Muutaman seuraavan päivän ajan Lucy yritti kovasti muistaa rukoilla seurakunnan johtokunnan puolesta aina kun hän piti rukouksen. Se vei joka kerran vain muutaman ylimääräisen sekunnin.

Helppoa!

Seuraavana sunnuntaina sakramenttikokouksessa seurakunnan-

johtaja Alvarez nousi laulun jälkeen seisomaan. Sitten hän sanoi jotakin, mikä sai Lucyn silmät pyöristymään.

”Seurakunnan johtokuntana me haluamme kiittää teitä siitä, että olette rukoilleet puolestamme”, hän sanoi. ”Olemme tunteneet noiden rukousten tuovan hyvin todellista voimaa. Me todella tarvitsemme uskoanne ja rukouksianne, jotta voimme toimia tehtävissämme. Kiitos teille!”

Lucy hymyili iloisesti. Hän vilkaisi Davidia. Davidkin hymyili. Lucy ei voinut

”Kun rukoilen, tunnen, että olen lähempänä taivaallista Isää ja Jeesusta.”

**Lorena Eduarna N., 5,
São Paulo, Brasilia**

uskoa sitä! Hän oli niin innoissaan, että malttoi tuskin istua paikoillaan. Hän kumartui eteenpäin ja nykäisi äitiä hihasta.

”Äiti!” hän kuiskasi. ”Kuulitteko, mitä seurakunnanjohtaja Alvarez sanoi?!” Hänen teki mieli pomppia istuimellaan. ”Se toimi! Rukouksemme tosiaan toimivat!”

Kirkon jälkeen Lucy ja hänen perheensä kävelivät yhdessä kotiin.

”Jumala todella kuulee rukouksemme”, äiti sanoi.

”Ja eikö olekin hämmästyttävää nähdä, kuinka voimallista on, jos

ryhmä ihmisiä rukoilee jonkun toisen puolesta?”

Lucylla oli sisimmässään lämmin ja onnellinen tunne. Hän ja David hyppelivät jalkakäytävällä eteenpäin, kun äiti ja isä kävelivät heidän takanaan. Lucy tiesi, että taivaallinen Isä oli kuullut hänen perheensä rukoukset. He olivat todella vaikuttaneet asioihin. Pelkällä rukoilemisella!

Sinä iltana Lucy valmistautui pitämään rukouksensa. Hän ajatteli Alkeisyhdistyksen opettajaansa ja muita kirkon johtohenkilöitä, joille voisi olla apua ylimääräisistä siunauksista. Kenties hän rukoilisi heidänkin puolestaan! Hän risti käsivartensa ja painoi päänsä. Hän tiesi täsmälleen, mitä sanoa. ●

Katsellessasi konferenssia

Yritä kuulla jokainen näistä sanoista tai ilmauksista huhtikuun yleiskonferenssissa. Kun kuulet ne, väritä sitten niiden kohdat.

Kuin rukous hiljainen

Hiljaa ♩. = 48-58

Sanat ja sävel Sally DeFord

1. Päi - vin ja öin saa - tan tun - te - a sen: On vie - rel-läin I - sä - ni
2. Siu - na - uk - sis - taan oon kii - tol - li - nen. Kun kii - tän, on I - sä - ni
3. Ai - na mua kuu - lee, vaikk' sy - dä - mes - säin mä ää - ne - ti ru - kouk - sen

tai - vaal - li - nen. Kun puo - leen - sa kään - nyn, Hän on lä - hel - läin
on - nel - li - nen. Kun ys - tä - vää kai - paan, Hän on lä - hel - läin
vain pi - täi - sin. Mua ym - pä - röi rak - kaus, Hän on lä - hel - läin

To Coda ☉
niin kuin ru - ko - us hil - jai - nen, _____ kuin ru - kous hil - jai -

1. _____ 2. _____
nen. _____ nen. Mis - sä vain Hä - net tun - te - a

voin ai - na kun ru - koi - len. Pyy - nöis - säin Hän on lä - hel - läin

D.C. al Coda
kuin ru - kous hil - jai - nen.

☉ CODA
kuin _____ ru - kous hil - jai - nen.

© 2019 Sally DeFord. All rights reserved.
Tämän laulun saa kopioida satunnaiseen, ei-kaupalliseen käyttöön kirkossa tai kotona.
Tämä huomautus on liitettävä jokaiseen kopioon.

Tervehdys Italiasta!

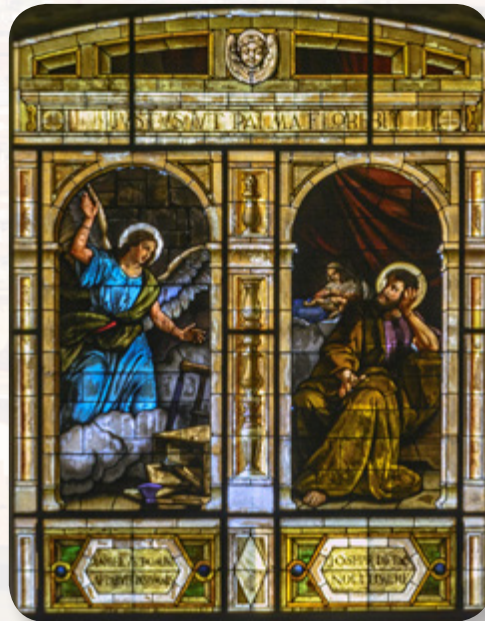

Minä olen Margo. Ja minä olen Paolo. Matkustamme ympäri maailmaa ja saamme tietoa Jumalan lapsista. Tule kanssamme tutustumaan Italiaan!

Italia on Etelä-Euroopassa. Kartalla se näyttää vähän saappaalta! Italiassa asuu yli 60 miljoonaa ihmistä.

Tiedätkö, kuinka italiaksi sanotaan "minä olen Jumalan lapsi"? *Sono un figlio di Dio*. Tämä tyttö lukee italiankielistä Mormonin kirjaa.

Useimmat italialaiset kuuluvat roomalaiskatoliseen kirkkoon. Vaikka osa heidän uskonkäsityksistään onkin erilaisia kuin meidän, he uskovat taivaalliseen Isään, Jeesukseen Kristukseen ja Pyhään Henkeen.

Ennen päivällistä monet italialaiset perheet käyvät mielellään iltakävelyllä, *passeggiata*. He pukeutuvat kauniisti ja kävelevät yhdessä aukiolla. He saattavat jopa pysähtyä gelatolle – italialaiselle jäätelölle. *Nam!*

Monet lapset Italiassa tulevat koulusta kotiin ruokatunnilla – *pausa pranzo* – syömään perheen kanssa lounasta. He syövät mahdollisesti pastaa tai riisiä ja lihaa ja vihanneksia.

Tutustu italialaisiin ystäviimme!

Tässä kuussa avautuu Rooman temppeli! Siitä ilmoitettiin lokakuun 2008 yleiskonferenssissa. Se on ensimmäinen temppeli Italiassa.

Oletko sinä Italiasta? Meistä olisi mukava kuulla sinusta! Katso takakannesta, kuinka voit kirjoittaa meille.

”Minä tiedän, että Jeesus elää ja että Hän ohjaa profeettoja. On hyvin tärkeää käydä kirkossa, jotta voimme oppia lisää Jeesuksesta. Olen alkanut lukea Mormonin kirjaa joka päivä, koska haluaisin tietää lisää evankeliumista.”

Lorenzo B., 7, Piedmont, Italia

”Kun olen lähellä temppeliä, ajattelen Jeesusta ja olen innoissani. Enää meidän ei tarvitse ajaa 12:tä tuntia, jotta pääsemme temppeliin. Nyt pääsen temppelin luo vain 50 minuuttia! Kun täytän 12, voin mennä temppeliin tekemään siellä sijaistasteita.”

Olivia G., 8, Lazio, Italia

Kiitos, että tutustuit meidän kanssamme Italiaan! Nähdään ensi kerralla! *Ciao!*

Marissa Widdison

kirkon lehdet

Perustuu tositahtumaan

*”Kun kasvan, käydä saanhan Mä kerran temppeliin”
(Lasten laulukirja, s. 99).*

Gioele ja Michele katselivat rakennustyömaata kadun toisella puolen. He näkivät paljon teräspalkkeja ja sementtikerroksia.

”Se ei vielä näytä paljonkaan temppeliltä”, Gioele sanoi.

”Mutta jonain päivänä näyttää”, Michele vastasi.

Tämä oli ensimmäinen kerta, kun veljekset olivat nähneet paikan, johon Rooman temppeliä rakennettiin. Vielä nyt heidän perheensä oli mentävä aina Sveitsiin saakka päästäkseen temppeliin. Mutta tämä uusi temppeli oli vain puolen tunnin matkan päässä heidän kotoaan!

Seurasimme Rooman temppelin VALMISTUMISTA

Michele ja Gioele katselivat, kun suuret keltaiset kauha-kuormaajat siirsivät hiekkakasoja.

”Tuonne taitaa tulla yksi torneista”, Michele sanoi osoittaen kohtaa lähellä rakennuksen etuosaa.

Gioele nyökkäsi. ”Katso! Papà tulee”, hän sanoi. Heidän isällään oli tavallinen työasunsa – kirkkovaatteet ja valkoinen suojakypärä. Hän oli temppelissä työssä sähköinsinöörinä. Pojista oli mukavaa kuulla siitä, mitä töitä hän teki siellä kunakin päivänä. Yhtenä päivänä hän esimerkiksi kertoi heille, että Kristus-patsas oli saapunut. Erään toisen kerran hän kertoi heille kastealtaasta.

Sinä iltana Michele piti huolen siitä, että hän rukouksessaan kiitti taivaallista Isää temppelistä. Hänellä oli lämmin olo aina kun hän rukoili siitä.

Viikot kuluivat. Kaarevat temppelin seinät peitettiin lujalla kivellä, ja kaksi korkeaa tornia kohosi kohti taivasta. Lähelle rakennettiin pieni vierailukeskus. Aina silloin tällöin Gioele ja Michele kävivät temppelillä painamassa kasvonsa ikkunaa vasten, jotta he näkisivät, mitä oli muuttunut.

Sitten yhtenä päivänä he saivat iloisen yllätyksen.

”Haluaisitteko nähdä, kun enkeli Moronin patsas nostetaan temppelin huipulle?” äiti kysyi. Kaikki rakennustyöläisten perheet oli kutsuttu katsomaan sitä.

Gioele ja Michele saattoivat tuskin uskoa sitä. He olivat aivan innoissaan!

Seuraavana aamuna he pukivat ylleen valkoisen paidan ja solmion. He kävelivät temppelin ympäri muiden perheiden kanssa. He saivat jopa ottaa kuvan, jossa oli kultainen enkeli Moroni. Se oli valtava!

Sitten työläiset alkoivat siirtää patsasta. Gioele katseli, kun valtava nosturi nosti varovasti enkeli Moronin yhden temppelitornin huipulle. Ylhäällä surisi robottilennokki kuvaamassa sitä videolle. Se oli tosi jännää!

Gioele ajatteli kaikkia ihmisiä, jotka saisivat tietää kirkosta käymällä temppelialueella. Hän mietti, kuinka monet ihmiset menisivät siellä naimisiin ja kuinka ihmiset menisivät kastettavaksi ihmisten puolesta, jotka olivat kuolleet.

”Nyt se näyttää temppeliltä”, hän sanoi veljelleen. Michele nyökkäsi hymyillen.

Veljeksistä tuntui hyvältä. He odottivat innoissaan, että pääsisivät pian sisälle temppeliin! Heidän todistuksensa kasvoi rakennuksen valmistumisen myötä. ●

Roman temppeli vihitään 10.–12. maaliskuuta!

Tiffany M. Leary

On monia tapoja sanoa perheellemme ja ystävillemme "Minä rakastan sinua"! Pelatkaa tätä peliä ryhmässä. Käyttäkää pelimerkkeinä esimerkiksi nappeja tai kiviä. Vierittäkää noppaa, liikkukaa eteenpäin ja tehkää, mitä sanotaan ruudussa, jonka noppa osoittaa. ●

Paljon tapoja sanoa "Minä rakastan sinua"

LÄHTÖ

Kerro siitä, kun joku osoitti sinulle rakkautta.

Halaa jotakuta.

Lue Joh. 13:34.

Sano yksi asia, jonka aiot tehdä tällä viikolla osoittaaksesi rakkautta.

Sano yksi asia, josta tiedät, että rakastat sinua.

Lue Mark. 12:29-31.

Sano yksi asia, josta tiedät, että Jeesus rakastaa sinua.

Sano yksi asia, jonka olet tehnyt osoittaaksesi rakkautta.

Kerro siitä, kun joku osoitti sinulle rakkautta.

Sano yksi asia, jonka aiot tehdä tällä viikolla osoittaaksesi rakkautta.

Kerro siitä, kun joku osoitti sinulle rakkautta.

Laula laulu "Niin Jumala meit rakasti" (MAP-lauluja, 113).

Kerro siitä, kun joku osoitti sinulle rakkautta.

Lue Joh. 3:16.

Sano "Minä rakastan sinua".

Halaa jotakuta.

ekulle,
oidat
ssä.

MAALI

Sano yksi asia, jonka aiot tehdä tällä viikolla osoittaaksesi rakkautta.

Piirrä kymmenessä sekunnissa mahdollisimman monta sydäntä.

Tee käsivarsillasi sydänkuvio.

Kerro siitä, kun joku osoitti sinulle rakkautta.

Laula laulu "Rakastakaa toisianne" (MAP-lauluja, 192).

Sano yksi asia, jonka aiot tehdä tällä viikolla osoittaaksesi rakkautta.

Piirrä kuva jollekulle.

Halaa jotakuta.

Tee käsilläsi sydänkuvio.

Sano "Minä rakastan sinua".

Anna ylävittonen.

Lausu jokien kohteellisuus.

Kerro jollekulle mistä p hänne

Kerro siitä, kun joku osoitti sinulle rakkautta.

äntä
nuri
jymysi.

Laula laulu "Rakkaus tuo" (MAP-lauluja, 66).

Kirjoita kiva viesti jollekulle, jota rakastat.

Vanhin Uchtdorf kävi Venäjällä

Apostolit matkustavat eri puolilla maailmaa palvelemaan ihmisiä ja opettamassa heille Jeesuksesta Kristuksesta.

Vanhin Dieter F. Uchtdorf ja sisar Harriet Uchtdorf kävivät Venäjällä auttamassa siellä olevia kirkon jäseniä. Ennen kuin vanhin Uchtdorf oli apostoli, hän lensi usein lentokapteenina Venäjälle. ●

Venäjä on valtava maa, eikä siellä ole koskaan aiemmin ollut temppeliä. Viime vuonna presidentti Nelson ilmoitti, että sinne rakennetaan temppeli. Kaikki ovat hyvin innoissaan!

Vanhin Uchtdorf matkusti ensin Moskovaan, Venäjän pääkaupunkiin. Siellä olevista ihmisistä oli ihanaa tavata hänet ja kuulla hänen opetustaan. Hän sanoi, että me voimme auttaa muita saamaan tietoa Jeesuksesta palvelemalla heitä.

Venäjä

Pietari
Moskova

Sitten hän meni isoon kaupunkiin nimeltä Pietari. Venäjällä lähetysaarnajia nimitetään "vapaaehtoisiksi", ja he etsivät joka päivä ihmisiä, joita he voivat auttaa. He voivat opettaa ihmisille evankeliumia vain silloin kun he ovat sisällä jossakin kirkon rakennuksessa. Vanhin Uchtdorf söi päivällistä muutamien vapaaehtoisten kanssa, jotka olivat päättämässä lähetystyötään ja lähdössä kotiin.

Vaikka emme tiedä vielä, minne tai milloin uusi temppeli rakennetaan, vanhin Uchtdorf kannusti kaikkia Venäjällä saattamaan elämänsä valmiiksi sitä päivää varten, kun temppeli rakennetaan sinne.

”Sydämemme täytyy olla valmis temppeliä varten.”

VALMISTAUDU TEMPELLIÄ VARTEN

Millä tavoin sinä voit valmistautua menemään jonakin päivänä temppeliin?

Aseta temppelin kuva näkyville huoneessasi.

Etsi sukuuustasi joku sellainen, jota ei ole vielä kastettu.

Puhu temppelistä jonkun kanssa, joka on ollut temppelissä.

Tutustu tohtori Mattieen

Jordan Monson Wright

Perustuu tositahtumaan

Oli vuosi 1873, ja profeetta, presidentti Brigham Young, puhui yleiskonferenssissa. ”On tullut aika”, hän sanoi, ”naisten astua esiin lääkäreinä näissä vuorten laaksoissa.”

Kuusitoistavuotias Martha (Mattie) Hughes oli innoissaan kuullessaan profeetan ilmoituksen. Hän tiesi, että jotkin lääketieteen oppilaitokset sallivat viimeinkin naisten opiskella lääkäreiksi. Hänen unelmansa oli tulla lääkäriksi.

Ennen kuin Mattie voisi mennä sellaiseen oppilaitokseen, hänen pitäisi tietenkään säästää paljon rahaa. Ja suorittaa korkeakoulututkinto. Siihen meni paljon aikaa. Ja se olisi kovaa työtä. Hän tiesi sen.

Mutta Mattie ajatteli pikkusiskoaan Annieta, joka oli kuollut vankkurimatalla Utahiin. Kun Annie oli sairastunut, yhtään lääkäriä ei ollut ollut auttamassa. Sitten Mattien isä oli kuollut. Täällä Salt Lake Cityssä Mattie tunsi paljon ihmisiä, jotka olivat sairaita tai loukkaantuneita. Jos Mattiesta tulisi lääkäri, hän voisi auttaa heitä.

Mattie päätti uskoa. Profeetta oli sanonut, että naisten pitäisi kouluttautua lääkäreiksi, ja hän halusi olla yksi heistä! Jumala auttaisi häntä löytämään keinon päästä lääketieteelliseen oppilaitokseen.

Mattie teki lujasti töitä säästääkseen rahaa. Hän sai työpaikan latojana eräässä sanomalehdessä. Hänen oli järjestettävä tarkoin jokaisen sanan jokainen kirjain oikeaan järjestykseen, jotta sanomalehti voitiin painaa. Töiden jälkeen Mattie meni oppitunneilleen yliopistoon.

ja valmistautui näin pääsemään lääketieteelliseen oppilaitokseen.

Kodin, työn ja koulun väliä kulkiessaan Mattie käveli kymmenen kilometriä joka päivä! Hän käytti raskaita miesten saappaita, koska hänen tavalliset kenkensä eivät olleet riittävän kestävä selviytymään mudasta. Hän toivoi, että olisi voinut kävelemisen sijaan matkustaa muulien vetämässä raitiovaunussa, mutta hän säästi jokaisen sentin koulua varten.

Mattie oli huolissaan siitä, ettei pystyisi säästämään riittävästi rahaa. Hän tiesi, että hänen äitinsä ja isäpuolensa yrittäisivät auttaa häntä, mutta heidän oli huolehdittava muistakin lapsista. Mitä muuta hän voisi tehdä?

Mattie päätti järjestää rahankeräyksen ja pyytää ystäviä ja seurakunnan jäseniä antamaan sen verran kuin kukin voisi. He auttoivat mielellään. Mattie oli vasta kolmas nainen, joka seuraisi presidentti Youngin kutsua, ja he halusivat hänen menestyvän ja valmistuvan lääkäriksi.

Rahankeräysten jälkeen Mattiella oli riittävästi rahaa lääketieteelliseen oppilaitokseen! Hän matkusti yliopistoon toiselle puolelle maata ja opiskeli ahkerasti.

Kaksi vuotta myöhemmin Mattie marssi pää pystyssä oppilaitoksen lavalle ottamaan vastaan päättötodistuksensa. Hän oli viimeinkin lääkäri! Hän ei ollut koskaan ollut niin innoissaan.

Mattie katsoi vieraista ihmisistä koostuvaa yleisöä, joka hurrasi. Yksikään hänen sukulaisistaan tai ystävis-tään kaukaa kotoa ei voinut olla paikalla, mutta hän tiesi, että he olivat ylpeitä hänestä. Pian hän menisi takaisin kotiin hoitamaan heitä ja opettamaan heille, mitä hän oli oppinut.

Palattuaan Utahiin Mattie oli työssä Apuyhdistyksen sairaalassa Salt Lake Cityssä. Hänestä oli ihanaa olla lähellä Kalliovuoria! Ja hän rakasti työtään lääkäriinä. Hän hoiti tauteja, paransi vammoja ja jopa opetti kätilökursseilla.

Lääkäriksi valmistuminen oli ollut ankaraa työtä. Mutta taivaallinen Isä rakasti Mattieta ja oli auttanut häntä. Nyt Mattie auttaisi koko loppuelämänsä muita. ●

Kirjoittaja asuu Michiganissa Yhdysvalloissa.

Martha "Mattie" Hughes Cannon (1857–1932) oli pioneeri, lääkäri ja poliitikko. Hän oli Yhdysvalloissa ensimmäinen nainen, joka valittiin osavaltion senaattoriksi. Hän työskenteli ahkerasti tehdäkseen muiden ihmisten elämän paremmaksi.

Vanhin
Massimo De Feo
seitsemänkymmenen
koorumiasta

Opetus, jota sain vanhemmiltani

lähetysaarnajia. Myöhemmin meidät kastettiin ja konfirmoitiin. Minä olin 10-vuotias ja Alberto oli 11-vuotias.

Kun olin 18-vuotias, pyysin, että isä auttaisi minua maksamaan lähetystyöni. Ensin hän sanoi: ”Ei missään tapauksessa.

Se maksaa liikaa.” Mutta muutaman päivän päästä hän kysyi minulta: ”Haluatko todella lähteä lähetystyöhön?” Minä vastasin: ”Kyllä. Koko sydämestäni.” Isä sanoi, että hän auttaisi minua.

En ymmärtänyt, miksi isä maksaisi niin suuren summan auttaakseen minua. Sitten oivalsin, että se johtui siitä, että hän rakasti minua. Se sai minut ajattelemaan Jeesuksen Kristuksen uhria meidän hyväksemme. Hän maksoi korkeimman mahdollisen hinnan, koska Hän rakastaa meitä.

Kun palasin lähetystyöstä, äiti sairasti vakavasti syöpää. Yhtenä päivänä hän pyysi, että opettaisin häntä rukoilemaan. Hän halusi rukoilla minun puolestani. Jopa tuskissaan hän ajatteli muita. Häinkin muistutti minua Jeesuksesta. Kun Jeesus sovitti syntimme, Hän oli suuressa tuskassa. Mutta Hän rukoili *meidän* puolestamme.

Vaikka vanhempani eivät liittyneet kirkkoon tässä elämässä, he olivat minulle hyviä esimerkkejä. Olen kiitollinen opetuksesta, jota sain heiltä. Me voimme oppia paljon vanhemmiltamme, opettajiltamme ja johtajiltamme, jos olemme vastaanottavaisia sille, mitä he opettavat meille. ●

Minä vartuin pikkukaupungissa Etelä-Italiassa. Perheeni ei ollut kirkon jäseniä. Yhtenä päivänä, kun olin 9-vuotias, oveemme koputti kaksi lähetysaarnajaa.

Vanhempani eivät olleet kiinnostuneita siitä, mitä asiaa lähetysaarnajilla oli, mutta minä olin. Samoin oli veljeni Alberto. Vanhempamme antoivat meidän tavata

Esitä ja kerro

Me juhlistimme Alkeisyhdistyksen vuosipäivää järjestämällä kykyjen esitysillan perheiden ja lähetysaarnajien avulla. Jokainen perhe esitti yhden kertomuksen Mormonin kirjasta.

Alkeisyhdistyksen toiminta, Calin vaarna Colimassa Kolumbiassa

Minun kasteeni oli minulle hyvin erityinen. Rukoilin äidin kanssa, että isä antaisi minulle luvan mennä kasteelle. Taivaallinen Isä vastasi rukouksiini, ja isä antoi minulle luvan. Minut kastettiin, ja olen hyvin iloinen siitä, että kuulun ainoaan tosi kirkkoon maan päällä, Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkkoon. Minun todistukseni kasvaa joka päivä, kun opin lisää taivaallisesta Isästäni.

Amy V., 9, El Oro, Ecuador

Pikkuveljeni ja pikkusiskoni tappelivat. Muistutin heille, että Jeesus opetti meitä olemaan tappelematta. Tuntui hyvältä olla hyvänä esimerkkinä.

Tequan K., 10, Lusaka, Sambia

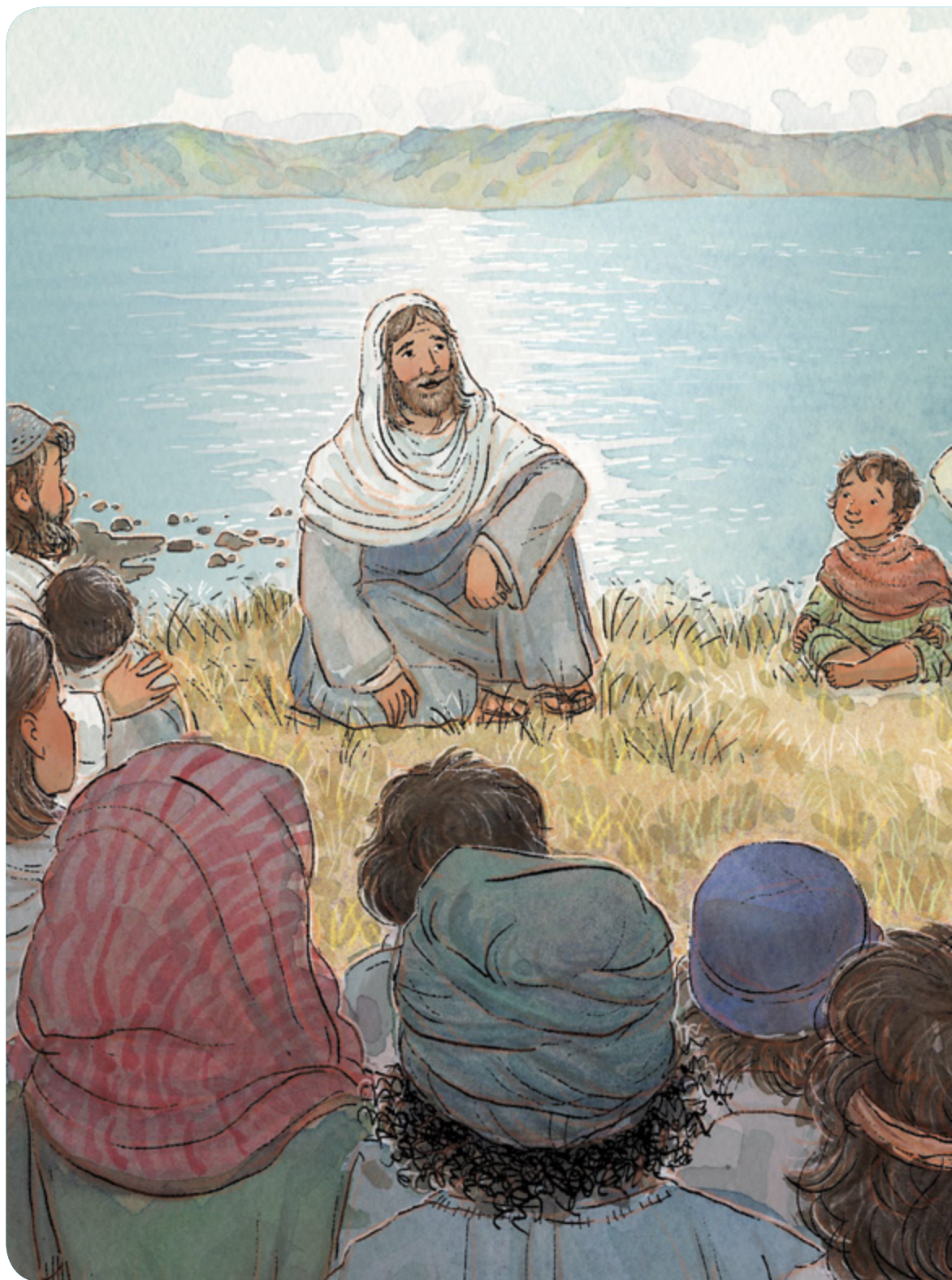

Me opimme Jumalan taisteluvälineistä, uskonkappaleista, kirkon johtohenkilöistä, Mormonin kirjan kirjoista ja Lehin unesta.

Alkeisyhdistyksen toiminta, Santiagon piiri Espanjassa

Jeesus opetti rukoilemaan

Jeesus opetti kukkulalla lähellä järveä. Hän opetti, että pitää olla ystävällinen. Hän opetti, että pitää olla hyvä esimerkki. Hän opetti myös rukoilemaan.

Jeesus opetti,
että meidän
pitää puhua
taivaalliselle
Isälle rukoilemalla.

Me voimme kiittää
Jumalaa siitä, mitä
meillä on. Me
voimme pyytää
Häneltä sitä,
mitä tarvitsemme.

Me voimme
rukoilla, että
voisimme antaa
anteeksi muille.
Me voimme
pyytää Jumalaa
antamaan anteeksi
meille. Me
voimme rukoilla,
että tekisimme
hyviä valintoja.

Minä voin olla niin kuin Jeesus. Minä voin rukoilla taivaallista Isää joka päivä. ●

Voit lukea näistä Jeesuksen opetuksista kohdasta Matt. 6:5–13.

Minä voin rukoilla

Rakkaat vanhemmat

Lukeminen on arvokas taito, joka voi avata monia ovia. Tässä on ideoita siitä, kuinka auttaa *Ystävä*-osuuden avulla lapsia oppimaan lukemaan.

- Käytä kuvituksia. Pyydä lastasi kuvailemaan, mitä hän näkee, ja kun hän sitten lukee tai kuuntelee, etsimään kuvituksesta se kohta.
- Lue kertomuksia ääneen ja pyydä lasta seuraamaan lukemista sormellaan.
- Kun eteen tulee uusi sana, selitä, mitä se tarkoittaa, ja pyydä häntä kirjoittamaan se muistiin, jotta sitä voi harjoitella myöhemmin.
- Esitä kysymyksiä kertomuksista auttaaksesi häntä ymmärtämään niitä. ”Miltä Lucysta tuntuu juuri nyt?” ”Mitä Jeesus opetti rukoilemisesta?” ”Mitähän seuraavaksi tapahtuu?”
- Kun olette lukeneet kertomuksen, puhukaa siitä. Pyydä lastasi kertomaan sinulle, mitä siinä tapahtui. Mitä hän oppi? Mistä hän siinä piti?

Haluaisimme kuulla ajatuksianne näiden kertomusten käyttämisestä lasten opettamiseen!

New *Friend* section

50 E. North Temple St., Room 2393

Salt Lake City, UT 84150, USA

liahona@ldschurch.org

Rakkain terveisin

Ystävä-lehti

SISÄLLYS

- Y2** Ensimmäiseltä presidenttikunnalta: Kuinka olla Jeesuksen kaltainen
- Y3** Vuorisaarna
- Y4** Rukouksen voima
- Y6** Hauskaa tekemistä: Katsellessasi konferenssia
- Y7** Laulu: Kuin rukous hiljainen
- Y8** Tervehdys Italiasta!
- Y10** Seurasimme Rooman temppelein valmistumista
- Y12** Paljon tapoja sanoa ”Minä rakastan sinua”
- Y14** Apostoleja ympäri maailmaa: Vanhin Uchtdorf kävi Venäjällä
- Y16** Rohkeita esimerkkejä: Tutustu tohtori Mattieen
- Y18** Opetus, jota sain vanhemiltani
- Y19** Esitä ja kerro
- Y20** Seuraa Jeesusta: Jeesus opetti rukoilemaan
- Y23** Väriyssivu: Minä voin rukoilla

Etsi lehteen piilotettu Liahona!

YSTÄVÄ-LEHDEN KANNESSA
Kuvitus Natalie Hoopes